ডি.ব. ১/৬৭/২৭২ তাং 28/4/75

63

৪৭৭১

30.4.75

192

~~192~~

192

தேவி சகாயம்.

தே ர ன் வெ ண் பா.

விநாயகர் துதி

பூ லகத்தை யுண்ட புயல் வன்னவ் மாமருகனி 1.

மீதலத்தை யாளும் விநாயகனர்-பாதபம்பம்

மாகன கத்தை யுவத்திர் வைத்த முருகர்பதக்

கோகனகத்தை யுளத்திற் கொள்.

வாத நாடி குணம்.

பொன்னவ தலோகப் பூபதியாகும் போலே 2.

யென்றுஞ நோய்கட் கிறைவாகி- வன்னமாய்

லிம்ப நடை யார் கனிர வேதாந்த மநாடி

தம்ப நடையாகும் வாதம்.

பித்தநாடி குணம்.

அமாத்தியந்கு மடங்காத மந்திரியாய்க்

கோமாற்றந் தந்திரிக்குக் குறியவ-னே மார்மும்

போது சிவந்து பொழுது கரப்பிறைக்குத்

தாறவு மோழும் மார்பித்தம்.

சேத்தும நாடி குணம்.

குண்டலத்தா கண்டலனா ர் குஞ்சரம் போலஞ்சாமல் 4.

மண்டலத்து மன்னனுக்கு மந்திரிக்கு-மிடாகி

மெய்யுள் கடை நாச்கிலெல மீளாப் பிணி ~~னோய்ப்~~ சூலையும்

பையுளுயிர் நீக்கும் கபம்.

சடத்தின் இயல்பு.

மன்னனுக்கு மந்திரிக்கு மன்றுப்படை யாளனுக்குந் 5.

தன்னுதெவவில்லாச் சுதந்திரமா-யுன்னுயிர்ப்பி

முனிமென்பான் ஒத்திடமாய் நன்று செவி லொன்ற வன்னோர்.

காளி யாகமாமே யாக்கை.

திரிநாடி குணமறிதல்.

கை பார்க்க நாடிகளோர் கை பார்க்கும் வாதத்தை 6.

மை பார்க்கும் பித்தமதைப் பார்க்கும்-மை பார்க்குங்

கண்போல விரல்களுக்குக் கண்டிருந்தவ் காலைதாம்

உள் போதத் தாலறி வாயுள்.

குற்றங்களின் கால அளவு. 7

கால முதற் பத்து கடிகை யளவு கொள்ளுக்

காலமுமன் மந்திரி தலைகர்த் தலைவர்-காலமெனக்

கொன்றிலே மன்னேர் இணைக்கு இதி நாமம் பெயர்ந்து

யுள்ளிதிலே வந்து மயம்.

குற்றங் (தோஷங்)களின் கால அளவை.

8. மன்னனுக்குச் செல்கால மந்திரிக்குத் தங்காலம்
பின்னவனுக்கு மேற்காலம் பேதமில்லை – யின்னபடி
யாளுவ நாடியதனை வா நாடிடற்
முன்னைய நோயினர்க்குத் தான்.

குற்றங்களின் நாழிகை அளவு.

9. மந்திரி காலத்தின் முதல் மத்தி கடையப் பாகும்
கிந்தடை விற் கன்வ இரண்டரையே – தந்திரிக்கு
மன்னனுக்கு மீதே வகுத்தது கொண்டெஞ்சிய தோர்
கன்னல் மற்ற நோய்கள் கடிகை.

நிகண்டுறுவினை.

10. காட்டத் தெரியுங் குவல் போல் நீ அன்று முன்னே
காட்டத் தெரியுங் கருப்பொருள்கள் – நாட்டு குறுந்
தவ மந்திரிய பருளைத் தாங்கு மெனத்து நிகி
யின் மந்திரிப் பொருளையே.

நூலின் தன்மை கூறல்.

11. ஆறுறு மென் மேல பசாப நீர் பொறுத்த
மேரு எருள் போல விதிக்கவே நாகு
வகையான பண்டிதரே வாகடத்திலுள்ள
மிகையான புத்தி சொல்வீர்.

இந் நூலாக்கியோன் பெயர்.

12. தன் மந்திரியார் தமது முதற்சீடனென்ப
தென்முன் பெயரா மிதற்காக – நன்மை
யுலகறியக் கூறுகிறே னுண்மை நிசமாகப்
புலமை மிகு தேரனென் பேர்.

நாடி அவகை ஓட்டம்.

13. நாடி நிதானத்தி னுண்மையறி பண்டி தரைத்
தேடி லடங்கித் தெரியார்கள் – ஒருமதில்
மன்னமைச்சு தந்திரி வழி பிறந் லொன்றலறல்
பின்னிடல் முன்கு தலஞ்சு பேர்.

வெண்ணிறப் பசுவின் பால் குணம்.

14. பித்தமெனு மந்திரியைப் பேசாமலோட்டு மகா
ரத்த முதற் காசத்தை நாட்டாது – நித்தியங்
கவளத்தைச் செல்லுவித்துக் காயத்தைக் காக்குந்
தவளப் பசுவின் சுதை.

துளசி_தளம்.

15. மன்னனுக்குச் சீரளித்து மற்றவரைத் தாழ வைத்துப்
பின்ன மிலா தடலைப் பேணியே-மன்னு நிலைப்
பேரணியப் பன்னறும் பிணிக்குப் பிணியாகுந்
தாரணியின் மால வங்கல் தான்.

மண்.

16. வெண் பொர்டியாகக் கடவ வேதைகளாகக் கடவ
நன் பொருட் கலாங் கவச நன்றுகிப் பென்பருவச்
சூலக் கிசைந்த தூரத்து மமைச்சலையும்
மாலைச் சினியறிரு வாய்.

தண்ணீர்.

17. மாலுக் குறவாகி மன்னுயிர்க்கு மன்னுயிராய்
மேலுக் கிரண்டாகி வென்மைனாய்க்-கோலுக்குப்
பாவனமாய்ச் சேறுபதிக்குப் பதியாகுஞ்
சீவனமே சீவனமாந் தேர்.

எழுநா_நெருப்பு.

18. எந்தெந்த லோகா விரத பாஷாணங்கட்
கந்தந்த வாகிறதி யாகுமே-யந்திவன
ராக முறையாய் வியாசனியாகு
நாகமேன வீற மெழு நா.

காற்று.

19. மாதேய ருபாய வழங்குயிரா மீரறிவாய்
மீதே யுறுமல் விளங்குமே-யோதமகி
பட்சணமாய் நோய்களுக்கு பாய சஞ்சீவிப் பொருளாய்
லட்சணமாய் நிற்கு மனிலம்.

வான்.

20. ஒருணர் வாயெல்லா மொகுங்குவதா யாதி முதல்
சேருவதாய் வாத பித்த சேத்துமமா-யாரோதை
கண்டவர்க்குங் காணுக் கருப் பொருள் போற் காணு நந்தக்
குண்டலத்தை நீ யறிந்து கொள்.

வேங்கை.

21. பக்குவமா யாறு பதத்தை வதைத்துடலில்
மிக்க பிணியை விரட்டியுப்-புக்கல்
மணியிரத லோக வகைகளைப் பந்திக்கும்
[illegible]
[illegible]

<u>கொன்றை.</u>

22. பாண்டரங்கர் புனைப் பறக்கடித்த மேகத்தை
யாண்டரங்கக் கைக்குள் வசமாக்குமே-காண்டற்
குதவிசில செம்ரடலை யோம்பு மிற நீ பார்.
இதழி யெனுங் கொன்றை புவியில்.

<u>புளி.</u>

23. வேந்தனுக்கே சார்பாகி மேலிருவர்க்கும் பயனும்
சேந்தனுக்குக் காணியிடஞ் செய்யுமே-சாந்தமிலாப்
பாம்பாக வாகம் பருவரலெய் தப் புளியும்
ஆம்பிர நோய்க்காக வாம்.

<u>ஆல்.</u>

24. அச்சரம் புண் கிரந்தி யனைத்தும் பய்ந்தோட
வச்ச முற மேகமுந்தீ யாகுமே-இச்சகத்தில்
நாதனென மூவருக்கு நற்றுணையா மாக்கைக்கும்
பூத மதி பதியைப் போல்.

~~25.~~ <u>அரிதகி.</u>

25. மன்னவனை மந்திரியை மாளும லாட் கொன்டு
பின்னவனை யுன் கடிது போக்குமே-மன்னி
யரிதகிக்குமா போலாணியத்தை மீறி
யரிதகி நோய் கட்கிகலேயாம்.

<u>அசோகம்.</u>

26. வாத பித்த சேத்ம வரிசை பெரு மூவருக்கும்
ஆதரவாய் மெய்யில மருமே-பூதலத்தில்
வீண் பிண்டி போல விடு முடம்பையுந் தனிக்கும்
காண் பிண்டியா மசோகம்.

<u>எருக்கு.</u>

27. மன்னனையுங் கையெடுக்க வைத்தெயிற்றிளைய கற்றி
யுன்னு பிணிப் பணியை யோட்டுதலாற்-செதன்னேன்
எருக்கெனவே பூமியினிலே விளங்கும்
அருக்க மருக்கனெனலாம்.

<u>சம்பீரம் (எலுமிச்சை)</u>

28. மந்திரிக்கு மந்திரியாய் மன்னனுக்கு மன்னனெனத்
தந்திரிக்கு மித்திரன் போற் சாருமே-முந்தவரு
கெம்பீரமாய்ச் சரக்கின் கௌரியமாய் வாகடர்க்குச்
சம்பீரமா மெலுமிச்சை.

ஏரண்டம்.

29. வாதத் தொடக்கை வர வொட்டா மற்படிக்குக்
காதத்துக் கப்பாற் கடியுமே-சூதத்தைப்
பேரண்டப் பந்திக்கும் பேதிக்கு நோய்க் காட்டை
யேரண்ட மென்பதினியே.

ஆடு தீண்டாப் பாளை.

30. கிரந்தி கரப்பன் வெக்கை கேசநலி மாந்தை
யரந்தை வினையை யறுக்குந்-தரந்து
பிரியொணா நோய்களையும் பின் முன் பாராமல்
மறியுண மூலியடைவாய்.

மொருகங் கிழங்கு.

31. அரச வமைச்ச அதிகாரி சேனைக்
கரசனிவர்க்கி கலையாகிப்-பொருவும்
மிருகமெனு நாயை முயல் மேல் விடுதல் போல்
வெரு கடியை யேவு வினை மேல்.

திப்பிலி.

32. ஈளையிரு மலிரைப்புப் பச்ப் பிணிகள்
மாள வொழியாமல் வாட்டுமே-யாளுமுறை
பாங்கா யறிந்து செய்வீர் பண்டிதத்தைப் பண்டிதரே
வேங்கை வாய்ப்பாங்களை மெய்.

சிவனார் வேம்பு.

33. குட்டஞ் சிரங்கு குரைப்புப் புச மாந்தை
கட்டப் பிணிகள் கழலுமே-திட்டம்
உரனிம் பங்காயத்துக் குண்டாகு மேலே
அரனிம்ப மென்னு மருந்தால்.

வேம்பு.

34. பந்தியிதனைத் தீட்டு விக்கும் புள் பிணிய யோட்டுவிக்கு
மிந்தியத்தை நன்குயிசை விக்குஞ்-சந்ததமும்
வீறண்டாங் கற்ப மிகவுண்டா மெஞ்ஞான்று
மாறன் குறைய மில்லாமல்.

ஆகாசத்தமரை.

35. வேண்டு மூன்டாம் வியாதி யில்லாப் பேரின்பம்
பூண்ட திவகரனைப் போலவே-மீண்டுமினி
யான விரத மனைத்தும் வழுவிக்கும்
வான வம்பு சத்தாகு மிதனை.

ஓரிதழ்த் தாமரை.

36. சுரத்தைக் கடிந்து சுவாசத்தைப் போக்கி
யுரத்தை யுடலுக்குதவும்–பருத்தவுடல்
வாடா தரு தினமும் வைத்தடிக்கு மேகத்தை
யேடேக கோகனகமே.

பற்பம்.

37. வாத குருவா யுடம்பு வாத மறுத்தப் படியே
வேதை யுலோகங்களிலே வேண்டினும்–பாத
விரத முதற்கையாட வெள்ளு விசையும்
வரனேல்ய நீ மனதில் வை.

தேள் கொடு.

38. வங்கத்தினீர் வாங்கும் வாதஞ்சுவாகுந்
தங்கத்தைக் கான்பிறுந் தப்பாது–எங்க
மரிச்சு விடாமல் வளர்க்கு மெந்நாளும்
விருச்சிகக் கூல மிது மெய்.

மரிசம்.

39. மூவருக்கு முன்னிகலாய் முன்னுறவாய் மற்ற பிணி
யாவருக்கு மேலாயிருக்குமே–தேவருக்கும்
என்னப் பதார்த்த மெனும் மூர்த்திக் கிறிகை
தன்னைப் பிரதாப மரிசம்.

மருது நிலம்.

40. மருந்தெவ்வித மென மாறுதற்குத்
திருந்து முபதையெல்லாஞ் செய்யும்–பொருந்துமதி
மேனமிகு வேகங்கொடுக்கும் வெம்பிணியைச் சாடுதலால்
மான் மனையே பண்டிதர்க்கு வாள்.

வில்வம்.

41. உண்டிக் குதகரண முற்றதுனை கொற்றவற்குத்
தண்டிக் காவல்ல சமந்த தென்ன–வெண்டிக்கும்
மேலார் பதார்த்த மென மேதினி யெல்லாந் துலங்கு
மாலு ரளித்தது பெருமை.

வேல்.

42. பல்லுக் கடுத்த பல நோய் கற்றியதைச்
சொல்லுக்கு நேராகக் காட்டுமே–மல்லுக்கு
ரஞ்சின் விளைகாளெனப் போய் நாளும் வியாதிகளைச்
சன்மயிலவஞ்சி–குயுதம்.

வாளம்.

43. எந்த வியாதி யின்களையுஞ் சாடி மல
பந்த விளைவைப் பரிபூரித்த–வந்த வெப்பைப்
பாயிவெல மாற்றுதலால் பாஷாண வெம்மையிருஞ்
சேபி மகா சேபி யென்ற சொல்.

அளகு.

44. போகாத தோஷ வினை போக்கப் பிணியகன்று
தேகாதி யெல்லாஞ் செழிக்கவே–வாகாய்
அடர் தந்தை யின்ளைக் கனியாதலினல்த்
திடமான் கனபதி பத்திரம்.

பிடகர்.

45. மணி மந்திர வலிந்த மார்க்கந் தெரிந்து
பிணிகளறிந்து தொகுக்கிப் பின்னுந்–தனிய
வுடலை வளர்த்திடலா லுத்திரனு லால்
பிடகர் வயித்தியர்க்குப் பேர்.

காந்தட் கிழங்கு.

46. தேவியுரத்தையுமா தேவ பலத்தையுமோ
ராவி யெனக் கட்டியுறவர்க்குமே–நோவுக லை
யென்று கொண்டு மாற்று முறையின் மத லைக்கில்விட மாந்
தோன்றியெனுங் காந்தள்டித் தாளீ.

திப்பிலி.

47. கட்டியெதிர் நின்ற கடு நோயெல்லாம் பணியுந்
திட்டி வினையகலுந் தேகமெத்த–புட்டியாம்
மாமணிக்கு மாமனெனமற்றவர்க்கு மற்றவனுங்
காமனெனுந் திப்பிலிக்குக் கை.

நெருப்பு.

48. அவிந்த முலோக மாஞேம் மெய்மை
தவிசகங்கண் முன்னுறுதி தானுய்க்–கவி பிணியை
யார்ந்தவுடற் கப்புறமே ம யாக்கியிரு பாக்கியமாஞ்
சேர்ந்தாரைக் கொல்லியென்ந் தீ.

வெற் பேத்தி. C

49. எய்த்த நார் போகாம விந்தியத்தைப் பந்தித்து
மெய்த்தனுவை வெற்பாக்கி விக்குமே–பொய்த்தவருக்
கெற் பாந்நீரமாக வீட்டிக்கு ரம்பினர்க்கு
வெற்பேத்தி மெய்க் குறிதி மெய்.

காதனி யோம்பி.

50. கட்டி யெதிர் வேசலிக்குங் காயசித்தி யுண்டாக்கும்
வெட்டவிர்றி லோக மெல்லாம் வேதிக்கும்—குட்டமறும்
ஆதரவுண்டாகு மிக வாக்கைக் கழுதினமுங்
கநதனி யோம் பிக்கு விளைத்தகை.

சீ_தேவி_செங்கழு_நீர்.

51. கல்லென்றும் பாஷாணத்தைக் கட்டுவிக்கு மேகத்தைக்
கொல்லு முடலைக் குளிர்விக்கும்—உல்லாசம்
ஆக்கு முயிர் நிலையை யாதரிக்கும் மெஞ்ஞான்றும்
மாக்கலவ மூலி மகிமை.

பல்லிய_மெழுப்பி.

52. பித்த முதலான பிணியைக் கருவறுக்குஞ்
சத்தையெனக் கட்டுஞ் சரக்குகளை—வித்தையல
வல்லமையே மன்னுக்கும் வாய்த்ததழையாகும்.
பல்லிய மெழுப்பி தாபம்.

தாமரை.

53. சலதோஷங் காமாலை சத்தி விக்கலான
பலதோஷங்கட்கு மீடர் பன்னலன்—கலையாக்
கபமுறியச் சாடுமிரு காய சித்தியாகுந்
தபனட் பாகுமம் புசம்.

தந்தி.

54. வேர்புரணி யாழடற்கு மேன்மை யளித்திடலால்
தாற் பொடியாற் சக்கிலத்தைத் தம்பித்து—வேர்த்திடமெய்
முந்திடவை யாழரத்தை மூட்டுதலா வெஞ்ஞான்றுந்
தந்தியரசான வாதம்.

55. காயத்தைக் சாயாது காங்கை யகற்றிடலாலப்
பாயச் சலிலம் பரவுதலால்—வாயிற்
கபமாய் முதறலாற் சோகந் தேறலாம்
கபமே தறி முதற் கிரிகை.

ஓம்பை.

56. மீளாக் கபப்பிணியை மேவிட்ட சன்னிகளைத்
தூளாக்கித் தூரத் துரத்தலாற்—கேள்நசியக்
கை முறையா வீரைக் கழுட்டலாற் காய்ந்திடலா
ஐமுகனுர் வெற்றி பீத்ர மாம்.

நந்தியாவட்டம்.

57. நேத்திர வாயு கமழ் நேத்திரம் புண் வெட்டருகல்
நேத்திரங் கபால சன்னி நீசவினைக்-கோத்திரங்கள்
மாள நொறுக்குதலால் வாகடர் கைக்கேத்த வச்சிர
வாளாஞ் சுயோதவனுர் மாலே.

மருதை.

58. ஓயாத நோய்க் கடலே யோடி யுரிஞ்சுதலால்
வீயா தறிவை விளக்குதலாற்-றீயான
மந்திரியைத் தேற்றுதலால் மன்னவனே யாற்றுதலால்
இந்திரன் பாரென்ப தெரியே.

59. சேத்து மத்தை மாட்டித் திமு மிறையாகி
யாத்த மத்ந்த யோம்பி யடரலால்-நீத்த
விரேதிசைப் பத்தித்திடலா வெப்படி பார்த்தாலுந்
தராபதி குதாகிய பித்தம்.

வெற்றிலை.

60. மெய்யிளைப்பை மாற்றி மிகு பலத்தை நல்குதலால்
ஐயுரத்தை யுள்ளாக்கி யாகுதலால்-வையகத்தில்
நல்ல பாகூரான ரத்தின குருவாதலினல்
வல்லி மருத்தா மன்னவன்.

வாழை.

61. வங்கத்தை யெல்லாம் வளைத்திடலா ஒன்டவரை
யங்கத்தைப் பொன்போல வைத்திடலாற்-றங்கி
யூரமிக விந்தைப் பெருக்கி யுண்மை தரலால்
அரமகளைத் தேயு வெவலாம்.

நிலாவிரை.

62. ஆனநில யாவரை யாதார மாக்குவது
கானநிலே யாவரைக் கற்பகமே-தானதகேள்
வேராதி யாவத்தும் வேந்திர மிகு சுக்கு
காவரானிலே காற்பினி யோகம்.

பல்லிய மெழுப்பி.

63. நற்கை வசமா நவலோக முஞ்சுலே
நிற்கக் கயத்தை நிராகரிக்கும்-வற்கமென்ன
சொல்லுவேன் பண்டிதற்குச் சூரச் சிலி முகமாம்
வல்லியத் தின்ரல மகிமை.

மான் கொம்பு.

64. சாருவார் வாகடர் வெண் சாம்பராய்த் தேனுடன் கை
யாலேவார் கண்டா லவிந்தமாய்-நாடி
யரலை முதற் கொப்பளத்தை யாச்சியத்திற் காச்சி
யிரலை மருப்பாற் பிணியே.

முயலிறைச்சி.

65. சாரத்தைக் காண்பார் சடலித்தை யாதரிப்பார்
வீரத்தை நன்றாய் விளக்குவார்-பூர
விசையை யவிப் பாராயுள் வேதியர் களானோர்.
சசவிறைச்சி யாற் காரத்தை.

ஆட்டிறைச்சி.

66. போலத் தயிலத்தைப் பொய்யாமல் வைத்தெடுத்த
மேலிற் றடவி விதரணையாய்ப்-பாலிற்
பிறியச் செய் பேர் பல பெந்த மாமுந்து
மறியெச் சத் தாளியாமை.

காசம் நீங்க.

67. தாசேரக நீரிற்ற பாம லூற வைத்து
மாச வரைக்கு மற மாசத்திற்-போசனகு
டாரி யினகோ டயத்தை யரைத்து ருட்டிக்
காச மற நீருண்டாக் கால்.

உப்புசம் காமாலை நீங்க.

68. காடியினி லூறக் கடிப்பகையுஞ் சேர்த்தரைத்துப்
போட ரவியிற் புடம் போல்-வாடிய பின்
உண் கடு நீரிற் புவலிருப்பு சக் காமாலை யூறும்
எண்கினது பீச்சுவசையில்.

பெரும்பாடு.

69. பட்டையினி லூட்டிப் படிகார மிந்துப்பு
ஒட்டி ரட்டையாக வரைத் துண்டை செய்து-ரெட்டைப்
பிரமிரசந் தேனே பெரும்பாடு போகும்
வருடை யுதிரத்தை நாவல்.

பிரமை, இளைப்பு, வாயசதி நீங்கும் காய சித்தியாகும்.

70. பேயனைய நோயும் பிரமையுந் தேகத்திளைப்புங்
காயசித்தி யுண்டாகுங் கண் குளிரும்-வாயசதி
போமாப் பெருமை வரும் பொல்லாங் கெலா மகலும்
ஆமப் பாலே யறும்.

பூனைகு.

85. நாள்வளரு மெய்க்கு நலமுண்டா நாடாது
பாள் வறிய நோய்கள் பயமில்லை–யாள் வரிசை
யாற் சால மேன்மை யமைய மிகையுண்டா
மாற் சால பீசத்தால் வாழ்வு.

நாய்_பீ.

86. கங்களங் காமம் முறையாற் காணலா மெப் பொருளு
மிங்கிதமா யாரு மெளிதிலே–யெங்க
கு ழைதனருளாலு லகிலறிய
குமவி மலத்தாலே நா

நண்டுச்_சினை

87. சன்ன மெனச் சொன்னந் தூலங்கிய திருலே
மன்னு பிணிகளெல்லா மாறுமே–மன்னு
பல வன்மையும் மடரும் பாரிலுடற்கே
அலவன் கருவாலே யாம்.

பொருளாசையும்_மருத்துவரும்.

88. வெந்த பிசிதத்தை வேகாப் பிசிதத்தி
னூற்றுதல் போலு மீ நுகர் வார்க்குச்–செந்துகள் மேற்
கண்ணோட்ட மில்லா குதைபோற் பொருளாசை
யென்னறு பரி காரி களுக்கில்.

89. மூக்கிரட்டை முனிலை முசுமுட்டை தவசியிலை
நாக்கி ரட்டை யெய் கோல நாகணவா–யாக்குல் கறி
நான்கு முதலுத்தமமா நாடிலது பத்தியமா
மூன் கருதி ரன்டு மனையும்.

பாம்பின்_பிச்சு.

90. சேத்து மத்தை வாட்டுமது செய்வது சேளப் பொருளை
மாத்திரம் பூமிக்குள் விட்டு மண்ணுக்கிப்–பாத்தி
பொசுங்கு மதில் விளைந்த பூவரசின் கோட்டை
புசங்கத்தின் பிச்சு நமன் போல்.

அயக்_களங்கு.

91. இரும்பாலது களங்க மென்ப திரலாகும்
பெரும் பார் புகழும் பெருமை–திரும்பவுங் கேள்
வேண்டிய தெல்லாங் கிடைக்கு மெய்யாக வோதுமுறை
யுண்டலை யண்டக் கருவாலாம்.

கந்தகத் தைலம்.

92. உண்டாகும் கெந்தகத்தை யுள்ளபடி தயிலம்
பண்டாம் பிணியைப் பரிகரிக்கும்-கண்டமுறை
சொன்னார் வயித்தியர் கடோத்திரயிம் மாத்திரமே
வன்னியிற் கெயின மகிமை.

வசனை விரை.

93. சேத்து மத்தின் பங்காகச் செய்யுமிகல் வாதத்தை
மாத்திரங் கொல்ல மருட்டுமே-முத்திரத்தி
னாறு வசனை விரை யுண்டை யிளநீர் கொண்டு
பாறென்று சொல்லும் மருந்து.

கெந்தி கட்டு.

94. இல்லாமற் றேவி யுரமென்ப தலகத்தி
னல்லாச மாகி யுலவுமே-சொல்லாண்மைச்
சாத்திரிகள் கை வரிசை தப்பாம வெப்போதும்
போத்தில் சிறையாற் புகை.

வெள்வங்கம் வலிய.

95. கன்னெருவை யுண்ட கரசவாங் கன்னிவிரை
வன்ன மகாத் தயிலம் வைத்திரக்கிப்-பன்னாறுமுறை
யேரன் முலைசயிரு கையிற் பெய் நீர்வாங்கும்
காரங்டத் தால் வெள்வங்கம்.

இரசக் கட்டு.

96. கொப்பரைத் தேங்காய் நெய் கொரு முதற்குக் கால்வாசி
யொப்ப வருடி யுபாயமாய்-வைப்பக்
கமை கொள் பொரு ளாவக் கட்டு மீரதம்
தீயிரிவிற் கூடனே நீ.

97. குருந்தைச் சுதாகத் தோழமை போற் பந்திக்க
வீரத்தை நன்றாய் விளம்புவேன்-சுதத்
தொடிக்குப் பதின் மடங்கு ஒப்பிய தனுண்ட
வொடி மாறெனும்பு நீனங் கொண்டு

98. தப்பா மற் கட்ட வீரதத்தை யொரு நொடியி
லிப்பா ரறிய விளம்புவேன்-உப்பளர்
மேதினியில் பூவுடனே மேவு கருவான
ஒதி முறைகிளைமையும்.

~~வெள்ளீயத்தின் நீர்வாங்க.~~

- - - - - - - - - - - - - - - - - -

வெள்ளியத்தின் நீர்வாங்க.

99. வங்கமென் மீயத்தின் மல்கிய நீர்ப்பால் வெண்
தங்க மெனவே தியங்குமே—சங்கிலேயின்
மேவூரச முந்நூடியும் விட்டனைரந்த மத்தித்த
பூவை முட்டையின் கருவாற் போம்.

வெள்ளிய பற்பம்.

100. நீர் வாங்கி வெள்ளை நிறத்தைக் கறுப்பாக்கி
பேர்வாங்கு வெண் பொனுமீயமே—சாரந்
தனி விம்பக் காயுடனுஞ் சாம்பலாம் வந்த
பிணிவதனத்தின் சிரசாற் பின்.

இரசக்குரு-குளிகை.

101. அமிர்தக் கள்ம மயமா மரிதார
மாமலகச் சாற்றிலரைத்து ட்டித்—தாமுமதி
ளாகிய பிமேய மதிலெடுத்து மேற் நெறிக்க
கோகிலப் பிச்சாலே குரு.

இரும்பு.

102. பொன்னு மிரும்புக் கெப்போது மதிகாரம்
பின்னு முறைமை பிறமாமல்—சொனிவேன்கேள்
வல்லமையா மந்த மருந்தாவு டற்றிரமாஞ்
சிவ்லே யாவுண்டாகுஞ் சீர்.

காந்தம்.

103. அப் பொருளா லாக்கை யழியாது நீடிக்குந்
திப்பிய மாகச் செழிக்குமே—யொப்பிலாப்
பேரிவற் றின்மை பெருகும் பெருங்கான
வூரிவற் காந்தம மையும்.

செல்.

104. பன்னு லோக மெல்லாம் பற்பமாகத் திறமை
மன்னுங் கருப்ப மடவார்க்குந்—தன்னி
லுதவு மவிந்த முறையிடமு மாகச்
சிரலே யெனப் பேர் புனைந்த செல்.

வங்கத்தின் நீர்வாங்க.

105. கொன்டு வங்க நீரைக் குலக்கலா மெப்படிவு
மண்டலத் தமைய செய்யும் வாறு கேள்—தொண்டையிலே
யின் மாரசம் விட்டிமைத்துக் கரியாக்க
பண்ணி மின் புற் வோட்டுமை.

நீர்க்கட்டுக்கு—வசனை.

106. கண்டு கொண்டேன் பொல்லா நீர்க்கட்டு முதற் பிணியை
விண்டு விடச்சாறு மகா மேனியெல்லா—முண்டவர்க்குப்
பைய வுளங் குளிரப் பன்னு மருந்தான
நையல் வசீஅை யென்று நாள்.

பென்னைமத் தோல்.

107. ஆலைச் சிரங்கு முதலான ரண நோயை
யூனிற் படாம லொதுக்குமே—மானப்
பிரிறின் குரல் காட்டும் பென்னைமயான
துனியின் புற வோட்டுத் தோல்.

வெண் குட்டம்.

108. வெண்குட்டஞ் செங்குட்ட மேனித் திரையிருகள்
கண் கெட்டு நீளக் கழலுமே—யுங்க
முயலு மறிவோர்க்கு முட பலவிரா டெ
மயிலை யுறவான மண்.

முட்டை.

109. பெற்ற கரு கருவாய்ப் பேதமில்லா நற்பொருளா
யுற்ற மருந்தக் குறவாகிப்—பற்று
மிள மாய விந்த விருப்பாயிருக்குஞ்
சினை முட்டை யண்ட மெறைஞ்சீர்.

தோல். (வேறு பெயர்கள் நிகண்டு)

110. உரிபோர்வை தீக் கோருடனே புரணி
சரியுவைப பச்சை வடந் தட்டை—யுரிவ
செதிள் தொக்கு மேற்சருமஞ் செட்டையுடனே
யதளென்பருந் தோலுக்காம்.

எலும்புப் பெயர்.

111. அங்க முடலாணி யாதார வாதாரி
கங்காள மென்பு கறைகட்டு—மங்கநித
புத்தியுள நூலோர் புகலு முறைப்படியே
யத்தி யெலும் பென்றறை.

இரத்தத்தின் பெயர்.

112. செம்பால் கறையுதிரஞ் செந்நீர் குருதீர்த்தம்
நெம்பான நெய்த்தோர் புன்னீர் சொரி—பம்பு
முரவை யடாசோணி தத்திறேடு சுடுவன்
எருவை யிரத்த மிவை.

துத்தநாகம்.

113. சொல்லி முடியாது துத்தநாகம் பொடியாய்
வெல்லத் தூரத்தும் வியாதிகளை—நல்ல
வுரமுடைமை யுண்டாக்கு முண்டவரை யென்னும்
கிருமி மலை மண்மகிமை கேள்.

பிப்பிலிகையெச்சம்.

114. ஆகிய நோய் தீர்மையனவரு நிலை யாவாரைச்
சாக ரச பிப்பி முத்து தக் கோலம்—வாகா
யுபதை யுற வமைத் தங்குண்ட வுடனே
பிப்பிலிகையெச்சத் திலரும் பேய்.

கொசுத் தேன்:

115. மெத்தவுண்டா மெய்யிலுள்ள வேதனை யெல்லா மகலுஞ்
சுத்த பவுத்திரமாய்த் தோன்றுமே—பத்தி
அசமதா—கந்தக்—கதிமதுரங் கூட்டு
மசகத் தேனுலே மதி.

பொன் கள்ளம்.

116. கள்ளமாகப் படிக சோதியாதிப் பருதி
வன்னமாகப் பொருளாய் வாய்க்கவே—பின்றுமுறை
யேநாகமு மஃதே யெய்த வெளிதாகப்
பூ நாக முண்டாக்கும் பொன்.

நாககக்கட்டு—தேன்.

117. தன்னுகடித் தாலே துத்தன்னுகம் பந்திக்கும்
மன்னுக வாதத்தை மாட்டுமே—பின்னும்
பெரு பதஞ் செருபதிப் பிர்தாமலியுந்
தெருபதமாகும் பெரிய தேன்.

ஆலம்.

118. காயத்திலே பிறந்த காயத்தைப் போக்கி முக
மாமத்தைப் ~~போக்கி~~ போலே மயக்குதலா—லோயா
வமுதவல்லி யுப்புடனே யாக்கிய மையான
கமட மென மாமையதிகம்.

இருநோம்.

119. வாளியைப்போ லாருநோய் மாவினத்தின் மேலே நீ
நாளு மதனுவைய முண்டாக்—கெளிதனை
மெய் நடுங்கப் பன்னு நார் மெய்யிற் குடியிருக்கும்
எய் வினத்தை நெர்யாக்கி ஊய்ட

திரவு புள்.

120. தேனிலுரைத்திட்டாற் றிவவட்டுரும் புண்கலு
மூனி லதிர முரக்குமே—காறுநமன்
கோலக் கனி ரசத்திற் கூட மதியூற வைத்த
கோலத்தின் காவத்தைக் கொண்டு.

நல்ல பாம்பின் பெருமை.

121. எவ்வ வெவ்வு சொல்வே னெதிரானுல் வைகறையில்
மன்னவர் கண்டங்கே மகிழ்வாகள்—பின்னுமகா
வல்லமை யுண்டாக வழங்குமே வாகடர்க்கும்
நல்ல நாகப் பெருமை நாள்.

மருத்துப் பை.

122. காணுமுன்னே விட்டுக் கூதலு மெய்யை தாளுயா
வானவ மாமிப் பின்னு மதிகமா—மூளுறவு
செய்யும் புளியைச் சிலேகிக்கு மெல்லே நன்றும்
பையுளெறு நோய் மருத்துப்பை.

பாஷாணம்.

123. வற்க மெல்லாங் கிட்ட வலிமை யுடைத்தாகும்
பொற் கடம் போற் றேகத்தைப் போஷிக்குந்—தற்கமெனப்
பிச் சோதம் போலும் பிணிகளை யெல்லா மறுக்குங்
கச் சோதம் பாஷாணக் கல்.

சந்திக்கு.

124. தன்னைப் பொடி செய்து சாரணைச் சாற்றுலரைத்துப்
புன்னைச் செதிள்ப்பொடியும் போட்டரைத்துப் பின்னுருட்டி
நற் கலிக்க மாக்கியிட நாடாது சன்னி பிணி
கற் கடக மான நண்டின் கால்.

காசம்.

125. மெய்யான ராக மெலிவிக்குங் காச மறும்
மெய்யா யதனை விளம்புவேன்—பொய்யாது
தந்தி யிலை ரசத்தாற் றுவளமாந் தேனிலுனில்
நந்துடைய பற்பத்தால் நை.

முத்துச் சுண்ணம். (வாதம், சுரம், பித்தம் நீங்க)

126. நீரிலுள வாத மறு நெய்யிலுள்ள வெம்மையறும்
மோரிலுளப் பித்த முறியுமே—சாரணை வேர்
குப்பி நடுவைத்துக் குறியாக வட்ட முறை
இப்பி முத்தச் சுண்ணத்தையே.

பாஷாணம்.

127. அடலையாய் மாத்திரையா யாக்கியவம் பாலே
விடலேறிகர் பண்டிதர்கள் வெல்ல-வுடல் வனத்திற்
கொல்வது போ வாயுள் மறை கூறகின்ற பாஷாண
வில் சுரப்பு ளெர்வதற்கு வில்.

மருந்தீடு, பயித்தியம், ஆருவிரணம் தீர காமவல்லி.

128. மாரு மருந்திடு மாறும் பயித்தியம் போம்
ஆரு ரணங்களெல்லா மாறுமே-நீருகத்
தாமரை நீர் போலுடலிற் நட்டாது நோய்களெல்லாங்
காமவல்லி யென்றுரைத்தக் கால்.

மிளகின் பெருமை.

129. தீயாகி யெங்குந் திரியுமதை யாவத்து
மோயாம லெப்படியு முண்டாக் காற்-பாயாது
போந்தி மிர்வா தங்கிரந்தி புண்ணீர் மண்ணவர்க்குக்
காந்தி மெய்வா தச்சலப்பைச் காம்.

குமிளி.

130. மற்றரைத்துப் பின்று மெட்டிப் பாராமற் சாதிக்குங்
குற்றமி ராமற் குறைக்குமே-வெற்றிறவி
குமிடரா லூறி யடர் பிணிக்குங் கூற்றவனும்
குமிளி சன்னிப் பிணியையே.

மேகம் போக.

131. கொன்றவிட மலதாய்க் கோபஞ் செயமுடலை
மென்று விடு மதிக மிஞ்சிறு-வென்றைக்குங்
காந்தி தலைப் பெருக்குங் காட்டாது மேகத்தை
யீந்து பிற தானி தலையே.

நரை-திரை-சங்கம் பழம்.

132. பங்குக் கரைவாசி பாலிட்ட திலவித்துச்
சங்கம் பழக்கனி நீர் சார்பாகப்-பொங்கி
வருமுனெண்ணெ யட்டாமல் வாரா நரை யென்னும்
நரை திரையில்லான் சிலையை நால்.

நரை-நாவல் கொட்டை.

133. வார்த்தெரித்தா வெண்ணெய் வருமதனில் வால்மிளகை
யார்த்த பொடிசெய்த திற்றூ விப்-பார்த்தெரித்து
நேரா மதி முழுக நீங்கு நரை திரைகள்
நேரவியா நாவல் கொட்டை நீர்.

அங்கோல_வித்து-பல்லசதி-கால_சதி.

134. இல்லாமல் மத்தித் திரட்டி புநீர் விட்டு
நல்லா வெரிக்க வெண்ணெய் நாடுமே-பல்லசதி
யுங் கால சதியும் போ முன்ன வதை மாவில்
அங்கோல வித்தைய யம்.

கை_கால்_எரிவு.

135. கைகாலெரிவு கசிவு வெயர் வெய்போறும்
வைகாலசிய மடிவாதம்-மைகா
ச_சதியிவை நீங்கி யாக வெள்ளுலின் பல்
குசைவேர்க் குடிநீர் குடி.

கள்_வெறி.

136. உண்ட வெறிப்பித்த முயர்ந்த தனற் றேடூ சன்னி
கண்டு மனது கலங்கியே-மண்டையிலும்
பாஞ்சா மீறங்கதன் பருகிலுலக்கனமே
காஞ்சனி வேர் காம் குடி நீர்கள்.

கால_கண்ட_முட்டை.

137. ஆகிய பாஷாண மனைத்தும் வசமாகித்
தேகஞ் சுரத்தனலாற் றீஞ்சவர்க்கு-வாகாக
நாளு மிகப் போஷிக்கு நன்மை மிகவுதவுங்
காள கண்டு முட்டையிறற் கல்.

ஆக்கையின்_பண்பு.

138. பாக்கிய மாக்கும் பலமாக்குங் கெட்டதையும்
யோக்கிய மாக்கு முயர்ப்பிக்கும்-ஆக்கமென்றுந்
தேவென்று நன்மைத் திறமென்றுஞ் சீரென்றும்
மா வென்று வந்த பெருமை.

139. தன்னைப் பெருக்கச் சரீரத்தைக் காண்பிக்கும்
பொன்னைப் போற் றேகத்தைப் போஷிக்கும்-வன்னமிக்க
கானமுறை மைகளைக் காண்பிக்குந் தப்பாது
நாளுவான் முட்டை வாளுளி.

ஒற்றைத்_தலைவலி-தலை_இடிப்பு-மண்டை_வலி.

140. போகு மொருத்தலை நோய் போகுந்தலை யிடிப்பு
போகுங் கபால வலி போகுமே-நாகவல்லி
யோம விகரைத்த வுண்ட வெண்ணெ யட்டாடிற்
காமரு பிக்கு ரோகம்.

அரோசிகம்.

141. கரிகாமணி சுக்குடனே காய்ச்சிக் குடிக்க
பிரிவான நோய்கள் பிணிகள்—அறுமேலும்
வராது வலிமை வருந்தன்மையுண்டாம்
அரோசி முதலாற் செம்மையாம்.

142. நோய்களெல்லாமப் பானுகரப் பசி யுண்டாகுஞ்
சேய்களெனச் செல்வஞ் செருக்குமே—காய் கிழங்கு
முள்க்குங் கல்லு மொருகுறி கைக்குளறுங்
கீரைக்கி யாலாகுங் கீழ்.

143. தேகத்திலுண்டாந் திமிர் கடி நோய் வாதமெல்லாம்
போகக் குருதி யுண்டு போக்குதலாற்—றேகஞ்
சுளுவு பெற வினிது தோற்ற வித்த லாலே
நளுவாலுண்டாகு நயம்.

நலி சன்னிக்கு மருந்து.

144. மாதர் பொறையுயிர்ப் பால் வந்த நலிசன்னி
யாது மகலு மனுதினமுஞ்—சீதை
பிரமி யிலை ரசத்திற் பெந்தமாய்ச் சேர்ந்த
கர மூத்திரப் புட்டைகள்.

வற்சப் புழுக்கை—உப்பிசம் போக.

145. பட்டை ரசத்திற் சுகலெல்லா முறவைத்துப்
புட்டு போலவ்ருப்ப் பொடி செய்து—சட்டியெரி
யிற் செய்த தயில மிறக்கி யுணவுப் பசம் போம்
வற் சப்புழுக்கை நாவல்.

மூத்திர நோய் தீர.

146. குங்குமப் பூவையுந் தக் கோலத்தையு மரைத்துச்
சங்கிலை நீர் விட்டு ருட்டித் தண்ணீரில்—தங்க
முடமாறுந் தேனிலுள மூத்திர நோய் தீரும்
உடன சிவாலின் செலையும்.

வெளில் எச்சம்.

147. தன்னி ஒருத பிணி தானறு மெய் நன்குறும்
வன்னி யெனப் பசித் தீவாய்க்குமே—புன் னைத்
தளிர் கறியால் மத்தித்தத் தண்ணீராலுண்டால்
வெளி வெச்சத்தால களு மெய்.

பாலை இலை.

148. வெய்யில் பனி காற்றமே வாம லோவாது
செய்ய வரிசை சிறத்தலாற் - கையுஊர்வாய்
மேவு முறையுளென மேவுதலால் வாய் சிறுத்த
பாலை யிலையே யவிந்தம் பன்.

ஐந்தப்பூங் கட்டும் முறை - உமிழ் நீர் முசுட்டை நீர் போர்.

149. ஓர் வரிசை நான் முழுது மூற வைத்த பின் முசுட்டை
நீர் வழியுமப் படியே நீங்கிய பின் - மோர் சேர்
களிவாகி யுப்பஞ்சுள் கட்ட வெள்ளுற் சொல்லேன்
முனி வாயுமிழ் நீரில் முன்.

மணிப்பாம்பு தேள் நஞ்சுகளுக்கு.

150. மூலத்தையும் கடுகு மூன்றையு மொக்கப் பொடித்து
பாலிட்ட ரைத்துப் பயறபோ - லேவு
மணி பாம்பு தேள் விடங்கள் மாறவுன் மேற் பூசு
பண் வயிரியின் பெருமை பார்.

கற்பம்.

151. கற்பமாளுடலைக் காத்திடலாற் காவாளுல்
நற்பெருமை யாவருக்கு நல்குதலாற் - கல்ப்பம்
விதாதா வென விருக்க மேற் செயலானீர் வாழ
பிதாவே யுயிர்க்குப் பிதா.

நீருணி - மேக நோக்கு.

152. மீறவளர் கேசத்தால் வென் பொடியா குற்குளிகை
யாதந் தனது வச மெய்துமே - யீதமன்றி
யுண்மேக நோயுடல் விட்டோடுமே நாடோறும்
விண்மேக நீருணியின் மெய்.

செம்பூராக் கடிக்கு.

153. கொண்டு வந்து வெள்ளாட்டுக் கோமயத்தி னா றவைத்து
ரெண்டு திரனமரைத்து நேர்த்தியா - யுண்டை செய்து
கோவை யிலை ரசத்தாற் கொள செம்பூரக் கடிபோம்
மா விஷ்ணறை வெருளி மண்.

மேக நோய்க்கு - வாரணை.

154. தன்னில தரத் தடிப்பு பிரணமும் போந்
தென் ஊன பஊயிந்தில் முதற் சேத்துமம் போம் - பின்னதன்றி
காரகம் போம் வாத மறங்காச மரும் பின்னதனில்
வாரணையல் மேக மறும் வாய்.

திரிவெச்சம்-நாதெத்தல்-ஆடரால். குளறல் நீங்க.

155. தெத்த லிடறல் திடறலொடு குளறல்
அத்தனையும் போமே யதிமதுரந்-தத்தந்
தகரை ரசத்தாலரைத்துத் தாளைதத் தேனிற் கொள்
நவுலத்தி வெச்சத்தால் நா.

ஆர்க்குவதப் பிசின்-மேகம் வெள்ளை.

156. மேகமெங்கே வெட்டை யெங்கே வெள்ளை கருமையெங்கே
போகுமோ தாமரை நூல் பூரிற-பாமெனச்
சேர்க்கு முதலக் காரந் தின்னப் புளியை விட்டே
யார்க்கு வதப் பிசினி யால்.

கோவை.

157. சத்துருக்களைக் கொன்டு சாடாமற் சாடவென்றால்
நித்திய முந் நின்று நிலைமையாய்-மித்திரனுர்
விம்பத்தைப் போலே விளங்கலாங் காய் முதலாம்
விம்பத் தினுற் பிணியை வெல்.

158. ஆகப் பழகி வந்தாலாகத்து வீக்க மெல்லாம்
போகப் பிரிவு புரியுமே-தேகத்தை
மேவி வளர் நோயும் விட்டோடுங் கட்டோடே
வீவிமயிப் பன்னத்தை மெய்.

கதவீரம்.

159. தன்னை யிமை போல தற்காத்துக் கொள்வதுமே
வென்னிலது வேயி சமாளும்-பின்று
முறை செய்ன தென்ன வதேயுயர் நேத்திர மூலி
கரவீர மத்தனையுங் கண்.

பானு.

160. காயத்தைப் போஷித்துக கற் பாந்திரமாக்கி
நேயத்தை நாளு நிறுத்துமே-நோயெயதே
யேளு முறை மெய்யினைப்பை யகற்றுதலாற்
பானு செயுஞ் சமத்துப் பார்.

கேந்தி.

161. ப்ஞ்ச வணங்கள் பந்திக்குந் தான முதலா
வெஞ்ச வுடனே யினையடக்கி-மிஞ்சுமன
மாதவி னுஞ் சுடைய யாரையு முள்ளாக்குதலாற்
கேதகையின் பாக்கியத்தைக் கேள்.

முசுமுசுக்கை.

162. தானறவாம் தானறவுக்குந் தாயாம், மாலைக் கடிந்த
காளை முன்னுப் பத்தனையுங் கட்டியே-நாளும்
வளரு முயிர் நிலைக்கு வாய்த்த முசுவாம்
கிளை யென்று வந்த மூக்கில்.

வழிப்பு நோய்க்கு

163. தன்னைப் புனித மெனத் தாளுக்குள் பீசத்தாற்
பின்னைப் படுத்தாது பெய்ப்புடலும்-பொன்னும்
உவள் வித்து மாங்குடி நீரோது முதலோடு
கவர் கிருமி போக்கி யாக்கை.

கிரிலையம்.

164. போலே யிருந்த புத்தக் கிடமாகி
மேலே நறு மலர்க்கு மீடாத-வாலே
யசதி தரு மடங்கத் தவிக்குங்
கிசலை யங் கற்பஙக்குக் கேளீ.

இரசக் கட்டு-தாதகி காட்டாத்தி.

165. எப்படியு மேலே யிருடிகள் சித்தாதிகள் சொல்
ஒப்பின் மறை முறைமை புன்மையே-தப்பல் மெய்
மேதினி மேலே யாவுன் வேதியரா லோதுகிற
தாதகியாதி கட்டு மிரதம்.

மூங்கில் வேர்.

166. கையசந்து மேல் மூச்சு காயும் பசவாதப்
பையுளெலாந்து ர்ப் பறக்குமே-வையமிலே
வேயினடி வேரை விட்டரைத்து மோருடனுண்
சாயினி ரதத் தாற்குள்.

கந்தக மாத்திரை.

167. தேவி யுரமிரு திப்பிலி யிற்றுப்பு நிறை
மேவவரைத்தற்கு மேவுருட்டி-யாவினெக்நீர்
வீதினை வெம்மை கபமேகு மடாத புளி
மாதவியின் போகிரத மவார்.

மூங்கில் ரசம்.

168. கண்ணுகங் கைகால் களைப் பயித்தியத்தாற்
புண்ணுக வெம்பிப் புலம்புவீர்-தண்ணகி
வாழ வுயிர் வேண்டுதிரேல் வாய்மிக கேலங்கலந்த
வேழ ரச மருந்தவீர்.

மருதோன்றி.

169. நோயால் சந்த நடுங்கித் திரிவாருக்
காயாக நீங்கி யழகாகி-யோயாமல்
நைவன மாகாதுடல் நாளு மிருக்க வெளிருல்
ஐவன மாரேர்த்தியையா.

மிளகுன்டை.

170. வாய்த்த வுடற் குளத்தில் மன்னுங் கொடிகளற
நோய்த் தாமரையை நொறுக்குமே-தேய்த்தவுண்டை
யாக மிளகுப்பு வெய் பாலரைத்த நீரிழிவுப்
பூக மதகரியைப் போல்

பூசம்.

171. செய்த சுரத்துந் திமிரு முடற் கழுகு
பெய்த நலத்தைப் பெருக்குமே-நெற்கரிமை
வீசும்படி கருணை வீத மாயுண்டுவரப்
பூசம் பிணிகளுடன் போர்.

மகிழ்.

172. நேரிட்டவர்க்கிளைப்பை நீக்கிப் பிணி யிபத்தை
வீரிட்டலற விரட்டுமே-சீரிட்ட வாசமலரின் மணத்தாற்
குளத்தோடே.
கேசரமென றோதி மகிழ்.

காக_துண்டம்.

173. வாத பித்த சேத்தமா மாதங்கம் பங்க முற
மோதி யடித்து முனியுமே-சாதகமாம்
வேக மிகவே யாயுள் வேதியர்களாலறைப்புங்
காக துண்டமாகிய சிங்கம்.

தாகம்.

174. எல்லாந் தணியு மெழுந்தாந் தாகமற
நல்லாய்ப் பசி மேனடக்குமே-சல்லாப
மேற்பாயு மொண்மை விழிக் குண்டா மெந்நாளுங்
காற் பாசத்தாலே நோய்கள்.

சாபப்புறவை.

175. தேருத நோய்களெல்லாஞ் சிங்கக் குழா மெல்லா
நீருகக் கொல்லு நிசமாக-வீறுன
தாரணியிற் பண்டித வேதண்ட வனத்தில் வளர்
பூரணி யாகுஞ் சாபப் புள்.

ஊசி.

176. போலாட்டி வித்துதிரப் புன் பீனிசப் பிணியை
மேலாட்டி வித்த விளங்குமே-சாலதோ
வருந்து முடற்கு வெப்பு வாரா தோட்டும்
பிருந்தமைப் பயித்தியத்தைப் பேய்.

புனைக்குழத்து-மேக வெட்டை சோக வெறி.

177. மேகவெட்டை சோகை வெறி முதலாயுள்ள தெல்லாம்
போக வட்டை நல்கிப் புரக்குமே-வர்கடர்கள்
உன்ன வரு புற்றுளியோடே வரு போந்தை
பெண்ணை பனை தாலம் பேர்.

178. போனெயிப மீறிப் போகமலைய டக்கித்
தீன மிலாமற் செறிக்குமே-தேனி
வளவு பெறவேரரைத்தருட்டி யுண்ணத்
தளவ மத மாவஞ்சுசம்.

பிடிப்பு-வாத நோய்-பிரப்பங் கிழங்கு.

179. வாங்காப் பிடிப்பு முதல் வாயுவை யெல்லா மடித்து
பாங்காயருளுவது பார்த்திருந்தும்-நீங்காத
சாத்திரத்தைக் கண்டிருந்துஞ் சார முனமேரான
வேத்திரத்தை நம்பாமை வீண்.

வில்வம்.

180. கொண்டமைச் சுதந்திரி கொளர்ந்த கொடுங்கோலை
கண்டித்து மெய்யுறுதி காட்டுவார்-பண்டிதர்கள்
பூவுலகி லாயுள் விதி பொய்யா முறையாக்க
கூவிளத்தின் செங்கோலைக்கொண்டு.

விளா.

181. மன்னன் முதலா மூவர் மாறு பாடில்லாம
லுன்ன நினைத்த குதவுதலாற்-பன்னிச்
செபித்த வுடலாண்மை சேர்வித்திடலாற்
கபித்த மலிந்தக் கற்பகமே.

கடம்பு.

182. தொந்தித் தகவாத தோஷச் சுரமகன்று
சிந்தைக் கனுகூலஞ் சேரவென்றல்-வந்தித்தத்
தாப குரளு மறச் சஞ்சலமிலாத நந்து
நீபப் புரனி குடிநீர்.

183. நோயார சுவியை நொடிக்குளருந்த வெம்மை
வேயாம் ஒரு முயர்த்துதலுக்-காய
வந்த முதல் நன்பாகி வாதத்தை வே யுறலாற்
சிந்து வாரங் கவுந்தி.

தாரா.

184. வாசத்தி னுடலில் வாசஞ் செய்வுயிர்க்கு
நேசத்தை நாளு நிகழ்தலாற்-பூசித்த
பேராதரவு பிறக்க வுந்றலாலத்
தாராயுளை வளர்க்குந் தாய்.

பலாப் பழம்.

185. மந்திரியை யாதரித்து மற்றவரையுங் கலந்து
வந்த பொழுது மமைச்சை மன்னுமல்-முந்தி
யகவமைமாகத் தாவே யர்க்கைக் கிடலாற்
பல சந்தகு மிறைக்குப் பார்.

நாவல்.

186. சீறியடங்காத சேருப்தி யகரில்
ஏறிய போதி லெதிராளி-வேறே
கரவடத்தாலே யவனைக் கட்டியடக்கச்
சரவணமே நாக பாசம்.

வெட் பாலை.

187. காச்சா வெள்ளாட்டுப்பால் கட்டிக் கட்டியாக முன்னே
தோச்சது போலுண்டாற் சுகமுண்டாம்-வாச்சு
விட நற்றே கத்து மெலிவை யெல்லாம் போக்கும்
குடசப் பாலான் முறித்துக் கொள்.

சந்திர மைத்திரி.

188. மூலிகளிற் செய்யு முறைமைகளிலே யதிக
மேலுகையாற்குக யிலாமையால்-வாவறிவு
முந்ஜ கையாற்றன்மை முதிருகையான் மற்ற திவஞ்
சந்திர மைத்திரி நீசம்.

நாகம்.

189. மானிடர்க்கு மண்ணில் வளரு நவ லோகத்திற்
பானு வெனச் சிலது பந்திக்கத்-தானுநதி
யாகுதலா லன்மை யவயகவுடற் காக்குதலால்
நாக மதுவே வாழு நாள்.

நெல்லி.

190. அமைச்ச னொரு மந்திரியை யாளாக்கிக் கொண்டு
சுமைப்பை யுயிர் நிலைக்குக் காட்டி—யமைப்புடைமை
நேம மிக மெய் நிறுத்தி வைகு மெய்ஞ்ஞானிநம்
ஆமலக நெல்லியையா.

குளவி.

191. பாரினொரு நாள் பழகித் திரிய வென்றால்
காரிகையாரின் ப நலங் காணவென்றால்—நேரே
யுளவுறுதி மேவு மிக வுண்டாக வென்றால்
குளவி தனை நிசமாய்க் கொள்.

நேராப்_பூஞ்கில்.

192. மன்னவ னென்றாரு மகிழ வரசனிவை
என்னி விசைவா யிசைக்கின்றேன்—வன்மை
யுறுங் கனமாக் கைக் குறுதியா மெய்ம்மை
யிறங்கு மாவேயுர்மா னொனி.

193. எல்லா வுயிர்களுக்கு மின்ப மிகவுண்டாக
வல்லாண்மை பெண் கூற்க்கு வாய்க்கவே—யில்லாமை
செல்ல மகிழ்ந்திரு செனங்கள் சுகமெய்த்
செல்லவகிலே வருஞ்சீர்.

திட்பம்.

194. கைத்தாலும் பின்புலக் காரம் போல ருசித்து
பித்தாகிய விடத்தைப் பின்விட்டு—வைத்த மகா
விம்ப மருவினவா மேனிக் களித்திடலால்
நிம்ப முயிர் நிலைக்கு நேர்.

கொள்ளு.

195. என்றவரக்கும் பேர் புவைய மேந்தலுக்கு நன்பாகு
மொன்றுன தந்திரியை யொட்டு—வென்றி
பழுக்கு முயிர் நிலையைப் பாராட்டுங் கானங்
குளத்தம் பரிய சகங் கொண்டு.

உவரை.

196. என்ன வுலகி லிருக்கும் பிடகரெல்லாம்
பன்ன முதலரசின் பாலாகிப்—புன்னனியை
யோட விரட்டி யுயரு நெடுமால் பதியாம்
ஆடகியின் போதுவரையாம்.

கடலை-சூரம்.

197. வேர்த் முதல் மூவருக்கும் வித்த தொடர் பாசிக
சாந்தமுமாய் வெப்பமுமாய்ச் சட்டகத்தை-யேந்திவரு
வீரம் புலியுடனு மேலிட்டவத வென்ற
சூரங் கடலை யென்ற சொல்.

சுரப்புன்னை.

198. தேக நலியத் தினமு நலிவுண்டாள்
ஆக நலிவு மறிவில்லாய்-நீ கேள்
குறையை வசம பிர்தீர் கட்டியாயில
வறையை யநுசரித்த வாற்.

மூலநுநீங்க.

199. மலடாரி வரென்று வைடகத்தாரோசார்
பலரு முனமாயிற பார்ப்பார்-குலவு பிசின்
மாதப்பு இவெச்சம் வால்மிள கோருன்று வரச்
சூதந் தாழுண்டாகுஞ் சூல்.

கோரகை கண் நீங்க.

200. நிட்கட யுடையார் நிகழ்த்திய சொல் கேட்டு மிகு
சட்கட யகத்திய நெஞ்சத்திற்கு-வட்ட முறை
யார வமுதாம்மில் வருகர்ப மெனக்
கோரகைபி முடங்குங் கண்.

குமுத_மலர்.

201. தாகமெதும் வெய்ய தபன பயித்தியமா
ரோக முதல் குங்கும கோரோசனைகள்-பாகம்
அமையப் பொடித்த பொடியப்பி மதை மோர்தாற்
குமுத மலரா லொழுங்கும்.

கோரைக்_கிழங்கு.

202. பசித் தீபன மிருந்து பன்னிய மெப்போதும்
பொசித்தா மதிக போகம்-வசித்துமலை
நேராக வேவறு மென்றுநீ சேருவாக
வாராக பட்சனியை வை.

பாளிதம்-சோமம், நீரிழிவு, உடல் வன்மை கரைபோக.

203. விட்ட கலந் தின்மை விாக்குமற மேகக்
கட்டகலுங் கட்டங் கழலுமே-சட்டகமு
நீடு நரையாத நீடூழி வாழ்ந்திருப்பாய்
பாளிதத் தாற் பித்த சோபை.

204. திட்டாந்திர மனிதர் தேகவுதிர முன்னைப்
பட்ட சிந்தா முருமென்னைப்-பட்டாவி விட்டு
நிலமீ திறத் தவறி நீயதைத் தொடாதே
திலை நன்மை காட்டுக்குத் தீ.

<u>உளுந்து</u>.

205. ஒஞ்ச நடையின ராயுள்ளா வியற்றிடல் போத்
சாஞ்சவுடனே யச்சமனெல்லாம்-காஞ்ச நெய்யிற்
கூடத் தலையிட்டு கொள்ளப் பதமான
மாடத்தாற் றின்மை யாவார்.

<u>சக்கரை</u>.

206. உடலுக் கதிக முணர்வுக்கு மெய்மை
வடிவுக்குக் காந்தி வரிசை-படியாகி
யெக் காலர் குர யிழுது மருவ நகர்
அக்காரத்தால் வலிமையாம்.

<u>பசுவின் பால்</u>.

207. காயும் பயித்திய வாங்காரத்தை முன்னடக்கி
யோயு முடலை யொருங்காமதி-காய
விதையை யகற்றி நலமீட்டுதலா லாவின்
ஈதை யாலுண்டாகுஞ் சுகம்.

<u>அளை (தயிர்)</u>

208. மேனேக்கிச் சீரணத்தை மேவா நடக்கி மெலி
யுருக்கி யாவி யொருக்க வத்த-வீள
இளைபித்த சேட்டை யென நோயெல்லாம்
அளையினுற்றீரு மையல்.

<u>நெய்</u>.

209. கற்பம் பொசித்து மகா காய சித்தி பன்னவருஞ்
சொற்ப மெங்களாக்கை யென்ற தோத்திரிப்பார்-பற்ப
முழுதுமந்த வாத கறி மோதகமே தேனும்
இழுது பொசித்த வரையே.

<u>சளி நோய்-திப்பிலி</u>.

210. காமனெனத் தேகத்தைக் காமே சுழமாக
நோமெவினை யெல்லா நொறுக்கியே-தீமை
யலுக்கக் கருவாகி யாதார மாகும்
புலிச் சளி நோயோடு செயும் போர்.

புவளை.

ஆதாரமா
211. ஆதாரமாசி யறிவுக் கறிவாகிச்
சேதார மில்லாமற் றேகத்தைப்-போதை
செய்யும் முதாகத் தேற்கு தவாலாவி
யயினிவடிவே புவளையாம்.

212. வெஞ்ஜெம்.

சொல்லாமற் கொல்லவந்த சூன்மகய பித்தமெனும்
பொல்லா வியாதிப் புலிக்கெல்லாம்-நல்ல
சுவையா யறியாத அப்பிலிங் வேறுவ
நவநீத மெவ்பது செவ்ஜெம்.

அப்பம்.

213. எப்போது நன்மை யிவர்கட் கிடமாகி
யப்போது நன்மை யளித்தலால்-வெப்பத்
தபாத சுரந்த யிரைத் நாக்கு தவிருவே
அபூப மூர்ப் பறவையால்.

மோர்.

214. எந்தவித மாகுது மெய்ற வித்தும் போசனத்தை
சித்தை மகிழச் செரிப்பித்து-முந்துட லைப்
பக்குவமாய்க் காத்தப் பசியை பிருவித்துத்
தக்கிரம் போக்கும் பித்தத்தை.

பன்னியம்.

215. பசிப்புக் கிடமாகப் பன்னிய போதெல்லாம்
பொசிப்புக் கிடமாகப் போற்றி-முசிப்புகலத்
தின்னிய வாய் நாளுஞ் செழிக்க முறை தரலாற்
பன்னியமே தேக கல்பம்.

216. புல் பிணியாகும் பகையைப் போராடி வென்றல்யா
வெப்ப தொழிய விளைப்பாறித்--தபவ
மாவ வுடலி லறுதினமு மாந்த ருசிப்
பாவக நன்மைக் கிருக்கப் பாம்.

கருவே.

217. போசனத்தில் மூலகிப் போசனித்த பேர்க்குமகா
ராச வுபசார நல்குதலாற்-பேசு
தரணி யிசைப் பண்டிதர் மடாமறியச் சொல்வேன்
கருவே சவுக்கியத்தின் கண்.

உண்மை.

218. ஊணே யுடலுக் கணு தினமு மன்பாக
வூணே பெரிதென்று ரைத்திடலாற்-காணு
மணவு முயிருக் கணு கர்ணமான
வுணவு வூரணுக மமையும்.

மாலா_கவம்.

219. திலத்தினது சம்பந்தத்தீதே யெளிதுஞ்
சலத்தினது ஓர்க் குளத்தைச் சாடி-நலத்தை
யுலாவ வூயிர் நிலைக்கே யுண்டாக்குதலால்
மலாவக மாதரா வலிமை.

220. தீதான பித்தத்தைச் சேர்ந்த பொருளென்பதனை
யாதாரமாக வறிந்திருந்தும்-ஆதே
நனறு முறைமை யெல்லார்க்கு நன்னுதலினுலே
உவறுமரி பாரோர்க்கு முறையும்.

தேன்.

221. அனுபான மாய்ப்பின் விழ்தமுமாய்த் தோன்றி
கனமான தேகநிலை காட்டிப்-பிறமே
யரசன் முதன் வேரையு மாட்டு வித்தலாலே
பிரசத் திறற் போம் பிணி.

வருணம்-சாதி.

222. ஈன்றவர்க்கு மொவ்வா விழி வென்ற முன்னா லிற்
சான்றவரே கூறுதலாற் றப்பாம-னா ன்றனிய
நீதிய முதனுறு நீசடபபடி வருணச்
சாதி நல மாகாது தன்.

வெண்பூசணை.

223. தின்னுரிசை யாலே சிலராசை ஒவத்துமூல் வார்
பின்ன முற நோயைப் பெரிதாக்குந்-தின்னுட லைத்
தீழ்ப்பாக்கு நன் மருந்தைத் தீதாக்கு மாதலினூற்
கூழ்ப் பாண்டமே தவிட்டுக் கூழ்.

உறைக்_கனி.

224. போன வியாதிகளைப் போற்றி யழப்பிக்கும்
ஊனை வளர்க்கு மு பாதிக்கே-யானத்
திறத் தானனர்க்குரிசை தின்ன முதலும்
உறைக்கனியின் பண்புதனை யோர்.

புடல்.

225. பத்தியத்துக்கான தொரு பண்ட மாயுண்டவர்க்கு
நித்தியத்தைத்தானே நிறுத்தலாற்-சித்தி
வாலு றலானிப்ம் வருதவினுற் சொன்னேன்
படலி கை யாவிக்கு நிதிப்பை.

கத்தரிக்காய்.

226. வாத பித்த சேத்து மத்தின் வர்க்கமாய் நற்கறியா
யாதரவாய் மெய்யை யடைதலா-லாதார
தங்கமென வாயுள் வேதத்த் தெல்லாரும் புகன்றார்
வங்க முயிர்க் காடகக் குவை.

உடை-வேல்.

227. தந்த வலிய சைவு சன்னி யெயிறு கட்ட
லெந்த வலியுயிரியவே-சொந்த
முடைய மருத்துவரே யோதினர் நீதி
யுடையின் பெருமையை நீயுள்.

வலம்புரி.

228. கேட்டவுடனேயின் கேளோட கன்னேடுந்
தாட்டீக மெல்லாந்தவிடாகி-மீட்டு
நலம்புரி மெய்யா மீட்த்தை நன்னறுதவில்லாமல்
வலம்புரி யென் றோதிர நாமம்.

வாழையுப்பு.

229. சன்னி முதலேக் கலிக்கலிக்கச் சாரத்தாலே யகத்திப்
பின்னு மெரியைப் பிரித்தோட்டி-வன்னி
முதலென மெய்க்கே வலிமை முன்னுக்குதலாற்
கதலி நலிப் புள்ளினுக்குக் கல்

வாழை நார்.

230. தெய்வீகமாக மணஞ் சேரவரு பொழுதி
ஐய்வீதமாக வுறுதியாய்-செய்கை
தனையின்பப்பாற்பருத்திச் சந்த தமுன் கர்ட்ட
நனையின்பப்பூத் தொடுக்கு நார்.

பூவிரி

231. கொற்றவனை மாட்டிக் குணத்தைப் பிறிதாக்கி
மற்றவனையும் பழித்து மற்றதனைத்-தற்றனையாய்
மேவி வரச் செய்திடலால் மேதினியிலே யுரிய

பாசி-சைவலம்-முனச்சம்.

232. கொள்ளும் பல நோயுங் கொண்டு ஞுங்களெல்லாம்
விள்ளு மறிவை வெளியாக்குங்-கொள்ளு மின்பங்
கைவசமாகப் பரிவு காட்டு மகாமுனி
பாசி சைவல மென்றேது முனச்சம்.

உற்பலம்.

233. நோயி லலைந்த பின்பு நொந்த வுடநேற
நோய வவிழ்ந்த நிலவுதல் போ-லாயாசத்
தர்ப் பலத்தைச் சேருடற்குத் தர்ப்பல மாய்ந்து போய்
யுற் பலத்தா லின்ப நிறையும்.

மீனு.

234. திரி மூர்த்திகளிற் றிடமாக முன்னே
யறிமூர்த்தி போது வமையாக-முறைமை
தரு முற்றிறி கடுகிற்றுனே-முன்னுளும்
மரி சந்தனை யாகமம்.

மீனு.

235. வாதத்தையு மதனல் வந்த மைந்த வெம்மையையுஞ்
சீதத்தையு முறிவு செய்திடலால்-ஒரு
வழக்கா யுலகி வெரி வன்மை யெனினும்
அமுற்காயை விட்ட வரியார்.

மீனு.

236. முன்னுரைக்குஞ் சவ்வி முரண்டங்கச் சாடிமடி
தன்னை யடிக்கத் தனலாகிப்-பன்னு கறி
தங்கு மணமாகிச் சாதகமா யாரு மென்று
இங்கு மகிமை முறையில்.

கந்தம்.

237. நோய் மூலக் கொட்டை நொறுங்க வுட்னிலத்திற்
பாயு நலமாம் பயிர் தழைக்கத்-தோயனுந்
தந்த வளமை தழக்க நலம் பெய்யுங்
கந்தமென வந்த தொருகார்.

தீ-எழுப்பு.

238. எக்கியத்திலும் புதிய யாகத்தில மகஞ் செய்
முக்கியதிதனு மனஞ் செய் முன்றிலுந்-தொக்கவிழ்த
உந்திடத்தும் லோக முருகிடத்து மூதலால்
இந்தனந் தென் கீழிறை மெய்யில்.

உலோக அவிழ்தம்.

239. பீடமா மாடப் பெருமை யாம் பின்னுமகா
கூடமதன் கூடக்கொலவுமாம்-நாடு
பவமா மாடான்காம் பள்ளியறை யாகுஞ்
சிவையவிழ்த லோகமிவை சேர்.

பித்தசுரத்திற்கு-மோழை.

240. அங்கியாம் பித்தவ லைவ யவிப்பதற்குக்
கங்கையாம் பின்னுங் கதவாகுஞ்-பங்கமுறச்
சூழு மொரு வாயுச் சுழலுக் கனதிமூ
மோழை விளைத் தா மக்கு மூள்.

241. எக்காலமு மவிய பின்று மத னை வென்ற
புக்காரை நல்ல பொருளாக்கி-மிக்குளவும்
நீ முறையாளு மடுக்க ளைப் பாங்காதவிஞற்
காமரமா டேறிததற் கன்.

242. நீரை வசமாக்குதலால் நீர் மலமாய்த் தோன்றுதலால்
ஆருமறு கடைசி யாதலினுல்-வீரம்
உடைமை யான் மெய்மையா மொன் மேன்மையாலே
யட உல யரனுருவே யாம்.

243. சஞ்சல மில்லாதறிவு தன் வசமுண்டாகுதலலன்
நெஞ்ச மிலக்கி நிலைத்திடலா-வஞ்சமறு
நீத வொருமை நிகழலால் நீக்க மென்னும்
வீத வத்தக் காவது னை மெய்.

இருந்தை.

244. ஆகு முலோக மவிழ்தன் குடிநீர்தா ன்
பாக முதலாகப் பண்டிதர்க்கு-வாகாய்ப்
பொருந்து விப்பதான நெருப்புக் கமைதியாலே
இருந்தை யெரிவாயிரை.

245. தழைப்புட்டித்து வளர்ந்த திகச சாகை கருண்டாகிச்
செழித்தத் திறனுண்டா குஞ்சீராலக-கொழுத்துத்
தலங்கு மெழு நாவிற்ஜேன்ற முருவப்
புலிங்க மத முளரிப்பு.

கழற்சி.

246. கோசஞ் சுருங்கக் குடில மிரு மன்னவனுல்
வீசஞ் சுருங்காத மேலிட்ட-மோசம்
ஒழிய மருந்தாகி யொக்குதலை செய்யுங்
கெடிலாகிய கெழற்சிக் காய்.

247. போலரத்த நாட்டப் புலனுக் கிசைவாகி
ஞால மதிக்க நடத்துமே-மேலுளபுத்
தேள் வலிமை யென்ற தெரிவித்துத் தெய்வீக
வாளகம் மிருவே யரிவாள்.

248. வன்மை யென்றெல்லாரு மயங்காம வீரமுண்டு
மென்மை யென்று நன்மை விளம்பவே-தன்மை
தழைய வுதுகமலந் தாபரித்த லாலே
ருழையா லினிது பெருகும்.

249. அத்தனுள்ளிலுலே யகலும் பிணிகளெல்லாம்
பத்தியங்க ளொன்றும் பாழின்றி-நித்தியமு
மந்திரீ போற்றேனில் வளத்திலுள் மண்டலத்திற்
சுந்தரி யாலாமீயந் தான்.

காசம்-கபம்.

250. காசத்தைப் போக்கிக் கபத்தை வழிப்படுத்தி
ராசத்துக் கல்லமுடை நல்குதலாம்-மாசற்ற
போத மதனைப் புறப்படுத்தித் தானுலராத்
சீதை யொளிவே நேத்திரம்.

251. வாருதிக்குப் பூடநணமாய் மன்னவனுக் காதரவாய்ச்
சாருகிற மன்னருக்கே சத்துருவாஞ்-சேரவரு
சாயல் வகை யைந்தாகி சத்துவத்தையே தாட்டுன்
காயவில வனைச் சாகை.

252. காவா யுலவு பரிகாரிகளுக் காதரவாம்
நாவா யுரையை நடத்தவே-பாவகமா
னல் வாயவிழ்த்த நகர்வார்க்கிது கட்டும்
தோல் வாய் நீராளப் பஞ்சும்.

புனரி-தங்க பற்பம்.

253. உண்டாலுடல் வலிமை யுண்டா முறுதாது
முண்டா மறிவு முடுக்காகும்-பண்டு
மபனுமுறைமை கையறிந்த பண்டிதர்களாலே
புனரியற லாவீரும் பொன்.

மங்கலரோதி.

254. கேசத்தைக் கண்டித்துக் கிட்டச் சுகமியற்றி
மோச வமைச்சை முடுக்கியே-நேகத்தைத்
தக்க வுயிர் நிலைக்குத் தாபித்திடலாலே
மங்கல ரோதிக்கி கலாவார்.

வெண்மை-வேறு பெயர்கள்.

255. கள்ள மடையார் கருத்தைப் போலி சன்னி
யுள்ளபடி போலுவறு மவிழ்ந்த-வள்ளலெனப்
பால் வெள்ளை சுவேத முதல் பாரதி மெய் சுக்கில மெய்
வால் தவளம் பாண்டு வெண்மை.

மாதுளை விரை.

256. தன்னை யெவரறிவார் சற்பனை செய்யுஞ் சலநோய்
சன்னி முதல் நாசி வழிச் சாடியே-பின்று
முறுநோயையுஞ் சலமாய் சூக்காற் கழட்டும்
மது பீசத் தா விருண்மை.

அங்கி.

257. ஆகியிருந்து மவற்கே வகையாகி
வேக மிகு தந்திரிநய வேருக்கி-யோகைமிகப்
பொங்க வமைச்சனுக்குப் புந்தி மகிழத்துணை செய்
அங்கி யரசற்கு நேயம்.

இல்லம்.

258. வேற்றுமைகள் செத்தில் போல் வேந்து முதல் மூவரையுந்
தேற்று மிகுநிசம் பார்திட்டாந்திரம்-போற்றுமிமை
சொல்லு மருத்துவர்கள் சோதனை நூலாதி முறை
இல்ல மண மயக்க முறையில்.

வில்-மசூசிலை. மல்லி.

~~259~~ 260. சேருபதி யமைச்சர் சேவிக்க நன்முறைமை
யாளு திடலா லனுதினமு-மூவிலையை
நல்ல வலியுடைத்தாய் நாட்டுதலா லுட்டில் வளர்
மல்வி யரசனுடைமை.

வில்-மருளசிலை.

259. மாத்திரையாய் நோயினத்தை மாட்டி யுயிர் நிலைக்குப்
பாத்திரமா யாதரிக்கும் பந்தரே-நேத்தியதைச்
சொல்தேரன் வேறே சுந்தி முறையிடுமே
வில்வலியை நீரறிகு வீர்.

261. ஆதிபரை காளி யரிவன் மிப்படி யெனி
ரேதி யுலகிற் றுணத்துதல் போ—னீதி முறை
யை நீல மியம்பாலாகிய காளிங்க மனி
மைநீல கறுப்பை கருமை.

<u>அசமதாகம்.</u>

262. நாம் முசலேப் பற்றுதல் போலொரு முன்னே சேத்துமத்தைப்
போய் மடிக்கு நோயைப் பொடியாக்கும்—காய
நிசம தாகப்படி மேவிடித்து நிற்க
அசமதாகன் குளிகையை.

263. ஏரண்ட நெய்திலிட் டெரித்துண்டாலு மன்றி
வேருண்டையாக்கி விழுங்கிடினும்—நேரே
யரசு யமைச்சு மடி பத்தி நிற்கத்
திரிபுரை சேட்பப் பிணிக்குத் தீ.

<u>காஞ்சிரக்குளிகை.</u>

264. பிடிப்பு விடவாதப் பேய் நலிவு செய்யும்
மடிப்பு வினையெவையு மாட்டி—யுடற்கதிக
மாஞ்சிலது சித்திகளும் வாங்கப் பரவுதவாத்
காஞ்சிர மாகாச குளிகை.

265. பண்டிதர் நோயாளியேப் பார்க்க வர்க்கிசையப்
பண்டிதன் களோதப் பரிகார—வுண்டி
யிளக்கத் தடனுரைக்க வேறு முறையாம்
களக்கறிவசமதிகம்.

266. <u>நவநீதப்புற்பம்.</u>

பாரிவை நீதத்தைப் பற்மாக்கிப் பின்னுப
காரியென மேவு பரி காரிகட்கு—வீரம்
உகத்தபடி காட்டி யோட்டுதலா லேயைப்
பகண்டை நவநீத தீபம்.

<u>ஜவகை—நிலம்.</u>

267. அஞ்சு நிலத்தினிலே யஞ்சு நிலமாகி
வெஞ்சமரை நாளும் விளைத்திட்டுக்—கொஞ்சுதையைப்
போக வடிவாளகள * பூசிக்க நீடுதலால்
ஆகவம விந்தைக் கிருக்கையாம்.

268. புற்றிலே நாகம் புயங்க மிருப்பது போல்
வெற்றி கொளுங் கோவிருக்க விட்டதனற்-பற்றலரை
மேவ வுருத வகை வீரத்தை நாட்ட விசை
யாவ மக்புருத் தூ ஸியாம்.

269. பன்னிரண்டி லொன்ருகிப் பாரத திபாகை மேலாகி
கன்னியர்க்கு மன்றவிலெ காட்டிடவே-பின்று
மூவ மான மிப்புவிமே லோத வென்றல் மாதே
தவா மனிதர் மெய்வடிவு தான்.

<u>மந்தவாரமகிமை.</u>

270. செம்மப் பகையான சொலரு நல்விருந்தாய்
நன்மைத் திரராக நல்குதலாற்-புள் மருந்தக்
சொந்த முறத்தரலாற்றும்த்த வருக்கப் பொழுதே
மந்தனுள் வார மகிமை.

<u>நாள்மகிமை.</u>

271. அற்பங் கிளஞ்சவா மாகாமற் போய்விடும்
பற்பங் குளிகை பருகவே-நற்பேர்
மிகலாகுமை விரட்டலாற் சொன்னேன்
மகிபால ஞாழ முரிமை.

272. தன் மந்திரி போற்ற லேமை விபுதர்களிலப்
பன் மந்திரி பேர் படைத்தலாற்-பொன்போல
வுந் தலைமையாய்ச் சீவனுத்தமன் வேந்தன் பரவு
அந்தணரு சான் குருவைபன்.

<u>அயச் செந்தூரம் பற்பம்-இவைகளின் பெருமை.</u>

273. கருமை மொழிந்து செம்மை தான வெண்மையாகி
யருமை மகிமை படைத்தாக்கைக்-கிருமைப்
பயனுகி யெல்லாம் பயக்கு முரிரை
அயமெய்ச் சுறதியை யர்.

274. முன்னுள வார முறையாத் பிடகருக்குப்
பின்னுன்மை யெல்லாம் பெருக்குதலா-லுவ்லும்
வழக்கை யளஅதலால் வாழ விந்தத்தாலே
மழைக்கிறை யாலுண்டு பெருமை.

275. நெய்த விலத்திவெடிது வருறுமிகுச்
செய்து கனிவாய்ச் சிலபன்பு-நெய்தல்
மகரமனி மயிலே வாளிபக் செம் மேன்மை
மகர ரெனறும பாதவர்.

276. இந்தன மாகும் விறகை யெல்லுங் கொண்டு வந்து
செந்தழக் குன்னச் செறுத்தலாற்-செந்தீ-
யுயர்வது திறழ்ந் செய்த வரலாலே
குயர் கவலிக் குன்டடி யாகும்:

277. ஆண் பெண் கிருர் குழுமி யாகுமிகு பான்மையென்று
மான் பென் பகுதி வழக்கத்தாற்-காண்போர்
தழைக்கப் பாவு திறற்றன்மை நனியாலே
குழுக் களசன மிகையாகும்.

278. வசனத் சகுனம் வயித்திய மிப்போர்
விசையுங் கருமங்கட் கெல்லாம்-வசையாகு
முந்தி யெதிராகின் மூட்டு திலகாத காரம்
நந்திய ராகாது வருதல்.

279. ஓரிசை வாயாகுமென வோது முறை வாகடங்க
ளால் கலி குழம்பு வியிலாச்சமயா-யோவுபெறு
தாழி யொடு சிற்ற கலந்தாம் பான்ட மாதலெனக்
காழி யரும் பன்டிதநாகல்.

280. கோவலர் கோபால ரன்டா கோவிந்த ராஜவல்லோர்
தூவுவார் முல் லைவாளர்வதி சா-மேவு
கறவா குடவா கபிலாரி நெயா
தொறுவா பொது வர முதொர.

281. வீக்க லிசைத்தல் விருசிமிந்த்தல் பந்தித்தல்
ஆக்கலி வைகள் லைத்தமே-யாக்கமிகப்
பெந்த முதாகப் பேரா தரலாகப்
பந்த ஓரநற திட்பம்.

282. சாறு பிழிந்ததிலே சாம்பிராணி சுக்கரைத்தட்
டாறு திரு பற்றமைநோய்-நீருக்கி
யேலத்தி ஜேடிடு ,நீரேந்றச் சேட்பமற
வேலிப் பருத்தியிலை வேர்.

283. ஆச்சியந்தப்பு முதலான பெயர்களுடன்
வாச்ச தலையாம் வளர்த்தடம்பை-யாச்சதிய
மெய்யுர மாகி வெவ்று முரமாக்கும்
நெய் மலியா கார் நெய்.

284. மெய்பிழிவு போக்கி வினையை யகற்றுவிக்குந்
தையலர்க்கு வேளாண்மை தாபிக்கச்-செய்விக்கும்
பலமாவது வளரப் பன்னுக் கிடைத்தாக்கால்
நல் நெல்லி கல்ரி நொச்சி நன்.

285. ஆரா சுவை மிலதிக மிகையாலும்
வீறகின்ற தந்திரிக்கே வீறளித்த-மீறுதலாற்
கூர சலமே குதித்து மருவ வளர்
சேறு கபப் பயிர்க்குச் செய்.

286. அறுசுவகையா யத்துக்கிசை வேருக
விந்த மெனினும் விபரமாய்க்-கொஞ்ச
வனமாகி மூவருக்கும் வாய்த்த தலமாகுந்
திணையேற்று வாகனர்க்குத் தேர்.

287. கோலமெனப் பேர் உபுலேந்த கோபித்தத தன் னுமா
யால மிகவே யனலுமே-ஞாலமிசை
முந்து கபவாத பித்த மூன்றிற்கு மூன்றுகிக்
கந்தியென வோது புசங்கம்.

2888 விட்டுப் பிரிவார் வெறிகொண்டா ராலுவ்
கெட்டுப் படாதாகி லேசந்தைாலத்-துட்டவெனும்
பொல்லாத சேட்பப் புலேயனிட புன்மையடும்
அல்லாச நல்லறுதையார்.

289. ஓடிப் பிடித்தல் கொறுத்த நொறக்குதலாற்
றேடி யத லேத் திமுமே-கோடுமத்துர்
போகவல்லி யன்ன வாதம் போல வலி போல் விளங்கு
நாகவல்லி சேத்தும நோய் நாள்.

290. ஜவாத பித்த மலைய மறிகடலே
நைவாக நாளு நசித்திடலாற்-கைவாசி
யச்ச முறத்திட்டாந்திர மச்சுவத்துக் கேயறலாற்
கச்சூரமே பாவகன்.

ஏலம்.

மேவிட்ட பித்த வெறிக்கும் குரங்கினெதிர்
கோவிட்டது போம் குறக்கலாற்-சாலப்
பொடியாக்கித் தேனுடனே போட்டுச் சமைத்தத
துடியா லறும் பித்தச் சுர்.

292\. வாதத்தை புலமயாவல பிணிய யூச்சாடி
வீதத்தை யியும் வெடியோமஞ்-சீதை
கரிசாலங் கன்னி யெண்ணெய்க் கஞ் கலந்த தாடி
லரிசனம் பித்தப் பிணிய யன்.

பொன்.

293\. போலத் திடமாகிப் போகாப் பிணிகளும் போய்ச்
சாவப் பிணி முறுஞ் சாரகமாய்க்-காலத்தில் மன்னுதவன் போல் மதி
போவியற்றி யுடைப்
பொன்னுடம் பாகும் பொன்.

தாம்பீரம்.

294\. வாணி புகழ் கவிலே வன்ன மெளிவும் பரசு
பாணி யனிவதெனப் பார்க்கு முன்னே-நானியல்
சோரு மதன் பெருமை சொல்லி முடியாது
சீருணி யாக்கைக் குருதி தீர்.

வங்கம்.

295\. ஆகத்திலுண்டான வத்திசுரம் பித்தசுரம்
போகப் பசி மூளப் பூதலத்தில்-வாகை பெறுஞ்
சங்கத்தை நேராகச் சாதீன முறை பண்டிதர்கள்
வங்கத்தை நீருக்குவார்.

ஆடகம்.

296\. வெல்லு வாருண்டோர் மெலியா மலாரத்தைப்
புல்ல வுடற்கும் பொருந்துமே-நல்ல பசி
நாடகத்தை மேவ நடக்குமதை நீருக்கி
ஆடகத்தை யுண்பவரையா.

வெள்ளி.

297\. நில்லா வுடலை நிலைத்த திடமாகும்
வல்லாண்மை மெத்த வருவிக்கும்-பொல்லா
வசதி யினைப்பை யகற்றுமே நீரும்
ரசிதத்தி னூ றி நாள்.

வங்கம்.

வங்கம்.

298. சொல்ல முறை தப்பாமற் சோதகமாய்ச் சாதகமாய்த்
தீர்வ வுடனே திடமாக-நல்ல ரந்குப்
பாருள் வரிசைப் படியே மருத்துவர் செய்
சீருள் வழங்கும் பெரிய சீர்.

திப்பிலி.

299. குரலித்து நல்லுதித் தோலுடனே சர்க்கரையும்
பாரனிக்கு முன்கே பநக்குமே-சீராய்ப்
புனரி யென வெகுவாய்ப் போகம் பெருக்குங்
கலையா லதிக நோய்கள்.

கைசா-ட்-பலம்.

300. வாணிபத்திலே வ்ழங்கும் வாணிகர ரெல்லாரு நிறை
யாலி யெனவே புறியவே-பாணியெனுங்
கைசால்பு பெற்றிருக்கக் காட்டு முறை யெந்நாளுங்
கை சா வொரு தொடிக்குக் கால்.

மேகநோய்க்கு.

301. கந்திபிவை மூன்று மொரு காலிரட்டி முக்காலாய்
நித்தையது மேபண்ட நேயத்தி-லேந்தாழக்கில்
ஞாபகமா பன்னுகத்தீ நாடாது மேக மறத்
சோபி யாநதசி மேல் தோல்.

குன்ம நோய்க்கு-ஆயில்பட்டை-குலனிர.

302. கெட்டு மூறியுக் கிலேசித்தாடலுரித்
பட்டை யாகு 'பவ நேரா-யிட்டுத்
தனியப் பொடியாக்கிச் சர்க்கரை யாலுன்ன
மனியா டகியாந் குன்மம்.

303. தேகத்திலே யாட்டைச் செதிக்க வேனாமென்று
லாகக் களங்கா மதிற் செய்து-வேகத்தை
யோயா வுபாசத்தை யுள்ளாக்கிக் கொள்ள வந்த
மாயா புரி பெரியவாள்.

304. மாலையாய்ப் பூனவு மணி முடியா யாயுனிலை
ரா லை யறிய நவஷமே-வேலை நிகர்
வெஞ்ச முற பிணிகள் மேவா வகையடக்கும்
கஞ்ச மருத்துவர் வாகை.

305. பண்டிதரை நாளும் பரிந்து ஒரு தெய்வமெனக்
கொண்டவர்கள் சொல்படி கொடாமல்ப் - பண்டிதமாய்
நோவிருந்த பெருகற்கு நோக்கு மிகிதான
பூ விருந்தால் நோயகலு போம்.

306. நடுவு நிலையுடைய நல்லார் பொருண்மை
யுடைய நறிவித்துறையும் - வடிவப்
படியாய் வராகனெடை பத்தாதனை ராலத்
தொடியே நிறைக்குரிய சொல்.

307. மன்னவர் தேகத்தை வளர்த்ததவு சோணிதமா
வென்ன விரவி வவிருத்தலாறு - பன்னரும்
பலவன மாயுண்டி பகர் கரியா முன்மை
இலவண மிலாத சுவையில்

308. வளிநோய் - சுழல்சுரம், எலுக்கட்டு நீங்க.
பொடி செய் திழைத்தருந்தப் போம் பழய வாத
மடியான பித்தசுர மன்றே - கொடிதான
பத்தமல் முளாதெல்லாம் பாரமடியோட
சிந்த ஓடி யிருதேன்.

309. தீவினையுண்டோ வறுமை தீண்டுமோ நோயுமது
மேவுமோ நன்மை விளங்குமோ - தேவ
வசிரா மிகவுண்டாகும் வாழ்வுண்டா மேலைப்
பிசித மறுத்தவர்க்குப் பின்.

310. சாதியொரு நாளில் முதற் சாதியென வோதுமன்
மீதில் விரல நறை வீசவே - மாதர்தம்
கோலஞ் செய்மாகக் கொண்டுவென மிகவே
எலஞ் செயு மயிரையோ.

311. பாரிலுயிர்க்கெல்லாம் பதிருமற் செரிக்க
நீரிற் குமிழியெல்லாம் நேர்மலஞ் - சேரக்
கதியொரு நாலாக வுருக்காட்டு முறைமைப்
பொதியிலுண்டாகும் பூ.

312. ஆனி மகமேரு வம்பு விக்குண்டானது போ
ஊனி லதிக் வுறுதியாய்ச் - கானவு நறை
தெய் காயத்துக் கதிக நேராயதிற் கலந்த
மெய் காயத்துக் காணு மெய்.

திகண்டிப்பயன்.

313. திகண்டு முதல் நன்னா விலைமை யெல்லாமே
புகன்றது முன்னுலகவுகள் போல்போ—திகழ்ந்தமறை
யே யென்னு ரும்பரிமையவர்க்கு மப் பொருளே
மீ யென்ற ரைப்பதவே மேல்.

போசனகுடாரி.

314. பித்தமெனு மந்திரியைப் பின்னப் படுத்தியவன்
சத்தருவை யுந்த ரந்த சாதித்து—மத்தனெனும்
ராசனேயு மீ வென்ற நன்மைப் பலப்படுத்தி
போசன குடாரி செயும் போர்.

315. காயமெனு மனைக்குக் கும் மலங்கழிய
வாயில் சிலது முன்னே வாய்த்ததுபோ—லோயாமற்
பங்க முறக்க முடீர் பாறச் சிரமை செறி
அங்கண மில்லுக்கிரிமை யாம்.

316. வானத்திலே மதியை வாழ வனைவது போற்
ருவத்திலேய மருந்தாரகைக்குந்—தானேராய்ப்
பேசுகின்ற மாநிலத்திற் பேரொன்றே யாயினும்
மீசுரமாகாற சிற மீவ்.

317. வந்து மருவுதலால் வாங்க மலேயுறலா
லந்தி பகலா யணையுதலாற்—சந்தி
யுடைமையா லாரு முலகி லறிய
குடினை கடற் பெண்டிராகும்.

அமுதவல்லி.

318. மேகமெனு மர்த பத்தால வெந்த வுயிர்ப் பயிரைத்
தாக மடங்கத் தணித்தலால்—ஆகம்
அமர ரென விருக்க வாதரித்தலாலே
அமுதவல்லி சஞ்சீவியாம்.

331. வாதப் பிடிப்பா மதசாரி யெல்லா மடிய
மோதிக் கடுகி முடுக்கலாற்—பூதலத்தில்
வாடகை திரு மருந்து வாகடமெல்லா மறிவார்
பூடகை வித்த கேளரியைப் போல்.

320. சீருதவு நல்விதிமை செய்வதா சாட்சியென்று
பாரிலறி வாரெவரும் பண்டிதரே—பேரான
நல்லறிவுண்டான மதி நல்லவர்க்கு முண்டாகும்
வல்லியிற் வான விரமை.

செங்கல்.

321. மாட மடக் கேணி மண்டப மாடரங்கு
பீட மகழி பிறகாரம்-மேடைமுதல்
கட்டிடமு பாய மிற காசினியிற் கம்மியர் செய்
இட்டிகை யாலாகு மனையில்.

322. பொன் முதலா மெந்தப் பொருளு மறுமான மறக்
கல் மச மில்லா தெடுத்துக் காட்டுதற்கு-நன்முறைமை
யிட்டது போற் சீரையிடை யிலிருக்கும்
கட்டளையிலும் நிறைகள்.

களவாடல்.

323. ஒருவன் பொருளை யொருவன் கவரப்
பருவ மிக வெதிர்ந்து பார்த்தல-வருமுன்றமை
கேளென்பதென்ன கெருவமின்றி யுன் மதியாற்
கோளென்பதை யறிந்து கொள்.

புல்லாமலிப்பூ.

324. தன்னைப் பகலின் றயிரிலரைத்து நீரத்
தின்னப் பறக்குற்றிரி தோஷம்-இன்ன மென்ன
சொல்லுவேன் கர்மாளை சொரூப மிருமலமும்
புல்லா மலியிதழ் பூ.

சுகாந்தி.

325. தோய்த்த பிறகுலர்த்தித் தூளாக்கியத் தூள
வாய்ந்த விளநீரில் மண்டல முண்-மேய்த்த
புகையிருமலப் பசமு மவர்க்குண்டாகுஞ்
சுகாந்தி தனை மதுவிற் சேர்.

சிரங்கு.

326. வேரைக் கொடு வந்து வெள்ளாட்டுக் கோமயத்திற்
சேரப் பருத்தி யொரு திங்கள் விட்டு-வேரைத்
திரமதை வின் மேலுக்குந் தேகத்திற் பூச
புளமயிலை யாற் சிரங்குபோம்.

மேகம்.

327. மேகச் சொறி போலுள் வெட்டை யறும் வெள்ளையறு
மாக மகமேரு வாருமே-நீ கருதித்
தேனிலரைத்து ருட்டித் தின்ன வொரு மாதம்
ஆனை வணங்கியிலை பால்.

செருப்படை.

328. கண்டோட யற்று விழுங் குற்றிருமல் காளை
மீண்டு மளவு காஜ மேகங்கள்-பாண்டியனிளர்
சிதைய லைராத்தைத் தேளைப் பிரியாத
பாதகைப் பதந்தாற் கபம்.

329. பகரரரி வருஞ்சிறிது பண்டிதர்களாவார்
மகாரி நிலைப்படுத்தி வைப்பார்-விகாரமில்
லாவர் மருத்துவத்திலா தோரணத மீதுள்
கோவா நிலைப்பகைவாகும்.

மருத்துவரின் தன்மை.

330. தம்படித்த நட்பத் சகலமு நன்குகறிந்து
பம்பு மவிழ்த்த மெல்லாம் பண்ணுவர்-அம்புவியில்
வல்லமையுள்ள வயித்தியராவார் கொடிய
வில்லியரு நல்லாயுளவே.

பழையர்.

331. உள்ளத்தை வெருக்கி யுட் பகையை விருக்கிக்
கள்ளத்தா னெஞ்சைக் கலக்கலாற்-றெவ்விப்
பழகிய வராலும் பண்டிதர்க்குச் சொன்னேன்
பழையருற வாகாத பாழ்.

இளவுமது.

331. வைக்க மிக நன்று மண்டலத்திற் பண்டிதரே
பிக்கி யுயிரைப் பிரித்திடலைத்-தக்கவிலை
யான வினையால வரிசிய ராஜுக்
குரமுகம் பாராமற் குறி.

333. இழை நக்கி நெய்து மதிமேன்மை யாகி
யிருதைப் பருவரெனிதும்-பழகு முறை
தெரு மதி சிறிது தேர்ந்த ஒரு நட்பத்தாம்
காருகருமாலா பாணிகர்.

334. வல்லாள ராஜுஉ மனமதை யாலறிவு
செல்லாமை ளா விற் சிதைவார்-புல்லாண்மை
மேவி வயித்தியத்தில் வீற்றரா காருவதிற்
காவிரி யரான கணக்கர்.

3 இழவு மழ.

335. ஆவார் பழசி யறிகுறி தந்தா லத்தி
ஜேவாரு பிண்டிதந்திருன்மைமரா—லோவாத
போத மருந்து புகட்டு மடையாளர்
ஆதோ ரனரு முறையா.

பண்டிதர் இலக்கணம்.

336. எந்தவித மானு மேறி ரத மா நடத்தக்
சிந்தை யறிந்து திடமாகி—யந்த
புலமை யுணர்வது போற் போக்கறிதலாலே
வலவரே பண்டிதரா வார்.

337
நோயின் குணமும் மருந்தின் குணமும் அறியா மருத்துவம் செய்யின் வீணும்.

337. முன்னறியார் பின்வறியார் ரோக பிணி வலுமை
யென்வறியார் நோயினை மறியார்—அன்ன
மருந்து குணமறிய மாட்டாமை யாலே
விருந்தா பரிகாரம் வீண்.

சாது முனிவர் என்னும் மூலிகை.

338. மெய்த்தவத்தின் மார்க்கத்தை மேற்கொண்டு லகியற்கை
மித்தை யென்று காமத்தை வெற்பாக்கி—யத்தமிகை
யாக வயித்தியரு மாதரிக்கு மூலியெனுஞ்
சாக முனிவருந்தல்.

பயனற்ற மருத்துவர் இலக்கணம்.

339. ஒன்றுந் தெரியாமலர் பணமு மில்லாமல்
நின்று தயங்கு நெறியார்—வென்று
மதிமருளலாலே மனந் தெளிவிலாத
பதிகா வயித்தியமும் பாழ்.

340. தந்தை வயித்தியந்த னை யறுக்கா கா தெனவே
யிந்த வுலக மிசைப்பது மெய்—சிந்தை
தளரவுறவின் முறை சார்ந்தவரைப் பார்க்க
முனை மேலருள் பிறக்கு முன்.

341. தம்பி தமக்கை தமையனை னெனவே
நம்பு முறையா நலிவந்து—வெம்பு
துவமான வேளையினிற் றென்று தேவையுந்
தவையாசையும் பெரிது தான்.

அரசன்.

342.
நம்பிரூடை யான் படைக்குஞ் சானென்று வசிக்கிலி
அம்புலது மெய்ம்மையதருலே-நம்பி
மனது கலக்க வரு முறைமையாலே
அரசனுயிர்க்கு தவியாம்.

343. பதிக்குச் சதியே பரிவெர்அலக்கம்
மதிக்க வுளநா மனுரல்-விதித்திடலாற்
கெட்டு வமித்திரத்தைக் கேள் வலியாற்றவடா
வெட்டு வன் பிள்ளைடைமை மேல்.

உடலை வளர்ப்பது வயிறு.

344. தேகப் பிணிகளெல்லாஞ் சேரவுளது முனவா
வாகப்பு விக்குளரசன் போம்-வாகை
பிருதி பெற வாயுங் வேதியர் சொல்லாலே
அகடு வளர்ப்பது மெய்ம்மை.

சங்கு.

345. பாஞ்ச சன்னிய மாதி பகரு மகிமை கொண்டு
வாஞ்ச நீராவகத்தில் வைப்பாகி-வாஞ்சையுடன்
நம்பு பற்பமாக வ ரு நாகு பணிம் மவசை
சம்பு வலம்புரி சங்கம்.

நாடி பார்க்கும் முறை.

346. பார்க்கு முறை நாடிமிடம் பத்தென்பது முறைமை
பேர்கு நதவிவிசை வாகி-மார்க்கும்
மருவு முரைப்பது போல் வாகடரே கேளும்
அருவு மொரு நாடியாம்.

நாடிகளின் இடம்.

347. மேற் சொற்படி யாயுள் வேதியர் கொண்டா மது
ரா ற் சொற்படி பதி ஈ ட்டபமாய்ப்-பார்ற் செறிய
லுன் வரிசையு பாய மிகவுரைக்குங்
கோண் முற் நாடிக் கிடமாகும்.

மலேசிலை.

348. வாராமற் காக்குமது வந்தாலு மோர் வேளை
யாரரா ஆரத்தை யடக்குமோ-தீராத
வல் வினையைத் தீர்க்க மருந்தாகியே பரவும்
எல் பிணிகளைத் தீரந்திடே.

யனி.

349. கூடி வயற்குள் நீரைக் கட்டுதல் போல
தேஷக் கபத்தைச் செறிவிக்கும்—வாடு
மமதை தனையே வளர்த்திடுமிதை யோட்டும்
இமம நோய் வளர் விளையில்.

கன்னல்.

350. என்னக்கு நாவக்கு மோப்பருந்த வேரர் நாளை
வன்னக் செறிபிறிலாம் வாய்க்குமே—யென்னறுமதை
யுன்ன வறிவாலுடைய வறிவோர்க்குக்
கன்ன லொரு நாழிகை.

351. ஓட்டி யட்டியாக வோசரப் பல விதமாம்
நட்ட முறவுடம்பை நைக்குமே—கட்ட மிகப்
போ மிறி வியாதியையும் போகாமலே யிருத்தி
யாமனி வியாதிகளை வே.

352. பண்டிதர்கள் சொல்ல பரிகார பத்தியங்கள்
கண்டி தங்களாகக் கருதியே—யுன்று
சகல விதமு மெனத்தான் கொள்ளலின்றி
விகலை விஷமு மதா வின்.

விஜோதம்.

353. வெட்டற மாட்டாத விசிசம் பழ ரத்தை
யட்ட கனதயிமரி நார—யிட்டுடனே
கோதி மதித்த குழம்புபத் திமிர் மெய்யில்
ஏதி தவழ முளையில்.

354. பாலை யெழுங் குவியாம் பாண்டங்களை குவைச
போல வுருக்கிப் புகையாமல்—மூலைகளிற்
கெல்லத் தருவு கிளறவது போலே
பொல்லத்திறற் செய் புழை.

355. கொதிப்பை பருத ஆடி நீகரக் காய்ச்சி
வெதப்பு விரல் பொறுமை மேவ—மதிப்பு
முளதாக மாந்தனைக் கூறம் பந்தில்
வளமான சினத்திலே வார்.

356. காய்ந்த குடிநீரைக் கலக்கத்தை யானத்தை
வாய்ந்த பருவ மவா நடித்-தோய்ந்த பொடி
யார்த்திவிமை யஜுகலமாக-வொரு
கோபத்திலே யிறத்திக் கொள்.

357. பச்சையரி சாமளமாம் பஞ்பு முமைமை வத்பே
சிச்சை மரகதமா தென்வவே -மெக்கவிற
தேசு வளரத் திவரு மிவமான
பாசு பசைமை நிறம் பார்.

முறம்.

358. கைசா வொரு தொம போக்றஜாவ வுலர்ந்த பின்பு
வைசால்பு மெத்த வருமதிலே-நைாசதி
தோற்பத்துக் கப்படியே தோதகமாகத் தோன்றும்
சூற்பத்திலே புடைத்த தூசி.

மார்ச்ளிக்குக் குடிநீர்.

359. போக்கடிச் சுமையை பொருந வீழவலிமை
யாக்கு மதன் வைரதிமரம்-பாக்கு
வன் வேரரு குடிநீர் மாந்த புரிவிட்டே
இன்விற மாரிற் சளியையே.

கன்மை-கபநோய்க்கும் அடங்காப் பெள்ளுக்கும்.

360. கன்வலக் கிடலாங் கப நோய்க் கடங்காத
பெள்ளுக் கிடலாம் பிலவுடனே-வெள்ளையொடு
ஏலமரி சனமாலெட்டுக் கோகனம்
மாலா கத்தாவிழுந்தமை.

மருந்திற்குப் பத்தியம்.

361. உண்ட எவிழ்த முட்விற் கொள பத்தியத்தை
யுண்ட வளவு மொரு தினமா-பண்டி
யழிவெயிலிற் காலிடரா திருக்க
எழிலி கவித்த மனையில்.

362. மீட்டு மழையில் வெயிலிலி மந்திரக்
காட்டாமலே விழ காப்பாத்திப்-பூட்டும்
அறையிலொரு பாண்டத்தி லாறுமல் வைக்க
கறையில் மசிந்த சாக்கை.

363. பதமாக நல்லாத பத்திவலர்த்தி
பிதமாகிய சரக்கை யெல்லாஞ்-சதைத்திடு
வாமலதைக் கறின் வாயிலே பெய்து
சிராவணத்திலுள் மருந்து செய்.

தும்மைநோய்.

364. ஈன்று சலங்களிடும் மலக் காங்கை
தீன்று வம்மை யாறெய் செழிக்குமே-கன்று
வுடலாகத் தந் பலசர் முற்ற பிணியோர்க்குக்
குடவாச மாகாது கொள்.

வெண்குட்டம்.

365. மூன்று மொரு நிறையாய் முக்கால ஊச் சாற்றி
னா ன்ற வரைத்த கை யுண்டை செய்து-தேனில்
விடாமலொரு மண்டல முண வெண்குட்ட மாறுங்
குடாவடி யெச்சந் தருகு கொளி.

366. சூரணம் பற்பஞ் சிருதந் அா ளெண்ணெய் லேக முதற்
பேரண விற்த வெகு பேதங்கள்-நேரறிந்த
பாரிவினிய வறு பானங்கவிற நிதத்
சீரை தனிவரிந்து தின்.

367. மஞ்சிட்ட யெற்கட்டு மாளிகையே யாகுல
முச்சிட்ட மாயிருக்கு முல்லாபர்-மெச்சு
வதான பரியங்கம் வைகவழகாக
விதானத்தைக் கட்டுவது மேல்.

முத்தொடமற மாத்திரை.

368. தகிவேரிவை மூன்றுந் தாளெர் நிறையாய்
மகிழி உல நீர்ாலக்ரத்து மாத்திரை-மிகவுருட்டித்
மேமோ ரறிவிணச் சேட்ப பித்த வாத மறம்
தாமாலங் கத்தா ரீ ஞா.

வில்வமாத்திரை.

369. விா வேராிரசித் தோல் வேலம் பிசினி
வுளவோர் நிலறயவரைத்த வுரிஅட--குளநெய்
அமரி யிஙல்வாத பித்த மிவல போ மெய்யே
குமரி பிரதத்திரீ க.

370. கொஞ்சிக் கனி ரசத்திற் கு சாமனா ற வைத்தே
யஞ்சு நாளாகிய பின் பிளந்—ரிஞ்சியிதிற்
காச மிருமல் கப நோயகல வென்றுற்
கோசிக மூலத்தையுங் கொள்

உளைப்பு—நீர்பாடு_நீங்க.

371. நிறைக்கு நிறைமிளகு நேர்வாளங் கொட்டை
முறைக்கனி நீராலரைத்தவுண்ட—உற்றளை
பருக வுளைப்பது பழு நீர்ப் பாடறு முன் பாலால்
வெகுகு கண்டு தீயது வேர்.

சுக்கிலத்தம்பனம்.

372. தன் ளைய வித்தக் காரத் சாதிக்காய் சாபத்திரி
தன்னக் கலந்து குட்டித் தய்க்கவே—யென்னபல
நுன்வது காமே சுரமா முன் சுக்கிலத் தம்பனமாம்
வேள் மனை மூசு பூமிவேர்.

புண்கள்ஆற.

373. ஆ ளைத்தில நெய்யுஞ் சூழ நெருப்பாற்சுட்
டாளப் படும் புன் களாறவே—நீளத்தி
விட்டதன் மேலப்பிரிறு முன் அுமாகும்
பட்ட தின் பட்டையிலும் பன்.

துளசி—காயகற்பம்.

374. பந்தத்தை நீக்கிப் பழ மலத்தைப் போக்குதலாற்
கந்திப் பருப்புந் கடுக்காயும்—வெந்த
பயறிதழு மாறமற் பானிக் களாரம்
அயன் மனையாற் காய சித்தி யாம்.

குதவாயு—நீங்க.

375. சேர்வாயு மாதருக்குத் தீர்ந்து வலிமை மிகும்
பார் மீ தருக்கப் பழுப்பு நீர்—கூடுத்
தடிப்புற வூறிப் புலர்ந்து சார்புகறிக் கான
கடிப் பகை யொன்றுறி குதனம்.

376. தன் ளை யெருப்பிரு பித்தப் பிணிக ளைத் தீர்க்கும்
பின்னும் பசியைப் பெருக்குமே—பன்னமுதல்
நிச்சயமாகப் புளி நேர் கறியாணத்தருந்தும்
அச்ச மச்சமாகிய பயம்.

377. மூன்ற மொருநிறை மேல் முக்கடுகு முக்கமஞ்ச
ளான்ற வறலால வரைத்தரைட்டி--யூன்றன
களப்புக்கும் வெண்மைக்குங் காடி வெண்ணெயுண்போம்
வெறிப்பகை நிங் பந்த கரைவேர்.

பால்.

378. எய்த்த வுடலி பருக்க வெப்போகம் பாலுதவி
மெய்த் தனுவிலே முதுமை மேவாமை—ஐய்த்த
வுதவுதலாற் சுக்கிலத்தையோம்பு தவிறலே
அதவு மனிதருக்கே யாள்.

379. வாயுபோம் பேச்சு தெறல் போந்துன் மேகத்
தேயுபோங் காயத்தி யிரும்போ—மோய
விடாதறவிரு டந்த வேர் மந்தித்தண்ணுக்
கடாசல கண்டிக்கிழுத் தகை.

கொடிவேலி—வாதப்பிணிக்கு.

380. வாள் போலறுக்கு மந்த வாதத் தோவை கலத்தாற்
றேன் போற் கருக்குந் திமிராகு—மீள
வுடலை யதனு விற்றுப்புடனே யுண்டாற்
கொடிவேலி வாதத்தைக் கர்.

381. கிளர்ந்த வயித்தியர் சொற்கேட்டுடலிற் காமம்
வளர்ந்த மடவார் மயக்க மாற்றி—யுளத்திடம
லாஞ்ச வரச்ச செலவகற்றி யிருப்பார் மெய்
காஞ்சுகமா மோடு நலிகள்.

காளகண்ட முட்டை, முட்டம், சீபுள்.

382. ஆமயிலையிற் பாய்ச்சி யாட்டி யத்தில் கருகு
மோமமு மத்தித்தருட்டியே—சீ யிருமெய்
நீளிரணமுட்ட மெல்லா நெய்யிலிட மேலாறங்
காளகண்ட முட்டை கலிகை.

பலசக் கொட்டை லேகியம்.

383. சட்டகத்தை வச்சிர வெகண்டமாக்கும் பலசக்
கொட்டையை நெய்யிற் பொரித்துக் கொண்டதனிலே
நோகவே கோத்துண்ண பிணி நீங்கு நெய் பாலா மறுபெய்.
குர்பிணி வியாதி நலிகும்.

பீனித்திற்கு-தைலம்.

384. பட்டை யொரு நாளும் பலமோர் வகைக்காகி
யிட்டு மேரண்டத்தியில மேற்றியே-யட்டு
நசிய மிடப் பீனிசம் போ நாட்டவலி நீங்குஞ்
சசியோம மஞ்சள் பிருந்தம்.

385. ## முடக்குவாதம்.

தன்னரி நாளுஞ் சமமாக வெட்பாலைப்
பன்ன ரசத்தாலரைத்துப் பன்னறுருண்டை-தின்ன
முட மகல நீருடனே மோருடன் போம் பித்தம்
வெடியரக்கு குங்குமப் பூ வெய்.

தவசிமுருங்கை.

386. காய்க்கறியாம் பூவின் கறியா யிலைக் கறியாய்
வாய்க்கு மதன புறன்வேர் வாய்க்குமே-நோய்க்கு
விவர மிக வாதலினுள் மேதினி மேற் சொன்னேன்
தவசி மனிதருக்குத்தாய்.

387. மாருத வெய்யவலு நோயிருக்கு வெண்ணெய்-
நீருகர்லிகையாய் நேரிட்டு-வீரகிற
வாசனை விந்த மகிலத்திலே யதிகந்
தூசனை காவிற் பொடிக்கத் தூள்.

ருத்திராக்கம்-அக்குமணி அடலை.

388. தேனினைப் பாண்டுவருந் நீருமிள நீரினை
யூனில் விடக் கடிகளுள்ள வெல்லாந்-தானுறமே
விக்க லெலுமிச்சியுன் வெப்ப மறும் நீரிலுன்
அக்குமனி யடலை பால்.

வாதப்பிணி-சன்னி, உப்பிசம்-கன்னி.

389. தப்பிணி யெல்லா மொடுங்குஞ் சன்னி முதலானதும் போ
முப்புசமு நீங்கு முபாயமா-யுப்புலா
வைச்ச சமதாக மருவ வமைத்தன்ன
வச்சிர மூலிக்கரிய வா.

390. தன்குலொழியாத தடிப்பு லாந்தி மிக்க
குன்ற தொழிய வுதிரத்தைத்-தின்றுதலாற்
பேசுமதை மாருப் பிளிப்பிணி யென்றேயறிதி
நீ சோணிதாகருடனி.

நமன்கொண்டை.

391. பழத்தால் வடகத்தால் பட்டையால் வேரால்
இலைதத் தவிர்ந்த வகையெல்லாம்-வருக்கமா
உண்ட மனிதருடலைத் திடஞ் செய்நமன்
கொண்டைய மைச்சருக்குக் கொல்.

பேய்கரிகடிக்கு-வெண்குன்றிவேர்.

392. குற்றமிலா மனிதன் கொள்ளளவு கொண்டுவர
வற்றலென வேரை மதுநீர் நெய்-யிற்றெருக
குஞ்சற் பத்தக்கூங் கொடும் பேய் நரிக்கும் வெண்
குஞ்சம் விட மனைத்திற்கும்.

சீபாயும் புண், மண்டைக்கிரந்தி, சிறுகீரை.

393. பாயு மிரணக் கபாலக் கிரந்தி முதல்
நோயு மகல நொடிக்கு முன்னே-நேயத்தில
வல்லி கறி சீரம் வார்த் தட்டுடன் மூருகுஞ்
சில்லி யிலை ரசத்தாற் சீ.

அறிவைநிலைக்கச் செய்ய.

394. நீக்கு மறிவை நிலைக்கச் செயுமுரத்தை
யாக்கு நிதமு மனிதர்தந்-தேக்கநனி
போசன சுக் கேல மிகப் பொட்ட முத்வல்லியுடன்
ஆசினி பித்தக் கருமையை.

குன்மம்.

395. மாருத குன்ம வயிற்று வலி தீர வென்றால்ச்
சீருவந்தி மதுரந்திப்பிலி போர்-கூறும்
விழுதியிலையுடனே வெள்ளுள்ளி கூட்டி
வழிமகு யிலைமை யரையுங்.

காருடகம்.

396. சொல்லு முன்னே நோய் கஷந் தோற்றந் தாளுஞ் சுகந்த
வல்லமையினுள மருட்டாலும்-நல்ல குண
மாருத பண்டிதர் கை வைக்கு மவிழ்ந்த முறை
காருடகத்தை யொருக் காம்.

397. அண்டத்துக் குள்ளசில மத்த னையும் வைகுநல்போல்
குண்டத்துக் குள்ளோ குழுக்கள்போல்-உண்டாகப்
புண்டிருக்கு முன்னமைப் பொருளா மவிழ்ந்த மெல்லாங்
காண்டிகைகடியிற் பேழை வருக்கம்.

குளு–முறம்.

398. பண்டிதர்கள் செய் மருந்துப் பண்ட வகை வகைக
ளுண்டான தெல்லா முலரவே–மிண்டா
யுளநாயிட மகன்ற வுத்தமத்திறுவே
சூளு பெரிய முறச் சொல்

399. பாரித் பரிகாரம் பண்ணச் சமந்திருந்தால்
நேரிட்ட நோயினிலை மையறிந்–தார் நாடிக்
கையுளது முறைமை கண்டு கொண்டு பேராது
பையுளற மருந்து பண்.

நடுக்குவாயு.

400. நங்கி யுங் நிசர்மதிகச் சுகந்
தேங்கி நிதமுந் செழிக்குமே–பாங்கான
வும்பருண வாம விழ்முண்டு பத்திய மாருட்டாற்
கம்பமைசவு நடுக்கம்.

முறைக்காச்சலுக்கு.

401. முறைக் காய்ச்சலாலே முசியு முடலைச்
சுருக்கிலே தேற்ற வென்றுற் சொன்லேன்–பொறுப்பாய்க் கொள்
வெறிப்பனைகயிலைச் சாற்றில் வெள்ளுளி யோருதும்
உப்படக்கி யெச்ச மமையும்.

பெரியபிணிகட்கு–மணிமந்திர அமிர்தம்.

402. தணியாத நோயுந் தணியப் புரியும்
மணி மந்திர வவிழ்த மார்க்கப்–பணியை
உசாவியியற்று மறிவுள்ளவரைக் கண்டால்
மசாவும் யயப்படு மம்மா.

பறவை போன்ற நோய்கட்கு வாகடர் வேடர், வாகட நூல் மருந்து பாணம், உயிர்நிலை முட்டை.

403. வாகடரே வேடர்: வாகட நூலே வலைகள்
பாகமுறு மருந்தே பாணங்கள்–ஆகிய நோய்
ஆதாரமே விருக்க மாவிநிலையில் வுடம்பை
காதாமெலாம் பறவைகள்.

மருத்துவர் நெறியிலாடிருப்பின் மருந்தெதற்கு.

404. பன்று பல மருந்தேன் பண்டிதமேன் பத்தியமேன்
சொன்ன முதல் தப்பாமற் சோராமல்–நன்னா லின்
வன்ன நெறியே வயித்தியர் கை நேர்வாசி
யின்லைறு நல்ல முறையில்.

வெள்ளையுடன்மேகநீர்.

405. வெள்ளெருக்கின் வெள்ளையுடன் மாறுநீர் மேகம் போந்தேகமிசை
யுள்ள பல பிணியு மோடுமே-யுள்ள
பொலாங்க கஷ நீர் முள்ளிப்பூ மகரத்தோடே
இலாங்கலியின் வட்ட இலையில்.

நளிர்சுரத்திற்கு-மூக்குத்துளி.

406. நசியம் பிழிந்து நளிர் சிரத்தில் மூக்கிற்
பொசியும் பல பிணியும் போக்க-விசைசேர்
புராரியென வீரிய மெப்போது மிருக்குந்
துரோண மலரொன்று போதும்.

சுரமாத்திரை.

407. சுக்கு மொரு நிறையிற்றா க்கியதை விட்டரைத்து
பக்குவமா மாகப் பயறு போல்-ஒக்கும்
அதைப் புனலிற் றேனிலனைவ போஞ்சுரம் போம்
வெறுப்படக்கிச் சாறு கறிவில்.

408. கால் பித்தமை மூன்றுங் காணுமலே யதிகம்
மேல் வார்க்க நோய்கள் விரவாமற்-சால்புக்கு
வேண்டு மளவு விளங்க வுயிர் நிலைக்குப்
பாண்டுமைசர் வாங்குமாம் பண்.

409. ஆயுள் மறை சொல்லு மத்தம் பிசகாமலக
காயு மிரவி புடங்கை முறையாய்த்-தேயவரைத்
தெல்லை யறிந்து ருட்டியீர மதபுலர
வல்லெருவிலே புடத்தை வை.

410. போலே மகிமை பொருந்தி யிருக்குமதி
குலே சகங்கனதிகமா-மேலே
குலவு முறை சொன்ன முறைகண்டு நடந்தால்
மலின மிலாத புடவை.

உடல் வெப்பம் போக.

411. போமென்று சொன்னது மெய் பொய்யாத வாகடர்க
ளா மென்னுர் காமனதி மதுரம்-நீமம்
விடாததற்கு நேரரைத்து வில்லை செய்யப்பட்டப்
பட்ர்முகி யெயிற்றுல் வெப்பம்.

மூக்குத்தூள்.

412. நோயெதுவோ வென்னுந் தலைமுவ துணங்க
டோய வழிந்தங் செருப்படைவேர்–காயம்
இளைத்து மறைவிந்துகரைப் போதுங் காணு
மறைத் தூ து போல நடைவாய்.

மீன்.

413. போலவுண வருந்து போகநுகர் மானிடர்பின்
சால விளைவிற்றளருவார்–மேலே
யலமா முன்னுடி யறுகாரேனன்று
சலசர மீனுகிய மச்சம்.

மருந்து.

414. காட்டு மருந்துங் கடை மருந்து மம்மியிலே
கூட்டி யரைத்துக் குடியாமற்–போட்டிதனை
யோதாமனல்ல வுயாயமா யுன்பது வாய்ப்
பாடளத் தாலறிந்து பன்.

தெந்தி.

415. மாதர் மகவை வளர்ப்பது போலே யுடம்பை
யாதரவாகத் தேற்றி யாக்கையினுல்–மீதாக
மேவியடர் நோயின் வெப்பத்தை மாற்றுதலாற்
றேவியூர மென்பதுடல் தேர்.

இரசம்.

416. வாதமுதலான பிணிவைப யடக்கி மிகு
வாத முதலாய் வழங்குதலால்–வேதியர்க
ளார்க்கும் முனிவர் குமா மார்க்கு மகா சித்த கண
மார்க்கு மாதேவை பலமாம்.

கற்பங்கள்.

1. கற்பங்களாதி கூறு மருந்து முறை
விற்பனங்களாக விளங்குதற்கு—முற்பங்கு
மூலிக் கருப் பொருளின் மூலப் பொருள் வகைகள்
வேலிக்கு நேராகுமோ.

நேரன் வெண்பாவின் நலம்.

2. நான் சொன்ன வெண்பா நலன்றெரிந்து கொண்டாடி.
வான் சொன்ன தூய்மை வருக்கமே—தேன் சொலுவர
வன்றுக்கு மேலே வரும் பிரசத்துக்கு மென
ரெண்டுக்கு மான தென நேர்.

இதுவுமது.

3. முன் சொன்ன வெண்பா முறை நிகண்டு மச்சொல்லின்
மன்னும் கருப்பொருளு மன்னிலையும்—பின்னே
வருசந்தனுதி முதல் வன்மை குணமட்டும்
பருவ மறிந்ததனைப் பார்.

இதுவுமது.

4. என்னெய் தயில மிலேகியம் பற்பங்குடிநீர்
வெண்ணெய் கிருத மொற்று வெறுப்புட்டு—கண்ணுமைகற்
பஞ்சுரன மாத்திரை பாகு சுட்டிகை பற்று
கஞ்சி நசியங் கொய கலிக்கம்.

இதுவுமது.

5. தோத்திரமான சொல்லவில்லை தொல்லாயுள் வேதியர்க்கு
நேத்திரமா மெந்தன் முறை நிச்சயமே—சாத்திரத்தின்
வன்மந்திரியார் வயித்தியமா மென்மாற்கந்
தன்மந்தி யாலேதான்.

இதுவுமது.

6. வந்த பிணிக்கு வராத பிணிவெருவ
வெந்தன விந்தயித்ரமே—விர்தையவ
சத்தியமாச் சொல்லுகிறேன் தப்பிதமுண்டாகிலென்
பொத்தகத்தைப்பூறிப் புதை.

இதுவுமது.

7. அன்பான தேவரவிற்ப் பரிகாரி
தன்பான்மை போலயிது தப்பினுல்—வன்பான
வித்தகத்தை கான விளம்புமென்பேர்—நேரனை
பொத்தகத்தைப் பூறிப் புதை

8. நோயாளி பண்டிதனை நோய்க்கு மருந்திடைய
நேயான நால்வரிடமாகுந்—னு யமருந்
தின் குண மென்றுதி வியம்பினு ராகமத்தி
நன்றுண்மா யோதுகிறேனுன்.

சந்தகுதித்தைல மகிமை.

9. மன்னவென்னும் வாத முதல் மாறபாடில்லாமல்
துன்னியுடலிற் சுகிக்குமே—பன்னுமகா
சந்தகுதித்தயிலச் சற்குணதிருலென்று
தந்து புகலு நிசந்தான்.

இலகுசந்தகுதித்தைல மகிமை.

10. தரு சந்தகுதித்தயிலத் திரண்டாந்
தரமா ல்கு சந்தகுதிய்—பெருமை
விபரம் பல பிணியும் வீப்பிக்கும் பண்டம்
அபர மென லறிய லாம்.

கற்பத் தருமை.

11. ஆதி முறை கற்பத் தருமை விபரமெல்லா
மோது முறைமை யுரைக்குமே—வாத
புரியும் பலபிணியும் போகுமே மேற்றேல்
சரியு முடவிறுகித்தான்.

நவநீதபற்ப மகிமை.

12. நவநீத பற்ப நயமிகுதி யெல்லாம்
விலரத் சொழு மாயுள் வேதஞ்—சவர ஊயா
யிப்பாரி வான்மை யிசைய வது நிலைமை
யொப்பா ருரைக்கவலைமரும்.

இரசிதபற்ப மகிமை.

13. இரசித பற்ப வன்மை நவில வெளிதாமோ
புசித மெனு மஃதே யுண்மை—வசியம்
பெருகும் பசிவளரும் தேபமிலை நோய்யை
அருகு முடவுறதியாம்.

தாம்பிரபற்ப மகிமை.

14. தாம்பிர பற்பந்தலது பெருமை யெல்லாஞ்
சாம்பசிவ குரறிவார் சத்தியமே—தேம்பி
வெதும்பு முடதினிந்த வெற்புநிகராகுமே
பெதும்பை யொரு பாகரெனப் பின்..

அப்பிரக பற்ப மகிமை.

15. அப்பிரக பற்பத் தருமை யரனறிவார்
செப்பு முன்னே நீர்க்கட்டு தீருமே-யப்பெருமை
மேலே தெரியும் வெளிப்படையா யெல்லார்க்கும்
ஆலோசனை யில்லையாம்..

வெள்ளியபற்பம்-மகிமை.

16. வெள்ளியச் சேதி விளம்பி முடியாது
விந்துமொரு கண்கட்டு வித்தையல்-வள்ளல்
தனது ஸ்ருபமெனச் சாத்திரத்தி லோதும்
வினைவிலகாத மெற்சொல்லு வேல்.

காரியபற்பம்.

17. காரியத்தருமை கடவுளறிந்ததன்றி
யாரறிவார் மேலே யகிலத்தி-லாரும்
பெருமை யாகக் கொண்டு பிடிக்கு நோயின்
மருமந்தனை யறிவார்.

காந்தசெந்தூர-மகிமை.

18. காந்தச் செந்தூரங் கனமா மருதவே
சாந்தச் சிவனு வந்தப் பாது-வேந்தன்
முதலான நோயை யெல்லா மூன் பணியப் பண்ணு
மதனு லதிகமதே யாம்.

அயச்செந்தூர மகிமை.

19. அயச்செந்தூரப் பெருமையாயுள் வேதத்தோர்
நயக்கும்படி குணத்தை நாட்டும்-வியக்கப்
புவியை மகிழ்விக்கும் போசனத்தை யூட்டுங்
கவினை யுடற்களிக்குங் காண்.

மகாவில் வாதி லேகியமகிமை.

20. நீடு மகாவில் வாதிலேகியத்தின் மா பெருமை
நாடறியும் பண்டிதர் களவறியும்-தேடு
மலகறியு நோயினர்களாக்கை யறியும்
உலகறியு மாவியறியும்.

இலகு வில்வாதி லேகியமகிமை.

21. நவிலு மதிலேலகு வில்வாதிக்கு
தவியளிந்த மாறில்லை சற்றும்-புவியின்
மருத்துவர் கைவாளாகி வல்பிணியச் சாடுங்
கருத்தறியுமாக மங்கள்.

தாளிசபத்திரியின் மகிமை.

22. தாளிசபத்திரியின் தன்மை யெவரறிவார்
ஆளி மதமாவை யட்டிடல் போல்-நீரும்
பிணிய யடக்கிப் பெரும்பசி யுண்டாகித்
தளியச் செயுமுடலத்தை..

இஞ்சி ரசாயனப் பெருமை.

23. இஞ்சி ரசாயனத்தை யெவ்வ் சொல்வேன் சாத்திரத்தில்
மிஞ்சு கபத்தை வீட்டிடுமே-விஞ்சுபசி
தன்னை யெழுப்புஞ் சகல குணமும் பெருக்கும்
அன்னை யெனவளர்க்குமாம்.

பூபதி மாத்திரையின் மகிமை.

24. பூபதி மாத்திரையின் பூஷணத்தை யாரறிவார்
பூபதிகள் கண்டெலம் பூரிப்பார்-ரூபகமாய்
அம்புவியிலே பழகும் ஆயுள்வே தர்க்கரித்தாம்
நம்புவ சஞ்சிவி நல்.

கட்டு மகிமை.

25. கட்டு முறைமை கருத்தாவுக்கே தெரியுங்
கட்டு நெறி கெட்டவர்க்குக் கட்டாது-கட்டினால்
வேதையுண்டாம் வேதையில்லை மெய்யிது லோகமென்
வோதையுண்டாஞ் சட்டை கரையும்.

களங்கு மகிமை.

26. களங்கு வகையால் களங்கமிலா லோகம்
விளங்கு மருமையெல்லாம் விர்கும்-பளிங்கு
நிகராதியும் உருகும் நீருரு மாறல்
மகராசனுக்கி யினி வாழ்.

காரசாரப்பெருமை.

27. காரசாரத்தாலே காரிய மெல்லாம் படியும்
காரசாரத்தாலே காயசித்தி-தாரணியில்
உண்டாகும் ஆண்மையுடைத்தாகு முண்டாகுந்
தொண்டாகு மேலான சொல்.

இரசக்குளிகை மகிமை.

28. இரசக் குளிகையாலே நவலோக மெல்லாம்
வசமாம் நினைத்ததெல்லாம் வாய்க்கும்-நிசமாய்
உரைத்தேன் இப்பூமியிலே உம்பர் நிகராகி
இருப்பார் இனிது மொழியில்.

குருக்குரு மகிமை.

29. குருக்குரு வென்று மொரு தோற்ற நிசமானக் கால்
வேதையென்ன சொன்னம் வெளியாமே—ஆதலினல்
பூராய மாயதலைப் போற்றிப் பிசகாமல்
கூராய் இயற்றி வைத்துக் கொள்.

அநுபானப் பெருமை.

30. அநுபானத்தாலே அவிழ்தங்கட் கான்மை
கனமாகும் மென்மை யெல்லாம் காட்டும்—இனமான
பேதா அ பேதங்களெல்லாம் பேதித்தறிந்தவரே
நாதாக்கள் என்று மறை நூல்.

அவிழ்த உபசாந்தி.

31. அவிழ்த உபசாந்தி யாரறியப் போகுர்
நவிலுமத னுண்டாம் நன்மை—கவலையறக்
கற்றவர்க்குஞ் சற்றே கலக்கு மனம அதனல்
அற்ற மறச் செய்யினிலை யாம்.

அறிவால் நோயை கணித்தால் வேண்டுமெனக் கூறல்.

32. பிணிக்கெது காம பிறக்கு முறைமை
கணிக்குமுறை நன்னூல் கணக்கள்—பணிக்கும்
புடவி தனிலதனைப் புத்தியாற் பார்க்கப்
படியு நிலை யாலறிந்து பார்.

பத்தியபலன்.

33. பத்தியத்தினலே பலனுண்டாகும் மருந்து
பத்தியங்கள் போனல் பலன் போகும்—பத்தியத்தில்
பத்தியமே வெற்றிதரும் பண்டிதருக்காதலினல்
பத்தியமே யுத்தியென்று பார்.

உபதை.

34. உபதை யறிந்து செயில் உத்தமமுண்டாகுந்
நபுகல் லராது புவிதன்னில்—செபமகிமை
போலே மருத்துவர்க்குப் பூஷணமாம் அப்பெருமை
மேலே திடமுமறவே.

நோயறிதல்.

35. ஞானமுறையிலறிந்து கொண்டு பரிகாரக்
கண மறிந்து செய்வது நற்காட்சி—மனமறியும்
வண்டு நிகராகை வையகத்தில் நோயர்
கண்டு கொள்ள வேண்டியது காண்.

உறவு.

36. அசன விரிவாலே ஆயுள் வேதர்க்கு
வசன முறைமையில வாய்க்கும்–பசியுறவாய்
வந்து வைபீக்கு மறையில் வெளிப்படவே
தந்து புகல்வது மெய்த்தான்.

37. நசியம் புகைபற்று நாசிகந்தூ வெண்ணெ
யிசையுமிவை நாலு மெண்ணி–யிசையப்
புரியு மருத்துவரைப் போலவொரு வருண்டோ
தரணி தனிலிவை தான்.

மாத்திரை வர்க்கம்.

38. தாளக மாத்திரை முதற் பெரிய மாத்திரையா
நாகு முதிகார நாட்டுமே–தீவுலகில்
மற்றைக்கும் பெரிய மார்க்கமா மெப்படியு
முற்றது சொன்னேன் மகிமையும்.

சந்தனாதி தைலம்.

39. சந்தனாதி தைலத் தாலத்தூலப் பித்த சன்னி
மந்தன் கபால வலி வாத முத–னைந்தப்
பிணியு மருந்தாக பெருகு மெதிரவ்டாங்
கெணியமா மற்றுக கொக் கேள்.

40. கேள் சந்தனக் கட்டைக் கெள்ள மூதூற்கூறு
மாதுமற்ற வேர்கள் அரைவாசி–யாரும்
கஷாய மதிற் பதிகமுறு மிலை நீர்
கஷாய மிலை நீர்க்கத்தல் தான்.

41. காணமது பழச்சாறு கள்வல் கதை யிளநீர்
சானிவை கலெல்லாம் பாதி காவெண்ணெய்–காவெண்ணெய்
நாலி லொன்று கந்தப் பொடி நான் மூன்றிலே யிரண்டு
பால்குடி நீரொன்றிவை யப்பால்.

42. பாலரைவ யங்க பால் பங்குக் கிடாக்கிலி நாற்,
பாலிலொன்று மாத்திரம் கொள்–பாலைபிறய்–மாலில்லாத்
துறவி நாகுந்தி சுடர் கமலத்துக்கிடகட்
நற்கமலமே பவ் நாள்.

43. நாற்பச்சை வெண்மை மஞ்சள் நற்சிவப்புடன் கறுப்பு
நீளிலை நீர் முன் குடிநீர் கலந்தலத் – தாளல் பிற
கென்னெய் கலந்த லெரித்தல் பொடிதூவி
வண்ணங் கறுப்பினிற் கொள்வாய்.

44. வாயதனைத் தானியத்துள் வைத்தது பின்கூட நன்ற
நீயகற்ற வாய் புளிமை நீற்கபவ – ஆயமாகா
சந்தகுளித்தைலஞ் சாற்றிலிதன் சீர்த்தியா
வித்தகுளித்தைலமே.

45. செப்புலகு சந்தகுளித்தைலம் தெளிப்பது முன்
செப்பு சரக்குகளிற் சேர்த்தத் தொன் – டொப்ப
வொருவகை செய்தார முறை யொக்கு பிறமூல்
வருவ தெனவே யறிகுவாய்.

நவநீதபற்பம்.

46. திண்ண நவநீதபற்பத்தின் பெருமை நீர்க்கட்டும
மன்ற மெரிமேக குன்ம வாய்வறும் – பன்னமது
பண்ணமுறை காரம் பக வெண்ணெயோர் தொடிக்கு
வண்ணுகின்ற நாசனைக் காலத்தி.

47. தன்னைப் பகன்ட மலர்ச் சாற்றுலரைத்ததிலே
முன்னரென வைத்த நருமுக்காலும் – துன்னக்
கவசித்து மேலிலையாங் கட்டுக் கொடியாற்
கவசித்துச் சீலை மண்ணுங்கான்.

48. காணவுணர்ந்த பின்பு கன்னலரைக் குள்ளாகி
பானுகின்ற வல்லெருவிற் புடஞ்செய் – கானவே
பற்பமதை நீயின்று பாருன்னுயிர் நிலையைக்
கற் மெனவே நிறுத்தங்கான்.

மூதண்டகற்பம்.

49. கற்ப முறைமை கறி பொலிறிரண்டு முறை
விற்பனமாக நிதம் வேண்டினோர் – நற்படிவம்
வேதண்டமா மழும் விற்பத்தியுஞ் சேரு
மூதண்டமும் படியு முன்.

விந்துகட்ட.

50. சங்கு துப்பை வன்னிதகரை புரசையுடு
புன்குக்குவேரைப் பொடியாக்கிப் – பங்கய் நெய்
விட்டுக்குழைத்து நட்டி வெற்றிருழ்ந்து விந்து
நட்டப்பகு முறதிலைந்து.

திருகடுக்_கற்பம்.

51. திரிகடுகுவொன்றைத் தினமும் பெருக்கிப்
பருகுதப் பாற்கற்ப மெனப் பற்றி—யெரிகனல் போல்
மூளும் பசி யழகு மொய்ம்பு புவிஷி யொண்மை
நாளும் பெருகுமிது நல்.

இஞ்சி.

52. ஈரமிலாக்கொட்டை யிசமாறுக்காக்கை யுதி
காரமிலாக் கொட்டையெனக் காண்பிக்கும்—சீரமிலாச்
சேறுபதியாக்குந் திண்ணை நீயெப்படியும்
நாளுரு முண்டா நயம்.

அசமதாகம்.

53. ஆட்டுவிக்குங் கோவையா மக்கை யரசாள்விக்கும்
ஒட்டு விக்குந் தந்திரியை யுண்மையாய்த்—தாட்டிகம்
பூணும் பிரசரம் பேலப் பிணிகளுக்குக்
காணும் சமதாகம்.

சோபி.

54. முப்புருட்கு முற்ற மோசப் பசாசருக்கும்
பெப்புவி போலாண்மை பெருக்குமே—யிப்புவியில்
வாகடருக்காஷ்தி திதி வைப்பாயிருக்கு முறை
ஆகுமது சோபியையா.

போசனகுடாரி.

55. போசன குடாரி யென்று பூதல மெலாமறிய
மாசாம சீரன்றதை மாட்டிடவே—ராசனுக்கு
மந்திரிக்குச் சதிருவாய் மற்றவனுக்குத் துணையாய்
கந்தரச மாஞ் சீரகம்.

56. சீரகத்தை யொன்றென்றுத் தின்னத் தினமும்
சீரகத்தைப் போமாய்ச் செய்யுமே—காரகத்தைப்
போக்கும் பசியெழுப்பும் புண் கிரந்தியைச் சொறியை
நீக்குமதை யறிவாய் நீ.

சூரிதகி.

57. சொல்லு மரிதகி யென்றுரைக்க மதவுடனே
யல்லும் பகலும்பிலவே—கல்லுங்
கரைய வுர மெழுப்பும் காய சித்தியுண்டா
நரையுந்திரையு மிலைநை.

முந்திரிகை - தேற்றாங்கனி.

58. மந்திரியில்லாத ரச மன்னனுக்குண்டாக்கி வரு
தந்திரியைக் கூடத் தழுவுமே - முந்திரிகை
காட்டு முன்னே மேனுக்குக் காட்டி விந்து வைக்க உலக்குங்
காட்டு மகா தேற்றாங் கனி.

வல்லாரை.

59. வல்லாரைக் கற்றுண்ண வல்லாரை யார் நிகர்வார்
கல்லாரைப் போலக் கலங்காமல் - வல்லாரைச்
சார விலைவுறுக் காயத்திரிபு முன்னைப்
பெருமிடி வல் லைப் பிணி.

நிலாக்கொட்டை.

60. முன்னிலாக்கொட்டை யொன்று மாத்திரமே கற்ப மென்ப
தென்னிக்கையாகி யிருக்குமே - கன்னறுக்கு
நன்முறையாத் தீதைத்தை நாடாமலே யழுக்குந்
திண்முறைமை நீ யறிந்து தின்.

குமரி.

61. வற்றார்க்கு மரி தன் னை வற்றலெனம் வுண்ணியத்தீர்
முற்றுக் குமரியென மொழுமே - நற்றுக்கும்
திண்மையு மில்லாத தெரிவையரே யாறுவு
முண்மை யிது நாளு மாயுள்.

கூமல்த்தி - கறி.

62. தப்புள காயந்தணிந்த மோகம் பிறக்குமிா
மாப்பிளை போலே யழகு வாய்க்குமே - செப்புவருக்
கோமய முதன் கறியைக் கொள்ள விரைந்து பக்கா
மாமலக முன்னே முறையால்.

பொற்றலைக்கையாந்த கரை.

63. திருவுண்டாம் ஞானத் தெளிவுண்டா மே லை
யுருவுண்டா முள்ள தெல்லா முண்டாங் - குருவுண்டாம்
பொன்னுகந் தன்னுகம் பொற்றலைக் கையாந்த கரைத்
தின்னுகத்தின் முகத்தான்.

சிவன்வெற்றி.

64. காய சித்தி யுண்டாகும் காசினி யெல்லாம் பணியு
பாய சித்தி யுண்டாகும் பாதமும் - பாசிசிவனி
வெற்றியினைச் சுவைத்து வெண்ணெயுட னன்று முன்னே
குற்றமல்ல மெய்யென்று கொள்.

வெற்பேந்தி.

65. வெற்பேந்தி சூரணமும் வெல்லமு முண்டாலுடம்பு
கற் பாந்திரமாகுங் காயசித்தி-யுற்பாதங்
காட்டும் புணர்ந்திடினுங் காளை விந்துணர்வு
பூட்டுங் குற முனியைப் போல்.

விந்திறுக.

66. விந்திறுக்கிக் காயசித்தி வேண்டிலுரு மாவனந்தல்
கந்தத்தி லுண்டா நீர் கற்கண்டு-கொந்தித்த
மண்டல முண்பார் புளிப்பு மாதர் நல்லுந்துறந்தே
உண்ட பிறகுண்மை தெரியும்.

கைகால் பிடிப்பு நீங்க.

67. கைகால் பிடித்த கருநோய் போ மண்டலத்தில்
எலுமர முண்டா மிலாக்கொட்டை-மேலுமதன்
வற்ற லரிசி கால் மத்தியான மாலையுண்ணக்
குற்றமல்ல மெய்யாகக் கொள்.

சோற்றுப்பு.

68. பார்த்தி பர்க்குஞ் சேனைபதிக்கு மலைச்சனுக்கு
மேத்த பகை வெந்நாகு மென்னுஞ்-சாத்திரத்தைக்
கேட்டுப்பு அளவோர் கீர்த்தாருற வென்று
வீட்டுப்பு மாந்தருட மெய்.

மாக்கல்வம்.

69. மாக்கல்வ மாத்திர நீ வாயார வுண்மேகம்
போக்கி வெட்டை வெள்ளை முதற்போக்குமே-பாக்கியமாம்
வெற்பேந்தி புஷ்பித்த விந்தை யுருக்கிக் காயம்
பொற் பெந்தப் பன்னு நிதிபோல்.

பித்தநோய்களுக்கு.

70. கொன்றை கபித்த முதற் கூவிள மிந்துமிறின முனி
ரண்டை விடி மகா நேர்த்தியே-மண்டலத்தில்
பித்த வியர்திப் பிணிக்கதனுசீசர் முன்னே
பத்திரமாகக் கொண்டார் பார்.

அப்பிரகபற்பம்.

71. பேயவரைச் சாறும் பிரசமும் விட்டப் பிறகும்
தேய வரையுலர்த்திச் செம்புடத்தை-மாயவரைச்
சேரிலையப் பாலருந்தச் சேர்ந்திடு நோய்கட்கு அன்மம்
பேரிலைப் பால் வருமென போ.

பிரவாளபற்பம்.

72. பின்னித் திரைவருமோ பித்த குளித் முதிர்ந்தாலதற்குப்
பின்னித் திரைசேர் பிரவாளம்-தன் ளைத்
தராபதியால் நீறு செய்து தப்பாமலட்ட
பிரசத்திற் கொண்டு விடுபேன்.

மவுத்திகபற்பம்.

73. மாக்கல்வச் சாற்றால் மவுத்திகத்தை மத்திக்கப்
பாக்களவு செய்து லர்த்திப் பாலையுடன்-மிக்கவசித்
தாஷபின்பு நீருக்கி யாச்சியந் தெளிருளப் போம்
ளிளை பாரிப்பு வெம்மையும்.

மாலைக்கண்-ஈளை-நீரருகல்.

74. சீதை கணபதி பத்திரம் யிரத்தம் வெண்ணெய்
வேதமங்கம் வியார்த்தி வியாகரணம்-வீதமுன்வோ
மையாக்கி நீர் பால் மருவிலிட மாலைக்கண்
பொய்யீளை நீரருகல் போம்.

நேத்திர வாயு.

75. சொன்னபடி கேள் சீதைறுத்தியிலை ரசத்திற்
பொன்னி மிளை முத்தம் பொடி செய்து-பன்னறு வெண்ணெய்
மாத்திர மிட்டிமைத்து மையிடப் போமயமில்லை
நேத்திர வாயு வரும் நீ.

மாலைக்கண்.

76. மாறன்குரின் வேர் மயிலவளுயுத வேர்
கூறு மொரு நீலியினிற் கூட்டியே-நீற செய்து
வெண்ணெயுடன் கன்னில் மதி மேலுமிடவே நீ வந்த
கன்னன் கண்மாலைக் கண்.

குருடன்கண்.

77. காஞ்சனி பின் பட்டை கணபதி பத்திரவேர்
அந்சீதை கைசாவரைத்து வெண்ணெய்-வாஞ்சைமையாய்
நன் கென்றேர் மாத நயனித் நாலிந்திரை கொண
கன் கண்ணுக் குருடன் கண்.

கண்பூ-அருகல்.

78. பரவீர வேரும் கருங் குன்றிவேரும்
ஒருநேர் மயிறத்தத் தோடு-மெரிசெய் நவ
நீதத்தின் மையாக்கி நீர்பானெய் தெளிடக்கண்
பூ தொந்தல் வெட்டறுதல் போம்.

வெள்ளிபற்பத்தால் தீரும்நோய்.

79. வெள்ளிபற்பந் தின்னவரும் மேகவறள் மேகவலி
புள்ளி ரண மேகப் புளிநா றல்-விர்ணமந்த
வாதங் கபமண்ட வாத மிவை யெல்லா
தீதின்றி மாறுமது செய்.

வெள்ளிபற்முறை.

80. ஒரு தொடி வெள்ளிப் பொடிக்கே யொன் காதலி யோம்பி
யிருதொடிநீர் மூவிரு நாளிட்டுக்-கருவேலின்
மேற்புறணி மூசைநடு மேற்கீழ் டிகிழந்தாது
பாற்பதிய சீலைமண்ணுயும் பன்.

81. பன்முன் போலாது தினம் பார்த்துப் புடஞ் செய்ய
வெண்மை நிறமுண்டாகும் வேறிலே-நன்னது
மதனே யநபானத் தாலருந்த நன்றும்
விதனமெலா மகலுமே:

செம்புபற்பம்.

82. குட்டங் காவாதங் குன்மம் கபஞ்சந்நி
விட்டகலும் பித்தமது மெய்யுரமாந்-திட்டமா
யாயுள் வளரும் தற்காலம் பானுபலந்
தேயு மொரு பலமே செம்பு.

83. அஞ்சு நாளுறிய பின்னுஞ் சிவனுர் வேம்பிலேநீர்
அஞ்சுநாள் கொட்டி நெய்யிலைப்படியே-யஞ்சு
நிலப்பலே யியவேர் நீர்புறணி முசைத்
தலத்திடுமுன் புன்னே நெய்யிற்றுன்.

84. இகு மிருபது நாளளான பிறகம் முசை
யேருவதன் முன் கருமை-வெம்மமே-வாகா
யதில் வைத்து மேல்மூடி யஞ்சு நாள் கஞ்சா
விதை நெய் நிதந்தப்பு மேல்.

85. மேலு மதனே மிகவே கவசித்துச்
சீலைமண்ணிட்டாறிய பின் சீராக-வாலேயிலட
டுட்டு புடஞ் செய் தெடுக்க வெளுப்பாகும்
புட்டு திரு வெண்ணிறு போல்.

86. நீரிழிவு நீரருகல் நீங்கு முதற் காந்தன் குடி
நீர்பதினுக் கொன்ற நித்தியமுஞ்-சேரெட்டு
நாளுற வைத்தெடுத்து நற்கடம்பின் மேற்பிசினி
னா லிரு கைசா முதலிற் சொல்.

<u>தப்பிரகபற்பம்.</u>

87. தொடியப் பிரகத்திற் சொல்லிய வேப்பெண்ணெய்
தொடியிரண்டு விட்டரைத்தச் சொல்லு-எடுத்ற
மப்படியே விலை யதையே மேற் பூசிநு நாள்
அப்புறம் போடப் புட மெய்யாம்.

<u>வெள்ளீயபற்பம்.</u>

88. கரமுதலா நோய் போந்தலுக்கு முடம்பு
மரவிகர் வெள்ளீய பற்பத்தாலே-யொருபாலை
யார்த்த பள்ளட் டெபயாக்கியதிலோர் தொடியைத்
தாரப் புளவிட்டு.

89. ஏழு நாடி பாக்கினி யேகிய பின் கோவைவிரை
விழாமற் பிர்க்கிர் விரையிரண்டுந்-தாழாத
மாக்கலவச் சாறு விட்டு மத்தித்து மூசை பண்ணி
நீக்காமல் வெற்பேந்தி நெய்.

90. தப்பியந்த மூசைதனில் வைத்துச் சீலைமண் செய்
தொப்பு மொரு நாளொழிந்த பின்பு-தப்பாமற்
செய்யப் புடத்தைச் செயமா மதன் பெருமை
வையமிசை யாரறிகுவார்.

<u>காரீயபற்பம்.</u>

91. காரீய பற்பத்தாற் கம்பிப்பு பாண்டுகரத்
சேரத் தீவெப்பு முதற்றீருமே-யோரொன்றும்
கோவை முதலெடெக் கோகனகம் பூலைக்கால்
மூவகை யிலைச்சாறு முன்.

92. காரீயங் காற்பங்கு காவை முக்காற்பங்கும்
ஆரவரை மூன்று நாளாமளவுஞ்-சேர
நிழலுலர்த்தி யீங்கி லெண்ணெய் நேர் பூசித் தோகை
தழையிற் காலே முடிந்தான்.

93. தாவேரு மாவெச்சிற்றன்ஹற் கவசித்துத்
தாமே பிடமிட்டாற்ஹள் வெகுக்குந்-தாவே
யதன் பெருமை மேலே யறிவா ரெவர் சொல்
பதவறிந்து கொண்டதனைப் பார்.

<u>காந்தச்சிந்தூரம்.</u>

94. காந்த சிந்தூரத்தைக் காணு முன்னே குட்டமறும்
மாந்தனு வெற்பென்ன நிலையாகுமே-காந்தம்
ஒரு பலத்திருக்கிரட்டி பொன் மறியுரு மூலி
இரத மிட்டு மத்தித்த வெய்யில்.

95. தன்னிலொரு நாலுவர்த்தி தற்படிமிலாக்கொட்டை
தன்னிடும் வேங்கை வாயப்பு-தன்னிடமே
யன்னபடி மூன்று நாளாகிய பின் மூப்புடமாகியபின்
னென்றுடனே சாமமிரு.

96. கூறுமதை வெள்ளாட்டுக் கோமயத்தில் மூன்று தின
முறவைத்ததின் பாலே யூட்டியரைத்-தாறியபின்
வில்லை செய்த பின்னர் வெய்யிலிலாறலர்த்தி
வில்லை யொரு சீலைமண் செய்வாம்.

97. புடங் காற்றிலா விடத்திற் போட்டெடுத்து மீட்டு
நடங்கான் விருச்சிக் குலத்தாற்-றுடங்கியரை
அஞ்ச நாள் புடமிட்டாகாத் தாமரையில்
அஞ்சு புடம் செய்யருணமாம்.

98. அயச்செந்தூரத்தா லசையாது தந்தந்
தியக்கித் திரையாது தேகம்-புயத்தினமை
போகாது ரோம நரை புறை மூப்புடைமை
யாகாத் தன் மகிமையால்.

ஆயபற்பம்.

99. இரும்பை பொடி செய் திரட்டி சடைச்சாறு
பொருந்தவரை யெழுகல்லிற் போது-திரும்ப
முளகிலைச் சாற்றுலரைத்து முன்போற் பிறகு
நிரம்ப வரை நெற்பூ நெய்.

100. தன்னுள் முன்போற்றுடலைக்கோர் சீலைமண்ணிட்
டுன்னு புடமிடப் பொறிந்த பின்பு-பின்னுமதைத்
தக்கிரத்தி லரைத்து நாற் சாரலை மகயாந்தகரைப்
பக்குவச் சாற்றுல முன்போற்பண்.

101. பனங் கள்ளிரும்பப்படி செய் குளவிப்
பனந்தனில் மத்தித்து வில்லைபண்ணி-நலைத்திடத்திப்
பாலாலும் வெப்பாலைப் பாலாலு மேற்புசி
நாலைவப் பாயிரும் மூன்று நாள்.

102. ஆனபின்பு நீயதனை யையாறு கனலக்குள்
சீலைமண்ணுற் புடத்தைச் செய்தெடுக்கிற்-பால
ரவி போலிருக்கு மதை நாடுமுன்னே ரோகங்
கேளிப்போ யோடு நிசங்கேள்.

மகாவில்வாதி.

103. கேளு மகாவில்வாதி கீர்த்தியை யென் சொல்வேன்
மூரு மிருமல் சயமுலநவி-நீளும்
அரோசிகம் விக்கல் சதி சத்தி குன்ம, பிரமேக சுரந் தீருமே.

104\. பசியுண்டாந்தாது பரவு முர ருண்டாம்
இசையவது செய்யல்கே-விசையுமந்த
வில்வவேர் மூன்ற மற்ற வேரிரண்டுமாக வைத்து
பொல்வதொரு பாண்டித்திரன்.

105\. சலத்தை நிரப்பியதைத் தீபமென்மே
நிலைத்தெரிந்து மூன்று நாளிக்கிச்-சலத்தை
ஆத்தமுப் பாதி யிளநீர் பழந்தேன்
இதத் தருப்பிலேற்றியதைபே.

106\. தீபமுதல் மூன்று மெரித் தீக்கெட்டு நாழிகையாய்
ஞாபகமிரண்டு முக்காழிகையும்-மா பருவம்
வேதனரன் மால் பொளைடி மேற்சிவப்பு நீலமிதி
வேறு கோதி சன்னத்தமே.

107\. முதலக்கரைவாசி மொத்த ரசத்சி நெய்
இதமித்த சர்க்கரை மற்றெல்லாம்-பதனறிந்து
வைசரக்கு வைதருப்பு வாராதுமுவு நேரறிந்து
வைசமையக் கையறிருவாய்.

108\. வாய்த்த பிறகெருத்து வைதாவிய பூடத்திலச்
செயத்தின் மற்றன் பத்தியமாக-வேய்ந்தடந்தோள்
பெண் கருகு கொள் ழுகையாம் பீரமது கூஷ்டிப் பாண்ட
மென் கருத லாகாதினி.

109\. நீருமகா வில்வாதி லேகியத்துக் காஞ்சாக்கிற்
கூடியது கொண்டு செய்து கொள்வதின்பேர்-நாமுலகு
வில்வாதி யாமஃதம் வெம்மிகு ஊத்துரத்திக்
கொல்வாதியா மறியுங் கொள்.

<u>தாளிசபத்திரிச்சூரணம்.</u>

110\. தாளிசபத்திரி கோட்டம் பறங்கித் கோலஞ்
சாளா யிடித்தத னைச் சூரணித்து-நாருமதைத்
தேனைக் காரமிதிற்றிகபித்தம் வெம்மையனல்
நாகைவுந்தின்மை யுண்டாந்தான்.

<u>வேறு.</u>

111\. தாளிச பத்திர முந்தக்காச் சுக்கோலந்
தாளா யொரு நிறைக்குச் சூரணித்துத்-தாவில்லை
அக்காரன் கூட்டியுன் நோய் வர வொட்டாமல்
முக்காரம் போலிருக்கு முன்.

இஞ்சிச்சூரணம்.

112. இஞ்சித் தகனை யிறுதாலப் பையவறுத்து
நஞ்சப் பொடிக்கு லவங்கத்தா ளி-கொஞ்சக்
சருக்கரையுங் கட்டி யுண்தி தசைப பித்தம்போம்
அருக்கனெனு மிளைமையாம்.

வச்சிரவல்லிவடகம்.

113. நிச்சிய மாயுப்பு மறி நேர்மாடஞ் சீரகஞ் சேர்
வச்சிர வல்லி வடகத்தை-யுச்சிதமா
யுண்ண வசீரணம் போ மோயா விரமல்லம்
புண்ணு முதலானதும் போம்.

பூபதிமாத்திரை கீர்த்திகை.

114. பூபதி மாத்திரையாற் போமே பிணிகளெல்லாம்
மாபெருமை யுண்டா மனிதருக்கு-ஞாபகமா
சஞ்சீவி யாமது செய்தன்மை யெருக்கு முதல்
விஞ்சு பலமான வகைவேர்.

115. பத்துக் கிரண்டு பலஞ் சைவலச்சாறு
கைத்தாழைச் சாறு கடிதாட்டித்-சுத்திசெய்த
மால் மனை முன் சம்பத்தி மட்டு முப்பான கைசாவர
மேலு பதினேழுரையையே.

116. இதற்குச் சரியா விசைய முகங்களரு
மதித்த கடள்ர்கழி நீர் வார்த்து-விதத்திலிரு
சாமமற வா மாப்பால் தாசேரகத்தின் பால்
நேம முறமுன்படி செய் நீ.

117. ஆனபிறகு நிறையாமத்தற்குக் கால்வாசி
கோனை பச்சிலையுங் கட்டியே-பானையா
முன்விடித்துச் சொல்லிடு மூடியதைச் சில்லி செய்து
பன்று விளக்காதியனல் பார்.

118. இருசாமம் போய் மீட்டெடுமிச்சை நீராலத்
தெரிய மத்தித்து வில்லை செய்து-பரியமன்விட்
டாற்றிப் புட மிட்டதை கரியு மத்தியிற்
நேற்றியொரு சாமத்திலும்.

119. மீட்டெடுத்து வல்லாரை விட்டரைத்து மூன்று கன்வல்
கட்டி வில்லை செய்த ஜலைக்கேற்றி மீட்டு
மொருசாமம் விட்டெடுத்த வொன்றுக நாலுக்
கரிநாளையோடு நிறையாம்.

120. ஆசினியாண்டலை நீராவரைத்து வில்லை செய்து
மாசில் கரிப்புட்டை நடுவைத்ததனை—மூசமயிற்
பீலியால் மூடிப் பிறகிரு நாளாகிய பின்
சேலாமை வன்மீனெய் சேர்.

இதுவுமது.

121. ஞா ரிப்பாயாது கன்னல் சொல்லது பத்தக் கொவ்வை
சேரிப் பாலகச் சோதத்தின் னெச்ச—நேர்சந்த
கன்னல் சம்பீரக் கனிச்சாறு விட்டரைத்துத்
தின்றும் பயறளவு செய்.

இதுவுமது.

122. செய்து நிழலுலர்த்திச் சொப்புராயக் கருடகத்திற்
பையுள வகைகள் பறக்கவே—சையயில்லை
பூதலத்து வாகடனரப் பொன்னுட்டு வாகடர்க
ளாதலெனச் செய்யுமிதை யா.

தாளகபற்பம்.

123. ஆமத வூதத் தேஞுறை வாதுன் வெம்மை கபம்
போமுனையிற் பத்தியம் புளியெண்ணை—யாமாப் பால்
வேகவைத்து வல்லிரசம் விட்டரைத்தப்பாற்குகை நாய்ப்
பாகவிடத் தாளகப் பற்பம்.

மூலம்—முளைதீர.

124. மூலமெங்கே போமோ முளை யெப்படிப்போமோ
பாலிற் கருணை ரசம் பாதிவிட்டு—நாளுகன்னல்
பேசள வட்டாரிலொன்று பெல்லமிட்ட லேகியத்தை
காசளவு தின்று வந்தக் கால்.

மூலநோய்க்குக் கருணை நெய்.

125. மூல வந்தமாயுதிர மல்கியது தன்னைப்
பலவர்தமா மூலம் பாலும்—நலமுந்தும்
மாப்பிளை நேராக்குவிக்கு மண்டு மழற்காயை விட்டு
சாப்பிடச் சுந்தரி கிருதம்.

வேறு.

126. காறுகின்ற கந்தத்தின் கந்தக் கருஞ்மரிச்ச
சோறு கறிலவனஞ் சுக்கிவையை—மறவைக்க
நீருமதந்து நிகர் நெய்விட்டட்டுண் மூலம்
வோரணி போகுமிது மெய்.

வேறு.

127. காருக் கருணையிலை கன்று பாறங்கியுப்பு
நீருக்கியக் கனமே நீர்விட்டு-ஆறமுள்ளே
வெண்ணெயுங் கற்கண்டுமிட்டு மெய்யாயருந்தவது
முனைபல மூலமறு மோர்.

வேறு.

128. மெய் கொப்பறை கொட்டி வெள்ளிறகி நாளமறல்
பெய் தெரித்த நெய்த்றளியும் பெய்ததில்-வெய்தகன்ற
பிணைருந்த மூலப்பிணிகளெல்லா மோடிப்போம்
மெய் தெரிந்த செய்யா தீண மெய்.

வேறு.

129. குடசவித்தைப் பொடித்துக் கொல்வுதிரத்திற்
படவுணர்தில் வெருவோர் பாண்டத்-திடை மூட்டி
யாகு மதிலரு பெய்தப்புகை கொளாசனத்திற்
போகா வென் மூல மெல்லாம் போம்.

ஆ உளமூலக்குணம்.

130. அருவை மலம் போற் சருண்டு கழலா
தெருவை நிகழும்பிறீரும்-அருவருக்குங்
கல்ல முனையாக்கை யெல்லாங் கம்பிக்குந் தம்பமீரா
கொல்லு முனை மூலக் குணம்.

மூலத்திற்குவேது.

131. குடுண்ட விட்டிகையைத் தோம் சிந்துவார் வெந்நீர்
மூடுண்ட மேனியுடன் மூள்ளுறக்கா-யோருண்ட
நீர்போல வேர்நீர் பறியு நீக்குளவுடன் புளிப்புண
வேர் ~~பனோ~~ போ மூன்று பிறவே வேது.

மூலத்திற்குப்புகை.

132. அசமதாகஞ் சுக்கரிசன மரீசம்
முசியா திடித்தடலை முடி-யசையாமத்
தீவிகை யிற்றா வு புகை சேரிதவு மோரியல்பு
மேவு முபதை யென.

ஐய.அழல.காச நோய்க்கு.

133. இல்லக் கனியை யிழை தாம்பிரப் பொடியைப்
புல்லவரைக் காடிப் புளிப்புட்டி-வில்லை செய்து
காசளவு காட்டு முன்னே கானலுங் கபபித்த
காசமறு மேல் நோக்கிக் கால்.

விரேசனம்.

134. சோபிப் பருப்பைச் சுதையட்ட ளையாக்கி
ஞாபகமாய்க் கொண்ட நவநீதந்-தாபித்த
சுன்னத்தானுக வல்லிரு யக்க விரேசனமார்
மன்னர்க்கா மாற்று வெந்நீர்மை.

பேதிக்கு.

135. வெதிக்கு ரேர்கனிகா லே ளைக்குகந்தி
பாதிக்குப் பாதி பகிர் குடிநீர்-ஜதிக்கை
யுண்டாவடன் பேதியுடா மிகுமதி கங்
கொண்டால வெந்நீரைக் குடி.

அண்டவாதத்துக்குருக் கழிசல் என்னெய்.

136. பாண்டுமையெல்லா ஶரிசம் பங்கா ம லேவலவனம்
வேண்ட வரைத்தத லே வில் லே செய்து-தீண்டாம
லேரண்ட நெய்த் தெரிக்குன் விரேசித்துச்
சேரண்ட வாதமறுஞ் செய்.

அண்டவீர்கக்கரையப்பற்று.

137. கழற்காய் வித்தேரண்டக் காய் வித்திரண்டு
மழற் காயிலைச் ஈசுறிட்டாட்டித்-தழற் கேற்றிப்
பின்னதை யொற்றத் திரும்பப்பே சாதிட வீங்கு
முன்வத வண்டங்கள் கரையும்.

அண்டவாதம்-என்னெய்.

138. கழற்காயுள் வித்துங் கடுகிந்தாரும்
அழுங்காய் விரையுமரைத்து-உழக்கெண்ணெ
யொக்கவிட்டு மேற்பூசி யுள்ளுக்குங் கொள்ளு முன்னே
சுக்கிப் போ மண்டவாதம்.

விரேசனம்.

139. இந்தப் பாலுமவேறீ ரிர்க்கா மலை மிதைத்
தொந்தித் தவளிற் கடலைத்தத்-தந்தத்திற்
றட்டாதருந்தச் சவுக்கிய விரேசனமாம்
பட்டால் வெந்நீரடங்கும் பார்.

கழிச்சலாகப்பற்று.

140. பற்று விரோசனத்தாற் பந்தமுற முந்தியினிற்
குற்றமிராது குளிர்ந்த நீர்-உற்றமறை
ரோகனி வென் தார லை கோரோதலை சோபியருப்பு
மசி செய்தான்னித் சுதை யமாற் மார்

141. வெள்ளைத் திரிபுரையில் வேருந்திரிகருகும்
உள்ளித்திரியோடுற வரைத்துப்-பிள்ளை செந்தே
ரண்டத் தயிலதி விட்டணைவி ரேசகமாம்
முண்டாகுல் மாந்தமுன்ற மோர்.

மாத்திரை.

142. கைசாத்தடி மரிசன் காற் கழஞ்சு சோபியு நேர்
பைசாசப் பிரசம் பாய்ச்சிரை-வைசால
மாத்திரையாய் நீரிள நீர் வாரளை தீவாத பித்த
சேத்த மத்துக் கஞ்சாமற் செய்.

ஆக்கிரான விரேசனம்.

143. ஆக்கிரணத்தாலே யாச விரேசனமாம்
ஆக்கு முல்லாச மதிமதுரம்-பாக்குக்கு
சோபியதைப் பொடித்துச் சுன்ன மெவ நளையில்
தாபிதத்லாக்கித்தாள்.

விரேசனம்.

144. சோபி கறி காமன் சுக்குவகை காற்கழஞ்சு
தாபியரை விகுசச் சாற்றுலே-நீபயரும்
தேமிக்க வோர் சிறு வெந்நீரிலொரு நாளருத்தி
லாமைக் கட்டெல்லாமலும்.

சலப்பிணி தீர.

145. கறந்த குமந்தத்தை காடியிலிட்டந் நீர்
இரத்ததிற் சுக்கேல மிளகிட்டு-வறுத்ததெனச்
செய்ததனைச் சூரணித்துத் தின்னச் சலப் பிணிபோங்
கை முறை தப்பாதிறு செய் காண்.

புண் சிலந்தி-செவ்வாப்புதீரமருந்து.

146. புண் சிலந்தி செவ்வாப்புப் போகவென்றும் பாலருக்கு
மண்சிலந்தி நா லாக்கு மாறவன்றுர்-வெண்காயம்
என்னொடுடன் வாகா பொரித்ததனை மேற்றடவு
பண்ணையிலே போங்கிரந்திபார்.

விடமுட்டித்தைலம்.

147. காஞ்சிரமும் வேம்பு மறந்தாயுங் கடிப்பகையு
மாஞ்செதிரும் வச்சிரமும் வாகாகப்-பாஞ்சு
கறவிடத்தீப்பானே கலிந்த் தெரிக்க வுண்டாம்
அறவிட முட்டித் தயிலமாம்.

விடமுட்டித் தயிலத்தால் 18குட்டம் தீர்போம்.

148. குட்டம் பதினெட்டுங் குற்றடம்பு மெய்த்திமிரும்
பட்டங்கி முன் பறக்குமே-சட்டமிதன்
பேர் விட முட்டித்தயிலம்பேசிதற்குப் பத்தியம் வெந்
நீர் பயறுப் பக்கார நெய்.

மாவிட முட்டித்தைலம்.

149. மாவிட முட்டித்தயில மாற்கங்கோளி மாறன்றுர்
துவாளை வெட்டியகில் தேக்கு-காவே ஊ
வச்சிர மோமம் வழைத்தாகசி பிரண்டை
பச்ச முள்ளி வைத்திறக்கலாம்.

150. கால்கை திமித்துடம்பு கம்பித்த லோய்ந்திருதல்
தோல் களிற்றின் மேல் போந் சொறியாதல்-மேல்வரமீ
நோய்கட் கெல்லா மிதுவே நோயாகு மாவிடப்பேர்
பாம்புலிகு பாலாகுமித பார்.

இரதக்கட்டு.

151. கட்டுமுறையால் லோகங்கள் வசமாகுமதி
விட்டமுற முன்னி ரதத்துக-கொட்டகப்பால்
சிப்பி சங்கு நன்டனிலிற் செத் யிலந்தை ரிக்கத்
தப்பாமற் கட்டுமிரதம்.

வங்கக் கட்டு.

152. நரைதிரையில்லான முட்டை நன்னிய பூநாக
மருவு மீனைவகளினால் வாய்த்த பருவமிகு
மெட்டு மெழு காமா லிவைத்தாலக் கணமே
கட்டுமிதமான வங்கம்.

நாகக்கட்டு.

153. காரண்டத் தாருகன் கட்டுமறு வல்லாமல்
எரண்டத்தாள மிரதமொரு-சாரண்டக்
கட்டுமேய் பார்வை வரிசை கண்டவரய் வாதபுக
ரிட்ட முறைமையறியீர்.

அயக்களங்கு.

154. களங்கிரும்பு செய்ய வெள்ளுறீ காக்கைவன்டு பீச்சு
விளங்கிற் குகைச் சபத்தோல் மேலே-துளங்குவச்சி
ரப்பான மாவிலிங்கத்தால மாகுங் களங்கா
மெப்போதுங் கட்டவிதையே.

<u>கெந்திகட்டு.</u>

155. மலாகப் பூரசத்தில் வாப ஙிருக்கவைத்த
மேலாகப் பிரமதண்டு வித்தெண்ணெ-யாலேயன்
வாற வைத்துப் புள் ளை நெய்யவ் வாற வைக்கப் பின்னெருப்பிற்
காளுத கெந்தகம் புகை.

<u>தாளகம்கெந்திகட்டு.</u>

156. நீர்முள்ளி வித்தொண்டை நெஞ்சோதிக் கண்டம் பொத்
தார் வாலடலிந்த வைந்காலுஞ்-சேர் செயிர்
வேவாள கெவுரியுறவே தாளகங் கட்டுந்
தேவியுமருங் கட்டுஞ் செய்.

<u>மலடுநீங்க.</u>

157. வந்தியென்பளுண்டோ மகிமேற் சிந லைம ளை
கந்தி மலாவக முக்காவ் வாசி-பிந்த
களிச்சுதையால் மத்தித்தக் காரத்தாலுங்க்
களிச்சு தையத்திற் புரிந்தக் கால்.

158. போமலடு கொண்டைப் புறஞியைத் தன்னிருடதே
யாமலடு போத்திற் கரந்தைப்-பு மருதம்
பட்டைத்துகள் போட்டுப் பால் போவியறக்கிருந்
திட்ட மகிமாகு மதியில்,

<u>கலிக்கத்தின் மகிமை.</u>

159. கலிக்க வகை வாகடர் நோய்த்தளத்தைக்
கெலிக்க வகைக் காட்டுங் கேட்டைச்-சலிக்க
நொறுக்குஞ் சலப்பிணியை நகரும் கபத்தை
யறுக்குஞ் சலக்கர ஙேயரம்,

<u>இளவுமது.</u>

160. திரிபுரையின் வெருத்தி கடுகும் கட்டி
வரிசையால் பாவின் மத்தித்தப-பிரசத்தில்
அப்படியே செய்துலர்த்தி யாத்திய பிருந்த ரசங்
கப்பு மிரு நல்ல கலிக்கம்.

<u>இளவுமது.</u>

161. இலிங்க மரிதார மென் கச்சமுள்ளும்
புலிங்க முடையார் மேற் போட்டுக்-கலந்துவிஞ
சக்கலி நீராலாட்டிச் சற்றே நிழலத்திற்
பக்குவமாகுங் கலிக்கம் பார்.

பெருக்கர் - மருந்து.

162. நிம்பவித்தாக் குப்பு நெய்தல்ப்பூ நெய்தலப்பூ
விம்ப விலேச்சாற்றி வெட்டரைத்துச்-சம்பீரச்
சாறிட்டரைத்து வட்டிச் சற்றே வெயிலுற நோய்
காறுபிடி பூதகலிக்கம்.

இதனுமது - ஆனந்தக்கலிக்கம்.

163. ஆடகியிலேச் சாற்றிலே யவி வாழைக்கனிசுக்
கோடு திரளு முற வரைத்துப்-பாடலத்தின்
போதிலுலர்த்திப் பொருளாக்க கொள் பிணியைக்
காது மனந்தக் கலிக்கம்.

இதுவுமது - பட்சிராசக் கலிக்கம்.

164. பச்சோந்தி வாலுட் பருமிரத்த மூக்கனையுங்
கச்சோத மெய்யுங் கலந்தரைத்து-மெச்ச
நிழலுலர்த்திக் கொள்ளதற்கு நீங்காத நோயுங்
கழலிபட்சி ராச கலிக்கம்.

இதுவுமது.

165. இப்படிக்குத் தானுதவா னெள்ளிற்புவரை மிள
குப்பரிசி கொள்ளா முறைப்பதனுக்-கப்பிரநீர்
நாகவல்லி நீர் முலைப்பால் நாய்த்துளசி நீரிவைக
ளாகுமிவை முறை மெய்யாம்.

கலிக்கமகிமை.

166. சொன்ன கலிக்கமெல்லாந்தீட்ட நோயின்பயனே
இன்னதென வறிந்திட்டேற்றினுல்-மன்னரெல்லா
மன்ன ரென்று கொண்டாடி வாகடரைப் புகழ்ப்பார்
சொன்ன மனையில் வந்தெள்ளும்.

செங்கண்ணுக்கு செம்பருத்திக்காய் இரசம்.

167. நொக்க மவையந்திரிட்ப மதருள் மவிதர்
தாக்கறிந்து கரு கிருந்தாகிராமல்-யாக்கைமிக்க
சம்பகிலா மற்புரி செங்கண்ணு றுற்சாந்தி
செம்பருத்திக் காய்ரசமாந் செவ்.

இரதகுளிகை.

168. இரதக் குளிகை யிறைவனுக் கொப்பாம்
வரதமுா சித்தருக்கே வார்த்துக்-சபதமோ
போனுமிறெனவறிந்த தொன்சிப்பிச் சூலமையும்
போத ரசம் புட்கை விந்துப்போல்.

பூநீர்செய்முறை.

169. போல் பன்னை நாய்ப் பாகல் பூண்டி வையாறும் பொருளா
மேவ் சிவ்னர் வேம்புக் சொக்கு மேழவி—மேழநவி
வற்ச ருவி கழுதை மன்னட்டை யளிறிருடன்
நெற்செய் வயலையிலே நீர்.

இறுகுமுறை.

170. இத்திறத்தால் பூ நீறிரு மூன்று திங்களிலாம்
நத்தகனலாமே ரசகுளிகை—யத்திறத்தை
யென்ன சொல்வேன் சித்தி யெல்லா மீடேறும் பேய்பூதந்
துன்னுரை துவ்வுமரசும்.

காரம்.

171. காரசாரத்தருமை கண்ட வருக்கே தெரியும்
பேரெரும்பு சிற்றெரும்பு பின்கிருமி—சேர்பிரண்டைச்
சதற்று நாபிச்சரக்காறு மாவுப்பு
கூற்றுவ காரமாகும்.

சாரம்.

172. தேள்பூரவ பாம்பு தும்பை செவ்விய காட்டாமணக்கு
வாளான சாம்பிராணி மந்திநெலா—மாளவரு
மீந்தே சாரமிது போதஞ் சரக்கு வகைக்
காந்த போதுரிமை யாம்.

சூதகுரு.

173. சூதகுரு முறைமை சொல்ல வெளிதாமோ
நாதகுருவைவே நாடுங்காலம்—பூதலத்தில்
வச்சிரத்தில் பாலின நீர் வற்றிய தேங்காய் மெழுகு
பச்சை வெள் ளுகம் பதியப் பன்.

174. பூமிழ கண்ணீர் புடை சங்கு விட்டில் கோக
காவிதிவீரால் சில நாளாவள பின்பு—நாமமிகு
கூவின நிம்பம் பிருந்தரம் கொண்முத்து வித்துருமந்
தாவு கெம்பு மும்முறைமை தான்.

175. தாளக வல்லி வெள்ளி தங்கம் பரசமா
மேனை விடத் தெரிவேர் கூடக்—காலக
கருங்கோழி முட்டை

சூரியனைப்போன்ற குரு.

176. உணியுதிரத்தாலு முபரசத்தினும்
அணியு முலேருக்கினும்-மணிச்செவ்
வுருவா முருக்கலரை யோத்திரவி போலாங்
குருவாகு நீயதனை கொள்.

177. கொண்டவர்க்கு நாளுங் குறைவில்லை லோகமெல்லாங்
கண்டவுடனே வேதை காட்டுமே-மண்டலத்தில்
நின்று முன்னே மாமேரு தேகமெல்லா முண்டாகு
மின்று மழகாக் மிகவே.

அனுபானம்.

178. அனுபானத்தாலே யவிழ்தம் பலிக்கும்
இனிதான சுக்கு கன்னலிஞ்சி-பின்முதகங்
கோமயம் பால் முலைப்பால் கோநெய் தேன் வெற்றிலை நீர்
ஆமிதையா ராய்ந்து செயலாம்.

ஆகார அனுபானம்.

179. சுதை பற்பத்துக்காகாத மாத்திரைக்கே
மிதமான நெய்பாகா தென்றும்-விதமான
மற்றதிற மந்த வகையறிந்து செய்தக்கா
லற்ற பிணிகளொழியும்.

அவிழ்தக்குழமை.

180. அவிழ்தக் கருமையினல்லாகத் தருகும்
கவிரலர் போலேயிருக்கும் ஊசு-ஆவசாந்தி
செய்வது நீண்ட முதற் சேர்வேர் நெய் பாளிதமெய்
பெய்குடி நீரேயுமையும்.

காசம்.

181. காசமறுமே கணபதி பத்திரவேர்
பூசமலரிந்து கண்டுபுக முலை-பேசிவைகால்
வாசி கஷாய வகையிட்டதிற் பிரசங்
காசளவு கட்டி யுண்டக் கால்.

பிணிக்குக் காரணம்.

182. பிணிக்கேது கரமென்ப பேசல் வேறில்லை
தணிக்காத கோபத்தாற் றுகந்-தணிக்காமை
யாவுண்டி யாற் புணர்ச்சி யால்வீரத்தாற் சுமையால்
மேலும் பிணிகளுறுமே.

பத்தியம்.

184. பத்தியத்தாலுண்டாகும் பண்டிதற்குப் பேரான்மை
பத்தியத்தாலுண்டாகும் பாண்டிதங்கள்-பத்தியத்தை
விட்டாற் பிணிவகைகள் வித்திரிக்கும் விட்டிட லை
விட்டாற் பறக்கும் வினை.

வேறு.

184. பத்தியத்தாலுண்டாகும் பண்டிதற்குப் பேரான்மை
பத்தியத்தாலுண்டாகும் பாண்டிதங்கள்-பத்தியத்தை
விட்டாற் பிணிவகைகள் வித்திரிக்கும் விட்டிட லை
விட்டாற் பறக்கும் வினை.

பத்தியம்.

183. பத்தியம் போனாற் பலன் போ மருந்துகளுக்
கத்திரிமி நோய்களனுகுமே-பத்தியங்
குண்டாலுண்டா முறுதிய விந்தங்கட்
சென்டானு முண்மையிலதயே.

ஆகாபதார்த்தம்.

185. இலவணம் புள்ளி கரு வெள்ளை முதலாக
வோவொரு முமா வொழிவாய்-நவிலிறைச்சி
கூடிப் பாண்ட மச்சம் பெண் கோத்திரங் கொள் பிரமபத்திரி
தீர்ப்பாரு மெத்தவிறசீ.

உபதை.

186. உபதை விருசம்கட்டுப் பிறந்தை -சாகந்
தவசிகறி போசய குடாரி-பிலைகள் பசு
நெய்பால் மோர் சக்கேல நெற்பொரி பீர்கில்லிவங்க
மெய்யிவகள் சேருமெய்.

ஆவாகடமகிமை.

187. ஆவாகட மகிமை கூற வெரி தாமோ
கணமா மருத்துவர்க்குக் கஞ்சு-மனவிலாப்
போது நிகராமத்திற் புதலத்து வேதியர்கள்
ஓது மித்தத்ர உய்யு முண்மை.

பசுவின்பால்.

188. வாத பித்தமாகு மிறை மந்திரிக்கு நன்மை தந்து
வேலையடக்கியுடல் வெற்பாக்கு-மாதர்வாய்
மேலாகுங் காயசித்தி வித்தியாகுங் காந்தி
பாலாகிய பசுவின் பால்.

பாகல்லூம்.

189. பித்தமுதல் நோயைப் பிலக்கப்பருதி நரர்
சித்த வுணர்வைச் சிதைக்குமே-புத்தமத்தைச்
சேராமற்றின்மை பறக்கடிக்குங்
காரவல்லியாகிய பாகல்.

வெள்ளாட்டுப்பால்.

190. நோய்க் கூட்ட மெல்லா நவள் மந்திரங் கண்ட
பேய்க் கூட்டம் போலோடும் பேசாமல்-வம்பாக
நன்னா முடலினல் மாறு மின்ப முறப்
பன்னுவரும் வெள்ளாட்டுப் பால்.

கீரை.

192. உண்டாகு நன்மையுரைக்க வசமல்ல
கொண்டாரு நோய் போக்கு குணமாகி-புளிய
பலக்கமல நீங்கிப் பந்த மற நன்மை
யீலைக் கறியாகுங் கீரையிலே.

செம்மறியாட்டின்பால்.

193. இன்னலெல்லாங் குடியிருக்கவுரமாக்கும்
பின்ன முறும் பித்தம் பெருகவே-தன்னோடி
யையுளவளாவலசரிக்கு மாறகயிறும்
பையுருச் செம்மறியின் பால்.

கத்தரி.

193. எக்காலமும் பழகியில்லாத மானிடர்க்கு
முக்கால முண்டாம மோசமிராப்-பக்குவமா
யங்கந்தனிய மா பத்தியக் கறியாம்
வங்கக் காயுண்டறிகுவாம்.

காய்ந்தாறியநீர்.

194. கடிய வரோகத்தைக் கண்டிக்கும் பித்த
வெடிலை சுத்தம் விஷயதீ வியாதி-மடிய வெறிரி
பாம்ந்தோட வாதப் பகட்டைப் பரிகரிக்குங்
காய்ந்தாறியார்ந்த வுதகம்.

குளிர்ந்தநீர்.

195. வாகால தேகத்தை மாதாவைப் போல் வளர்க்கு
மேகாதிகளை விரட்டுமே-தேகத்தில்
சீராயுளைப் பெருக்கத் தீ பலமுண்டாக்குவிக்கு
நேராய்க் குளிர்ந்த தண்ணீர்.

ஒழுபிச்சை-நிந்தி.

196. விருசயிலாக் கொட்டை நீர் செஞ்சீர் பெய் பாண்ட
பிரு புத்திரிட்ட மிளி வெம்மை-பகலவதன்
பின்னர்ப் புராதனித்துப் பின்னைப்போம் பிந்தவெம்மை
யன்ன வெறுப்பும் பசியுண்டாம்.

உபவகை.

197. பட்சணமில்லன் கணமாம் பத்தியஞ் செல்ரோகி கட்சி
லட்சணமாம் பதிலகை நரயுருவி-முட்சுருநீ
ருசிய பின்சாய் நீரிலாடா தோடையீல பெய்
வேகவைதே பூபகத வெய்.

அசன உறவு.

198. அசன வித்தியாச மடைந்தாற் பிணிகள்
விசன மிக மேவிடுமே வெள்ள-நிசமாகு
மாவபடியால சனிப்பதோர் நெறியே
பாவயிகலாகாத பூர்.

199. நோயைக்குப் புத்தி நவை வேறுண்டகற்ற
காயமறிந்த தகடப்பிடிக்குத்-தீயவகை
யுஞ்சப் பசி மிகுதி யுற்ற தரித் தாகக்கால்
அன்கப்ப நல்லுறவிராம்.

நோயாளி வைத்தியர் வழிநிற்றல்.

200. நம்பி பரிகாரி நவின்ற வழிகேட்டு
வும்பரவிந்த மெலவுட் கொண்டு-நம்பு
நிலைவுடனே பத்தியத்திநிற்றல் மறவாத
நலையென வியாதியத்தல்.

201. இன்னம் பலவுபகை யிப்படியே வாகடர்ஜால்
பன்னுமதை யறிந்த பண்டிதர்கள்-சொன்ன
வழி கேட்டு நின்றவர்க்கு வந்திருந்த நோயும்
வழி கேட்டுப் போகும் விரைவாம்.

202. வேண்டா மருந்தென்ன வேளுக் கருந்தவதை
பூண்டாகு மெய்க்குப் பொருந்திடு-மீண்டுந்
தெரிக்க தறிந்த தவைத் தின்னிற் சிறந்து
மரித்து விடாமல் வாழ்வார்.

நசியம் புகைபற்று-நாசிப்பொடி.

203 நசியம் புகைபற்று நாசிப் பொடிக்கே
விசை தும்பை சாம்பிராணி வெண்டு-மிசைவான
வேலிப் பருத்தி மிருபாலை கண்டையிவை
யாவிக்கு மிப் பொருளேயாம்.

பற்று.

204. வேலிப் பருத்தி ரசம் வெள்ளுளி புழுக்கரிசி
போலுப்புடன் வெடியும் புட்டியே-மேலுக்குப்
பற்றெரியிற் காய்ந்தாறப் பன் குழம்பை நன்பல நோய்
பற்றநீறப் போமதுவே பற்று.

சன்னிக்குப்பற்று.

205. கை கால் சற்ற கடுத்த வெயர் வரும்பு
மெய் காலைக்குக் காலை வேறுகும்-வெய்யவிடச்
சன்னி யென்றறிந்த வெடி சம்புதந்தி வேர் பொடித்த
புளியை நெய்யிற் பற்றிடுமுன்போம்.

பல்லை, மாரடைப்பு, பிடிப்பு, வாயு இவைகட்குப் பற்று.

206. இல்ல வித்தை மாறன்று நெண்ணெயுடன் கலந்தால்
நல்ல வித்தை நோய்க்கு நமனாவே-பல்லைக்கும்
மாரடைப்புக்கும் பிடிப்பு வாயுவுக்கும் பற்றிடப்போம்
நீரிறந்தீ மாரகிலில் நீ.

வாயுக்கு-புகை.

207. ஐய விகரன சமதாகஞ் சுக்கு
வைய வித்தெல்லா நரக்கியே-துய்ய
நிறங் கொள் கலையூட்டி நீள்புகை மூக்கிற்கொ
குறங்கு வாதம் போகுமுன்.

தலைவலிக்குப் பற்று.

208. காமரு பித்தோலைக் காம்புந் தார் பதியுங்
கோமயத்தை விட்டரைத்துக் குன்றிபோ-லாமதனை
மாத்திரை செய்ததைவிட மாற மொரு புறத்தில்
நோத்தெரியாதான தலைநோம்.

வாதப்பிரமை நீங்க-கலிக்கம்.

209. இலிங்கந்திரிகடு கோடிந்தப்பு நிம்ப
நலங் கொளீர் விட்டரைத்து நன்றுப்-பெலங்காணு
மாத்திரை வெந்நீரிலுள்ளி வாதப் பிரமையறுங்
காத்திரமுமாவ கலிக்கம்.

நாரதை.

210. மருவேரும் வெள்ளுள்ளி மஞ்சள் கறி கொள்
ளிஜ வைந்த நேரே யிடித்துப்-பதிய
விரியா நற்சீலை விளக் கேற்றில் வீரந்
திரியாக நாசித்திரி.

சன்னிக்கு.

211. சன்னியற நோயுஞ் சளிபு மறப்பாரஞ்
சென்னியறவிம் பந்திரமாக-புளி லை வித்தி
னெய் வெள்ளுள்ளி மிளகு நிம்ப மரிசனத்தாற்
செய்வதே நாசித்திரி.

மூாறடைப்புக்கு புகை.

212. மாரடைத்து மூச்சு வராத கருநோய்க்குக்
காரடந்திடலே கதறுமோ-சீரகத்தை
யங் கோலவித்தை யரிசயத்தைக் கொன்றுகண்ட
வங்கிற் புகை கொடாமல்.

சலம்-இரத்தம்-சீப்பிசம்-பற்று.

213. பச்சைப் புளுகு செங்காற் பாசவித்து நேர்சமது
யச்ச மலமிச்சாற்றுலதை யிழைத்து-வைச்சு
நலைபுருவ நெற்றியிட்டுச் சாற்றிட மூக்கேகுஞ்
சலரக்தசீப்பிசம்.

ஒற்றியம்.

214. தவிருப் பெண்ணெய்க் குருவை சாம்பல் கல்லுஞ் சாந்து
நவிலெழு நாசேரெருக்கு நாடித்-அவள் பருவம்
பார்த்தது மெய் நோய்களறப் பத்தப்பை பெயவைக்க
லூர்க்குளிது காய்ப்பிடஞ்சே யொற்ற.

மேகப்புரைக்கு எண்ணெய்.

215. எண்ணெய் கறிகாமனிந்துப்புச் சார லை வேர்
கொள் ளையமை சோபீ குன்றிமிலை-எண்ணெய்க்
கரை காலிட்டட்ருந்தி லாகாத மேகப்
புரையான நோய்களெல்லாம் போம்.

நிலம்.

216. சேந்தவிடந் தந்திரிக் காஞ்சீதாளர் மந்திரிக்கா
மேந்து வருணிட மேந்தவக்கா-மீந்த
மருத்தவதார் மூவருக்கும் வாய்யாது துறஜீ
திருத்தல்மா மாலுத்தீ.

217. ஆறுஜ நவிருகு மஃது சகிக்கு மெனிலக்
கோளுதி மூவருக்குங் குற்றமிரா—தேஜையதில்
தேவேந்திரனா ரு மாதீனமா மோர்வேளை
நோவேந்தி ருடகி கவிநோய்.

மாதம்.

218. ஆடிமுதற் றைவரைக்கு மாகாததுகளிலும்
நாடின் முதற் கடைசி நாட்டலாம்—பீடாகும்
மற்றதெல்லா முத்தமத்தில் வாய்ப்பவொரு நாலாக்கி
குற்றமில்லா தேந்தத்து கொள்.

நாள்.

219. திங்களன்ற புந்தி மத்தி தேவர் குருவதமத்
கங்களத மதமஞ் சொல்லுங்கால்—மங்கலன
தற்குங் கீழோர் முறைமை யாதாது அத்தமாய
அற்களவன் சேயிவன்ரபா.

நற்பண்டிதன் குணம்.

220. நோயறிந்து நோய் முதலினைக்கறிந்து நோயுதவு
தாயறிந்து போக்குந் தர மறிந்து—காயதிலே
நொந்தறியா வன்ன நகர் விப்பா நோயினர்க்கு
தந்தை யெனு நற்பண்டிதன்:

நாடியின்சிறப்பு.

221. நாடி நிதான முதலைய கமாம் பண்டிதர்க்குத்
தேடியலைவாமற் செப்புகிறேன்—நாடி
யறிந் மருத்துவரே யாமாத்தியராம்
பிரித்த கனமவாககே போ.

222. சாத்திய வசாத்தியங் கடப்பாம வையறிந்து
மேத்தியமான விதாலையாற்—பாத்திக்கு
நீர் பாச்சலி போதுடலி னேரறிந்து நன்மருந்தித்
சீர் பாச்சல் பண்டதர்க்குச் சீர்.

223. கைவாசியுங் குணமும் கள்ளேட்ட முத்திடு
மைவாசியில்லா மனமுமே—ஊநவாசி
சேரவியில்லா வயித்தியர் செருமகிமையுள்ள
தாரணிவிற் பண்டிதர்.

224. குணநாடி யறிந்து கொண்டு பிரியாளர்
குணநாடி ஞாபகமும் கொள்டு—நிரா
யறது தணிவு மடைவழிந்த தீயு
மதியா வயித்தியராவார்.

225.

225. அங்க குணமும்மரசன் முதலோர் குணமும்
எஞ்சல் மிகல் நள்ள வெள்பதறிந்-தஞ்சாமல்
நாடுங் குணமுள நல்லாயுள் வேதியரே
யாகு நரப்பிரம ராம்.

226. நா வா நடைவாகனர் மேற்சென்ற நாடியபா கோப
பாலா தொடாதாரெப் பேர்ப்பட்டவர்க்கு-மேலறிந்து
சாத்திய வசாத்தியங்கள் சாத்தியமா
மார்த்தியரே பண்டிதர்ராவார்.

227. குணவாகட முதலாய்க் கூறிய நன்னூலின்
மன மறிவு விற்புத்தி வன்மை-யுணர்வு தயை
யுண்மை பெருமையு பாய மொழுக்க நிலை
வன்மையுடையவர் தேவர்.

<u>மணிமந்திர மவிழ்தம்.</u>

228. செம்மே மணி மந்த்ர வவிழ்த நன்முறைமை
யைய மிலா மலறிந்தவரே-வைய
மிசை மானிடரெனினும் விண்மருத்தராகி
மிசையார்த் குருவாவெனக்கு.

229. செய் பண்டிதர்கால தேச வர்த்தமான மதிந்
தம் மருந்ததல்லாதத யோசித்து-மைபோல
இகத்தைக் கல்லாரே மீறிடு வாரித்த
செகத்தைக்குத் தன் மந்திரி.

230. வன்கால தேச வர்த்தமான மறி பண்டிதர்க்குள்
கள் காண் வழக்கமே கை முறையாம்-பெய்காளி
யாளைத் செல்வாக்கே யாதீத மப்படி நீ
நாளுந் சொல்லறி நாள்.

231. மேலாந் சரக்குகளின் மேன்மை மாதேவபலம்
போலாஞ்சு தேவிபுரம் பொன் காந்தம்-நாலாஞ்ச
ரக்கு முதற் பாஷாண லட்சணமோர்தல் வயித்திய
குக்கு முறை யெடனது பகரும்.

232. கைவாசி யாவது நோய்கால் வாசியாவது பின்
செய்வாசி யாவது வூந்தீர் மருந்-தவ்வாசி
செய்யடா செய்யடா தேவர் முறையெல்லாம்
பொய்யடா பொய்யடா போ.

233. நோகை யறிந்தந்த நோயாளை பிறந்த
வாகை யறிந்த வரிசையு-பாய
மருந்தறிந்து செய்யா வயித்தியர் பூமிக்குள்
இருந்தென்ன பாழ்த்த சுமையே.

நாளதமாத்திரை.

234. வக்கணேவேர் வெண்மறிமோர் வார்த்தாற வைத்ததனே
யொக்க வரு சோதியும் சேர்த்துப்-பக்குவமாய்
மால் மனேயாதி மதலே ரச மிட்டரைத்து
கோல் வசிஸ மாத்திரை கைக்கொள்.

235. தாளக மாத்திரையின் தாட்டிக மென்ன சொல்வேன்
முளுஞ் சுரத்தை முடுக்கியே-நாளுங்
குணத்தை யுயிர் நிலேக்கெ கட்டு மது செய்
வண்த்தை யியறிது வாய்.

இரலுமது.

236. குன்றியரி தாரங் கோரோசனே முன்ற
மொன்றவி லுசச் சாறுட்டி யரைத்-தொன்றுன
மாத்திரை தேசீரிலை வாத சுரஞ் சேட்பசுரம்
மாத்திரமோ போம் பிலியமன்.

வேறு.

237. வசிசலான மாதேவ பல ஷயிதாரங்
குமதமுன் மாதேவி யுரங் கூடச்-சமமாச்சம
பீரக் கிசிறதம் பெய் தரைத்த மாத்திரை முன்
மீரா நோயக் காந் பாசத்தீ.

வேறு.

238. தாளகங்காற் கைசா ஞதச் சரக்குமப் படி நேர்
வாளமரைக் காற்கை சாவாய்ப்பாக-நாளுமெவு
மிச்சையிறுத் செய்குளிகை வேந்தன் முதல்மூவருக்கும்
அச்சையா மஞ்சனியுமாம்.

நேத்திரவலி-மண்டைவலி.

239. வேலிப் பருத்திய தளவேலம் பிசினியத்திப்
பாலிட்டரைத்துப் பயறு போல்-சீலித்த
உண்டை செய்து பாலிலுடைத்திடப் போம் நேத்திரவலி
மண்டை வலி யுச்சியிலோமம்.

காமாலை.

வெற்பேந்தியின் வேர் வெருகடியாடா தோடை
நற்புறணி மூர்க்க நசுக்கியே—பொற்சிட்டுங்
கோமயமு நாற்பது நாள் கொள்ள விருங்கள்ளக்
காமாலை யாகிய ரோகம்.

பாண்டு.

241. ஆனை வணங்கி யரமகள் வெற் பேந்திபிலை
யன்றலைச் சிட்டத்தி லேற்றியே—யானபின்பு
வெள்ளாட்டு நீரில் மதி வேண்டியுணத் தீண்டாத
கள்ள விரு பாண்டு ரோகம்.

நீரேரிச்சல். பாண்டு _ பொசிப்பு நோய்.

242. எம்பிலை முருந்த விலை வளமுங் காமனுநேர்
மெய்யிரதத்தை விட்டரைத்துச்—செய்குளிகை
மோரிலுணப் பாண்டுவரு மூத்திரக்கிரிச்சிலின
நீரிலுணப் போம் பொசிப்பு நோய்.

வளிநோக்கட்டு.

243. காமன்மரிசங்கருவா மலைமறிக்
சோமயத்தைவிட்ட ரைத்துக் குன்றிபோல்—நேமவுண்டை
செய்துவர்த்தி நீரிலைச் செப்பமறும் வெப்பமறும்
நெய்திலப்போம் வாத விநீர்.

புல்வலி.

244. இலவனந் திரிகுருகு நன்குரி சேம்பி
தோவொரு கழற்சாக வரைத்துண்டை—மயவைபின்
வயிற்று வலிக் கோமர்சம் குடிலைக் கிநநீர்
எயிற்று வலிக் கற்க விலையில்.

கக்குவான்.

245. சங்கம் வேர்ப்பட்டை சத குப்பியும் பொடித்தப்
புங்கம் வேர்ச் சாற்றினிலே போட்டதனைப்—பக்கீடாய்
ஒக்க வரைத்தவுண்டை யுண்ண வினநீரிற்
கக்குவான் போகுஞ் சிறுவர்கள்.

வெள்ளை நோய்க்கு.

246. சோபி யிரதந் தடிமான் மனை காமனி
நாபி யிடை காணுக்கியே—மாபல்
விய மெருப்பி நெய் விட்டியற்றுண்டை யாக்கை
யய மெழுப்பும் போம் பிரமியக்.

பித்தவாயு.

247. முர்சக் காசோமு மிளகுசன கோடாரி
யொத்த நிறை தேனிலரைத்துண்டை செய்து-புத்தநெய்யிற்
றின் பித்த பெருடலைத் தின்புளைரத் தீண்டிடினும்
புன் பித்த வாயுவெல்லாம் போம்.

தந்தவாயு-இலி-வாயுவு-

248. வெலம் பிசின் கந்தி வெள் கருகு மோர் நிறையாய்
நலம் பாலாவேயரைத்துருட்டிக்-கோளகந்த
வாயுவுக்குந் தேனில் வ்விக்குவிளிச் சாரத்திற்
சாய்வுக்கு நீரிலுன் போந்தான்.

வாத-பித்த-கபம்அற.

249. தக்கோலங் காமன்ற விசிப்பு விம் முள்ரம்
ஒக்க வரைத்ததனை உண்டை செய்து-இக்குடைந்த
நிரிஞைச் செட்பகுற நெய்யிலா வாதமற
யோரிஞைப் பித்தமற முன்.

குன்மத்திற்கு.

250. ஆனை வணங்கி பசத்தால் சமதாகத்தை
பூன மறுவே யிலத்திடே-பாவபின்பு
நாகவல்லி யிற் பொசிக்க நாடாது ருசிய மெல்லாம்
போகு மந்த மெய்த்தியிரும் போம்.

காக்கைவலி.

251. மாந்த கரைநீர்க்கோவைக் காகு மதபானக்
சாந்திலிரு சஞ்சத குப்பி-சீந்தில் கறி
பாக்கிது தந்தாளை நீர் பாங்கி யரைத்துண்டை செய்துன்
காக்கை வலிக்கா வாரைகை.

252. பொல்லாத்துன்பம் புகுத மடவுத்திரங்க
வெல்லா மறமேயிலைக் கொட்டை வல்லாரைச்
சாற்றிலதி மதுரஞ் சாபத்திரியுமைத்து
மேற்றடவி புன்னைவகற்வெ.

சன்னிகோத்திரம் போக.

253. வெளிப் பருத்தி விடத்தெரி வேரிரண்டும்
பாவிட்டரைத்தறப் பயற போற்-சீவித்த
மாத்திரையாய்த் தேனிலொரு மண்டல முண்டாற் சன்னி
கோத்திர மெல்லாம் பறக்குக் கொள்.

254. அக்காரம் போசன குடாரி முகமுகக்கை
முக்காரமும் பையுள் முக்காரம்-ஐக்காரத்
தன்னோடுஞ் சம்பீரஞ் சார்ந்தாற் பலந்தமைச்சன்
முன்னோடு வானரசன் முன்.

சீதகரம்.

255. பாறங்கியு மாயிற் பவிடையுங் கொட்டைப்பாக்குங்
கருட்டி ரெட்ட யோட்டி கட்டியே-யாறுதிரம்
ஆதலொடு பீ நீறதிலிட் டுண்ணுவே
சீதகரக் காட்டையருந் தீ.

256. கன்று பாறங்கி கடுக்கா யதிவிடையுங்
கொண்ட ரசத்தாலரைத்துக் கூட்டுமகா-வுண்டைதனை
நீரிலனச் சேட்பமறு நெய்யிலனக் காங்கையுறும்
மோரிலனப் பித்த மறுமுன்.

சீதவலல் உப்புசம் மேல்மூச்சு இரைப்பு.

257. தந்த தபனை புசர் வாங்கமு ழுடித்த
வெந்த கிருதத்தில் வீசியே-பந்தித்த
வுண்ட யுனச் சீதவனலப்புச மேல் மூச்சிரைப்பு
கெண்டனிட்டுப் போமிது மெசர் செபி.

சந்நிபாதம்.

258. வேலிப் பருத்தி கொடிவேலி பிஞ்சி வேரக்
காலிட்ட கிரேனர் கடிப்பகை செல்-மாலெச்சில்
சன்று பிருந்தரச மிட்டிமைகத மாத்திரையாற்
றுண்டிவிடுஞ் சன்னிபாதம்.

ஜலாநந்திக்கு.

259. ஓமன் கறிவசம் பிந்தப்பு கஞ்சைக் கோலம்
நேமயிகலே நிறையிட்டுக்-கோமயத்தில்
மத்தித்துப் பெண்ணே எட்ட மாத்திரங் கட்டிக் கொளப்போம்
பத்து வகைச் சத்தியனி' கபம்.

பசித்தீக்கரி.

260. வாராக பட்சணியை மாத்திரமுண்டாலு முண்ட
பேராக நாளும் பெருகுமே-நேராக
மா வாக்கியக் காரமாகுத மாதுடியால்
தோ
கேலாக்கி வைக்குங் குளம்.

261. காற்பல முண்டாகா முன்காற் பலமுண்டாவது மெய்.
காற்பாச வித்தங் கடிப் பகையு-மேற்புரளி
யில்லமு நேர் சூரனக் செய்திந்சி ரசத்திலிற்றுன்
செல்லவுரு எசதி தீர்ந்த.

கீதகானம்.

262. ஆனந்தத் தேனை யருந்திறற் போற்கீத
கானந் தப்பாது வரும் கண்டத்திற்-றேனுந்தப்
புஞ்சுக்குந் திப்பிலியும் போசன குடாரியுமி
வஞ்சுக்கு மெப்படியுமாம்.

காமாலை.

263. ஆடு தின்னுப் பாலைய முக்கிரு நன்னாரி
கூடு மிவைகளின் வேர் கட்டியரைத்-தாடகிபோல்
உண்டை செய்து நெய்யிலுரைத்திடப் போங் காமாலை
மண்டை வலி போ முரையாமல்.

மாலைக்கண்.

264. காலைக் கண்ணகக் கருதி நடப்பாரும்
மாலைக்கண்ணுக் மரிப்பாரும்-பாலிற்கை
யாந்தகரை நார்த்தை யாமலக மிட்டகஊ
மாந்துமுறை கேளாதவர்.

கண்புகைச்சல்.

265. கோல மருப்புந்தக் கோலமு மாடபருப்பும்
ஏலமுங் கூட்டி யிளநீர் வார்த்-தேல
அரைத் துண்டையாக்கி யதை யரைத்து நெய்யிற்
பொருந்து முன்னே கண்புகைச்சல் போம்.

சீந்திற்சர்க்கரை.

266. சீந்திற் சர்க்கரை நெய் சீரக மக்கார மறை
காந்தி திலமானமா கலந்துண்ணச்-சாந்தியதாங்
காரகம்ப் பாரேறுங் காளையராவார் நவிபோஞ்
சீரகமுண்டாகு மிது செய்.

சூலை, பித்தசன்னி, சோகை குன்மம் காலெரிவு.

267. கொன்டைக் கனி வற்றல் கூவிளப் பிஞ்சும் மஃதி
ரெண்டைப் பொடி செய்து நெற்கலந்து—மண்டலமுன்
சூலையுறு பித்தசன்னி தொந்தித்த சோகை குன்மங்
காலெரிவு மாறவென்றக் கால்.

விக்கல்.

268. துடிசீரக மதிங்கஞ் தொந்தித்து வாட்டிப்
பொடியாக்கித் தேனிலது போட்டு—அடிநாக்கிற்
பூசு முன்னே விக்கலரும் புன் மாறுந்தாக மிலா
ரோசிகம் போம் வேதை தவிரும்.

வாதசுரம்.

269. கோட்ட மிலவங்கங் கோரோசனை லவணங்
காட்டு மிலை கடனைக் காற் கூறுய்—கூட்டுபொடி
யாதலெனப் பிரசந்தாலுண்டு வேயடரும்
வாத சுரத்தைக் கொலு நமன்.

மனத்தெளிவுண்டாக.

270. வாய்த்தாட்டி யுண்டா மனது தெளிவுண்டாம்
நோய்த் தாட்டி யெல்லா நொறுங்குமே—வாய்த்த மூலைப்
பாலோடதி மதுரம் பற்பாடங் கோட்டமிரு
காலுமொரு திங்களுண்டக் கால்.

தெத்துவாய்.

271. கரிசாலாங் கண்ணி கறிசுக்கு மேனி
பிரசந்தனிலே பிசறி—யருணுதையம்
மெய்போது மாதமுணவே 'தாகும சாஸ்திரம்.
வாய் /வாயாகுந் தெத்துவாய்.

சளியிருமல்.

272. மஞ்சள் கறி தூக்சொறி மெய் வாய்த்த புழுக்கரிசி
யஞ்சு மாவாக்கி யடை தட்டி—யஞ்சுநாள்
கூறுய்ன வறுமேற் கொண்ட சளியுடனே
மாறுது மீறு மிருமல்.

புகையிருமல்—சேத்தூநீர்காறல்.

273. சம்புக் கனியிரதஞ் சாதிக்காய் சாபத்திரி
நம்பிக்கை யாயிழைத்து நாலுநாள்—கெம்புக்கல்
போலருந்தப் போமே புகைந்திருமிச் 'சேத்தும நீர்
மேலிருந்து காறும் வினை.

ஆசனகுடி.

274. ஆசனகுடி யறுமே சிறுதேனிற்
போசன குடாரி பொடிசெய்து–ரேசனையும்
போட்டுக் குழைத்துடனே பூசியதையே யருந்த
நீட்டித்து நில்லாமல் நேர்.

ஆனைக்கால்.

275. வாங்குஞ் சுயோதனனர் மாலை யிரலை மருப்
போங்கு மிதளைதனை யொன்றுகக்–தேங்கு
வருடைச் சீறு நீரை வார்த்தரைத்துப் பூசக்
கரடப்ப மீறானைக் கால்.

வெம்மைநளிர்–உட்டணவாதம்.

276. வெள்ளுள்ளியக் காய்ந்த சுதை விட்டரைத்து மீட்டுமதிற்
றுள்ளக் கொதிக்க வைத்துச் சுண்டியபின்–எள்ளளவு
வட்டதிலிட்டுண்ண வெம்மை வாங்கு நளிர் நீங்குந்
தட்டழியு முட்டண வாதம்.

குட்டம்.

277. அசமதாகத் தரிசி யாமலக வித்து
வசலை விரைசமலுய் வைத்து–மசகத்தேன்
விட்டரைத் தருட்டியப்பு விட்டிமைத்திடப் பறக்கும்
நொட்டமுத்து குட்ட மெட்டு நோய்.

புற்று.

278. வல்லியத்தின் கானகத்தை மர்க்கடத் தெச்சந்துடனே
வெல்லுஞ் சசீ நீரை விட்டரைத்த–வில்லைகுறி
வற்றக்கு நெய்யிலிட வானதக்கு மோரிலிடப்
புற்றக்கு நீரிலிடப் போம்.

அரோசகம்.

279. பாலிலி லவங்கப்பட்டையுஞ் சாபத்திரியும்
மேல் வுலர்த்தி யிவை யிரண்டிற்–கேல
அதிமதுரங் கூட்டி யரைத்துணத் தேனிற் போங்
கதியாகுமா ரோசகம்.

அத்திசுரம்.

280. அரிசி வசம்பு சம்பு வானவரலனை
அசிரி வசம்பு சம்பு வானெய்–வரிசை முதல்
அத்த முறை மாவாக்கியந்தந்தி லுன்னுவே
யத்தி சுரவுத்திக் கரி.

மேகம்.

281. காயிதழி விந்தடைக் காரலிகு சக்கனிநீர்
ஓயாதறிந்த குந்த வுன்மையாய்-நாய்போல
வைதொழி நீ யென்றும் வயித்தியர் முன்னே பயந்து
கை தொழுத நிற்கு மேகம்.

குதகவாயு.

282. ஆக் வொரு வச்சிராயுதம் மாகும் மருந்து
நாகவல்லிச் சாற்றிலொரு நாளளவும்-வேகவைத்து
பாதிரி வேருப்பு கறி பன் பொடியைந் தேனிளைச்
குதக வாயு மலைத்தாள்

ஐயக்கழிச்சலுக்கு.

283. சிந்து வாத்தருஞ் சீரகமுஞ்சுக்கு மரைத்
தந்த் நிறைக் காச்சியமு மக்கார-முந்தொடுத்து
வாட்டியனல் முக்காலும் வைத்தனப்போமைக் கழிச்சல்
காட்டு வயிறுப் வருகல்.

சீதக்கழிச்சல்.

284. சிந்து வார்த்தழையைச் சேதிந்த சுக்குடனே
தொந்தித் தரைத்து முக்கால் தப்புடனே-வெந்தபின்பு
மீ தொக்க வெல்லத்தை விட்வித் துண்டாலகலுஞ்
சீதக் கழிச்சலெனுந் தீ.

மேகவெட்டை, வாதவெட்டை, குட்டம்.

285. முன் பல்லிய மெழுப்பி மூலக் கருதத்தோ
டவ்பான போசன குடாரி ளுந்-தின்போர்க்கு
வான்முமகா மேகவெட்டை வாதவெட்டை குட்டமுதல்
போங்கடிதல் சிந்த மன நெற்போம்.

முயலகன்-உப்பிசம்.

286. வச்சிர வல்லிய மோர் வார்த்தூற வைத்துலர்த்திக்
கச்சூரத் சுக்கு கலந்த பொடி-யைச்சலத்தில்
உண்டால் முயலகன் போ மும்புசம் போந்தக் கிரந்திற்
கொண்டாலாகாது தில்ங்கொள்.

287. வாதபித்த சேட்ப வகை மூன்று மூன்றுக்கைக்குச்
சாதகமா பித்த சடலத்தை-யாதரிக்கு
மூலிகை கபப் பங்களிம் முந்து முதாகத் தருமெக்
காலிற நீர்ச் சாம்பற் கறி.

மேகுட்டம்.

288. மாலனந் தற்றேவ மறியுரு மூலிவித்தும்
மாலெச்சிற் பூவும் வரிசை யாய்க்—கால்வாசி
யரகக் குடி நீரருந்தவொரு மத்தியில்
மேக குட்ட, மெல்லாம் விடும்.

அதிசாரம்.

289. காமவல்லி சீதை கரிசாலங் கண்ணியரு
காயிலையை மத்தித் தடுப்பேற்றி—வேமன்வ
நீத மரிதகி பெய் நீரிறக்கி மோரோடுண
வேதை யதிசார மறுமே.

மேகவாதப்பிணி.

290. சங்கின்தள் பறங்கிச்சக்கை சுக்கு மூன்றுமொரு
பங்காய்க் குடிநீர் பெய் பாண்டத்தில்—பொங்கவைத்து
மாந்தக் கேடு மேகவர்தப் பணி நோய்கள்
சாந்தப் படுமாகந்தான்.

நரை.

291. வேங்கை வாய்ப் பின்னேல் விருச்சிக் கலப்பட்டை
பாங்கு வெருகடி வேர் பாலாக—வேங்குடிநீர்
வேளைக்கு வேளை விரும்புவொரு திங்களிலெந்
நாளைக்கு மில்லை நரை.

292. தாகமறுமே தறி முதற் கிறிகை வால் மிளகு
பாகஞ் சமைக்கிப் பாண்டத்திற்—சாகவேர்
ஒக்கவிட நீர் குறுணியோர் படியாய்க் காய்ச்சி யளி
சிக்குவரு தோஷ விஷஞ்சேர்.

பித்தக்குடிநீர்.

293. காமனில்லாக் கொட்டைக் கறியிந்துப் போர் நிறையாய்
ராமுழுஞந் தீபவனல் நன்குடிநீர்—ஆமலக
வித்தின் பொடிகலந்து வெய்யவன் முன்னே குடிக்க
பித்தின் ஹுனமேஜு பின்.

பித்தசுரம்.

294. ஆடுமுன்னே விட்டோடு மாதன்டை வேர்கபித்த
வோடு பிருந்த முஉ புறணிப்—பாடலப்பூ
வைத்தது காலமொருற வைத்திரு நாளட்டுணவே
பித்த சுர மென்று வந்த பேய்.

இந்திரன்பார்
296. ~~[illegible]~~ மாறன்று ரீர்க்கு மிளகு சுக்குந்
தொந்த மிரு குடிநீர் சோதனைபோ – லைந்து நாள்
கால் மிரண்டும் பருகக் காசம் புலி முனைசம்
போல மிரண்டுருண்டு போம்.

295. செம்மையொடு பன்றேய் போயத் தின பல்லாங் கந்திகழத்
தம்மயில் வன்றுயுநத்ததளற – கமமிவை யொன்
றுக் குன்குடிநீரை யஞ்சு நர்றுளரவி
போக்கும் பனியிருள்கள் போல்.

திரை.

297. அங்கோல வித்ருமா நிம்ப வேர்ப்பிறனவும்
தங்கு வரனையின் தன்டுலமும் – பங்கீடாய்
ஆண்டோரரைக் கால்குந்தக் குடிநீரரய்ந்
தீண்டா துடம் பிற்றிரை.

உப்பிசம்.

298. தந்திய தள காகனியோம்பிப் பூவிரண்டுந்
தொந்திந்த நீரிற் சுடவைந்துக் – கந்திசில
போட்டிறக்கா முன்னுப்பு சமானது தலையைக்
கேட்டிறைக்கிக் கொன்றுமிது கெட்டி.

உட்டன்வாதம், உளைப்பு, ஈளை.

299. உட்டன வாதமுளைப் பீளையாதி வினை
கெட்ட கல. வென்று கெலிக்குமே – சுட்டகறி
யிஞ்சி ரசங் கற்கண்டின் நீருடனருந்தி
லஞ்சு தினந் தன்னிலிதையா.

விடச்சுரம்.

300. எல்லா மகவு மெழு நாவ்ராற் சீவனத்தை
நல்லா யெரித்திறக்கி நாவிகனை – வில்லிலைகள்
போட்டாடா தோடையிலை போட்டது பாலிக்க வெளி
காட்டா விஷச் சுரச் செய்கை.

வாதபித்தம் சேத்துமம் தன்னிலைப்பட.

301. வாத பித்த சேட்ப வக்க மூன்று மோர் நிலையாய்
ஆதரிக்க வேனுமென்று லச்ச வித்து – மாதனைவித்
தங் கறியு மொன்குகக் நொந்தித்து நீரனைதேன்
பங்கறியக் கொள்வார் நீ யார்.

கோவை பல்லை நீங்கக்குடிநீர்.

302. சொல்லுந் திரிகடுகுந் தும்பை மெய்யுங் காவாட்டம்
புல்லுஞ் சயிந்துப்புடன் குடிநீர்—அல்லும்
பகலுங் கொளக் கோவை பற்றறு முன்பல்லை
யகலும் பசி மிகுதியாம்.

பித்தசன்னி வாதப்பிணி குடிநீர்.

303. கலிாத்தின் வேரும் கொடி வேலியின் வேரும்
காவேளை வேருங் கஷாயமாய்—வேவித்த
சுத்த சலந் தன்னின் மறு நாவிக் குடிக்க வரும்
பித்த சன்னி வாதப் பிணி.

நடுக்குவாதம் குடிநீர்.

304. துலசி வேர் காச்சொறிவேர் தாதகிவேர் மூன்றுங்
கவலை யறு குடிநீர் காய்ச்சிக்—செவ்வையாய்
மருக்க விரு போதும் வாரத்துக்குள்ளே
நடுக்கு வாதம் போ நலிந்து.

அதிசாரம், குன்மம் எரிவுருக்கி.

305. ஆரிலை முகிள் காயச்சுதை யாலட்டதனைத்
தேனீர் நவநீதஞ் சீனியுட—பானமெவக்
கொண்ட லதிசாரங் குன்ம மெரிவுருக்கி
விட்டோடும் பொய்யலடா மெய்.

திமிர் வாயு குடிநீர்.

306. அங்கோல மெட்டி மதவு வெர்ப்பம்டைகளைப்
பங்கோடு காய்ச்சிப் பருகவே—திங்கள்
அமைய வதைந்தாளே மட்டறலா லாடத்
திமிர் வாயுவுள்ள தெல்லாந் தீரும்.

சீதசுரத்திற்குச் சுரசம்.

307. பிரசத்திற் சீவனைத்தைப் பொய்யா முன் சீத
சரசத்தை விட்டோடுஞ்சுர—வரசுக்கு
மந்திரியைப் போலா நளிரும் வந்த வழியைப் பார்க்கு
மிந்த முறையை மயிலிலையே.

முடவன் கை.

308. ஏடெக கோகனக மேரண்ட வேர்ப்பட்டை
மீடா நிறுத்த விடை மாறா—கோடாமல்
வெம்புனலோர் மண்டலங் கொள் மேல் தடவு வச்சிரக்
கட்டியாகு முடவனுடைய கை.

309. ஆம்பிரம் பிஞ்சி பரிதளி விலாக் கொட்டை
காம்பிர வேர்கள் கஷாயமாய்த்-தாம்பறிவு
காலிகால் கால் கால்பங்கு காச்சியுண மண்டலத்திற்
காலிகால் கால் கால் பங்கு கால்.

<u>மாட்டுநோய் தீர.</u>

310. மாட்டுக் குரோகங் கோமாரி யடைப்பு வெக்கை
காட்டுப் பிலாவேர் கடுக்காய் வேர்-வீட்டுப்
பிள நீர்மோர் காடி கஞ்சி யென்னறு மிதிற் கூட்டி
யுள்ளார்க்க முன்ன றொழியும்.

311. வன்னிச் சிறையடலை மாலனத்தற் பாலினைக்
கன்னிச் சிறை போங்கதை போலச்-சன்னிவிடம்
விட்டுக் கபநாடி மீளாத்து மீண்டு
கட்டுப் பருந் செய்து காண்.

312. வெம்மையுறும் பித்த பித்த வியாதியுறுங் குன்மமறுஞ்
செம்மை பிறந்து மகா தேகத்துக்கு-இம்மையிலே
நாள் கொள் சீதை சதகுப்பி யாமலகி
யாளை யாடு முறையால்.

<u>பெருநோய் தீர.</u>

313. காஞ்சிரத்தின் வித்துங் களிப்பிசிறு தாதகியின்
பூஞ்சியை மொளிறுய்ப் புடைத்ததனில்-வாஞ்நெயை
யைவனமர் வோருண்டதை மாத்திரம் பூச
நோய் வனமாப்போம் பெரிய நோய்.

<u>உச்சிப்பிளவை.</u>

315. வெள்ளாட்டுப் பாலு வெதுப்படக்கிச் சாறுநிறை
கொள்ள வதிலே கருத்த கொள் ளையிட்டக்-கொள்ளவு
சகாட்டா மலைக்கிச் வேர் காணப் பொடிசெய்து
போட்டாலுச்சிப் பிளவை போம்.

<u>உச்சிப்பிளவை.</u>

314. வாச வரிசனமும் வன்மீஞ்சி நகமும்
நேச ளைவு நைய நொறுக்கியே-காசளவு
பச்சைப்புளகுடனெப் பக்குவமா யட்டதிட
வுச் சிப்பிளவை யொழியும்.

சல்லிவர்க்கம்.

316. நாகவல்லி ரசம்நாரஙகுப் பன்னரசம்
ஆடு மிரற் றெண்ணெ யிரண்டாகவே—வேக
மரிச மரிசனம் மெய் மாதயில மீதாற
சுரிசனற் றுரசன்னி வற்கும்.

பித்தசன்னி.

317. கையாந்த கரை பொன்னுங்காணி பொடுதலை நீர்
நையா தொருபடி நெய் நாலிலொன்ற—பெய்தெண்ணெய்
முந்தகா சோர மிகாசிட்டிட்டாடிலறும்
பித்த சந்தி யென்னும் பிணி.

பாரிசவாயு.

318. ஓர்பாதி மெய்யிலறப் பசகு முன்சரும
மார் போயும் பாரிச வாயுவிழ—தீரும்
முறை காஞ்சிர நிம்ப மோடித் தயிலம்
வற நெல்மாவிற் கொள் மரமம்.

காதிரைச்சல்.

319. வச்சிர வல்லி மது வித்த வேரிரண்டுக்
குச்ச மரிசமரைத் தொன்றுக்கிப்—பச்சை யெண்ணெய்
நிசமிராதட்டாட நீங்குஞ் செவிட்டைப்பி
சாச மென்றுங் காதிரைச் சற்றுள்.

செவிடு.

320. தக்கோலம் வான வம்பு சன்கனி யருக்கமிலை
யிக்கிளநீர் கால்வாசி யெண்ணெய் செய்து—தக்காயோர்
மாத முழுக விதழ் மாத்ரமுன் கேட்குஞ் செவிடர்
காது பிறவிச் செவிடன் காதும்.

செம்பட்டை மயிர்.

321. நாய்ப் பாகல் வித்தும் நரிப் பயற்றங்காய் விரையும்
பேய்ப் பீர்க்கின் சாற்றிற் பிசறியே—வாய்ப்பாக
கையாந்தகரை யெண்ணெய் காய்ச்சியது பூச
மையாஞ் செம்பட்டை மயிர்.

குசிகாவாயு.

322. கொடிவேலி வேர் கடுகு குன்றிவித்து மூன்றும்
குடி நீரதிலரக்கு கோட்டம்—பொடியாய்
பழ வெல்லமு மிட்டுப் பன்னை மிலேகிய

மோதி ருசிகவாயு அறும்

சிரநீர் நோய்.

323. மெய்யதனில் வாதமையின் வித்தை நகைத்தெடுத்து
நெய்மிறைச்சி நாவி நேருரைத்துப்—பையவொரு
நாசி விட்டு நாசி விட நாடாச் சிரநீர் நோய்
ஆசு முக வசியமாம்.

இஞ்சி இரசாயனம்.

324. பசியுண்டா நல்ல பல முண்டாந் தெய்வ
ருசியுண்டா மூண்டாம் ரோகம்—ரசாயனமி
லாக் கொட்டையைப் புரிந்து நாற்பது நாளுண்போர்க்கு
நோய்க் கட்டத்தக்கதுவே நோய்.

325. ஆனிக் களகபற்ப மக்க சாவிவளர்த் திப்பி
காளிக்கு நாலாங் கவியிரம்—பாவிக்கும்
மெல்வி திறங் கொள்ள மத்திமென பருமை காஞ்சனிமா
வல்லியரிசன மறமம்.

நாடி.

326. மூவரு மொவ்வொன்றும் நடக்கில் மோசம் பெரிதாகு
மூவரும் வெவ் வேறுமலி மோசமட்டு—மூவருந்தக்
தன்மை நடையாகி வொரு தாட்சியில் உல தாட்சியுண்டாம்
வன்மை நடையாகிலறிவாய்.

சாத்திய அசாத்தியம்.

327. தத்த நெறி நடக்கிற் சாத்திய மசாத்தியமாம்
பித்த முறைமை பிறழ்ந்திட்டால்—வித்தியாச
மாகு லரசனகு மத்தாந தந்தியிற்
போகுவுடலுவி போம்.

328. மீகா மனுவாயை வேலைதனிலே நடத்தும்
வாகாக நல்ல வயித்தியர்கள்—சோகநலி
யுற்றவன் பிணியை யுத்தியறிந் தோட்டுவத
மற்றென் சொல்வேன்றனிந்து வாய்.

329. காலையில் வார் வேலை கடையக் கயிறுவார்
மாலையில் வார் புவில் மயங்குவார்—பாவெருமெய்
தோரையிலைச் சாற்றிற் றேய்ந்து வருங்காத்தடித்த
பேரையெதிர் கொண்டாலும் பின்.

நல்ல பாம்பை ஆடாதபடி செய்தல்.

330. வெள்ருள்ளி சோபி விரல வரைச் சாறூட்டி
கொள்ளே வெயிலுலர்த்திக் கொண்டதனே-வெள்ளளவு
நற் பசுச் சாணத்துடனே நாறநீல் கண்டாற் கானுங்
சர்ப்ப மாட்டா விஷேதம்.

மரவெட்டைக்கடி.

331. ஆலேசடலம் சங்கிதமா மாயுவஃகும்
மேலே கதுபோம் வெடியுப்பு-பாலேயுப்பு
போட்டு வேப்பெண்ணெய் புகைமாக்கி மாவிலுண்ணக்
காட்டு மர வெட்டைக் கடி.

பாம்புவிடம்.

332. வென் குன்றி வேரை வெருகடிச் சாற்றுலரைத்து
என் கெச்சங் கட்டியிசை மாத்திரை-கன்காதா
யுள்ளவர்க்குக் காலனதே யுண்ணு முன்னே விடகம் போம்
எள்ளளவு நீரில்லதையே.

தாணுக்கடி.

333. மறியுளு மூலி விலர வம் மீனெருவை
யுறலூட்டி நன்றுயுலர்த்திப்-பிறகத னே
பனுயறலிலுள வுப்புசம் போர்தேனிலனக்
கானுர காணுக்கடி.

வண்டுகடி.

334. நன்குரி வேரை நருக்கி பசுமூந்து மதல
வின்குரிமுலல் வெரப்பியே-தின்ன வெறி
தோணுத கற்றாழைச் சோற்றிற் கலந்துண்ணக்
காணுத வண்டுகடி.

தேள்கடி.

335. கூட்டத் தேறு பதமுங் கோகிலமு மோர் குடத்தி
-விட்டவது கலையுண்டெச்ச பிருங்-கோட்டமில
வங்க மிளகுப் பெருக்கு மத்தித்த வுண்டைகடேள்
எங்கே யெங்கே யென்று மகையே.

தேள்.

336. வெள்ளை யருக்கத்தின் வேராட்டுக கோமயத்தை
கொள்ள வுலர்த்தி கவத்துங்- கொண்டபோ-வெள்ளவு
வெற்றிலே மிளள்ளியுடன் மெல்லு முன் போமாரடைத்தல்
[illegible]

சிற்றாம்பு போல் வந்தக்கதே...

எலிக்கடி.

337. முருங்கை யிதழ மாவிலங்க சொக்கு கடுக்காய்
பிரண்டை ரசஞ் சோற்றுப்புடனே-யிரண்டரையாக்
கட்டியொரு வராகன் கொண்டாற் பிறகுதவே
காட்டா தெலியின் கடி.

வெண்மயிர்.

338. வச்சிரத்தின் பாலில் மது நெய்த்திப்பியரைத்
துச்சிதப் பாக்கிற் கின்றியுண்டை செய்து-நிச்சியமா
யெண்ணெயிலிட்டுட்ட மயிரெல்வலர்க்கும் வெண்ணிறமாய்ச்
சன்னமறை மாவிலேதம்.

பேய்நாள்-நரிகடி விடம்.

339. பேய் நாள் நரி கடித்த பேர் கடிக்க பேர்க்கவிழ்தம்
வேம் நீபங் காஞ்சிர மிவ்வேர் மூன்றுங்-காய்நீரில்
வேப்பெண்ணெய் குத்தி விளாவிக்குடிபொடி முன்
பேப்பெண்ணை போலடங்கும் பின்.

340. தாசொகசளுட்டி தாய் முலைப் பாலன் பருவத்
தாசோதையாகா வதன்றீனி-பேசரும்
பையெடுத்துளதக் கோலம பாச்சா முன்னே மதனங்
கை யெடுக்கும் பொய்யல மெய் காண்.

விந்துகட்டு.

341. வேங்கைப் பிசினும் வெருகடி வித்தக்காரத்
தாங்கா சுதையாற் சாரவரைத்-தாங்குளிகை
நெய்யினை பால் விந்திறுகி நிற்கு மயர்ச்சியுண்டாந்
தையலர்க்கு மாற்றவிகுசம்.

தம்பலம்.

342. பழுத்த வரமகளைப் பாலிவிற் காய்ச்சாமுன்
கழிக்க வரிசனத்தின் கல்லம்-பழத்தையுண்டால்
ஆகாத தம்பல முண்டாகு மந்தப் பால் குடிக்க
போகாத நீர்த் தோஷம் போம்.

ஆக எளருய அ.

****

192